

అపొస్తలుల కార్యములు

1¹ సీయమెన థెయోఫిలాకు, నేను నా మొదటి గ్రంథంలో యేను చేసింది, బోధించింది మొదలుకొని ఆయన పరలోకానికి తీసుకు వెళ్ళబడిన రోజు వరకు జరిగినదంతా వ్రాసాను. ² ఆయన పరలోకానికి తీసుకు వెళ్ళబడే ముందు పవిత్రాత్మ మహిమతో తానెన్నుకొన్న అపొస్తలులకు* వాళ్ళు చేయవలసిన కర్తవ్యాలను చెప్పాడు. ³ ఆయన చనిపోయిన తర్వాత వాళ్ళకు కనిపించి తాను బ్రతికే ఉన్నానని ఎన్నో నిదర్శనాలను చూపించాడు. వాళ్ళకు నలభై రోజుల దాకా కనిపించి దేవుని రాజ్యాన్ని గురించి బోధించాడు. ⁴ ఆయన వారిని ఒకసారి కలిసికొని ఈ విధంగా ఆజ్ఞాపించాడు: “యెరూషలేము పట్టణాన్ని వదిలి వెళ్ళకండి. నా తండ్రి వాగ్దానం చేసిన వరం కోసం కాచుకొని ఉండండి. దాన్ని గురించి నేను మీకి దివరకే చెప్పాను. ⁵ యోహాను నీళ్ళతో బాప్తిస్మము నిచ్చాడు. కాని కొద్ది రోజుల్లో మీరు పవిత్రాత్మలో బాప్తిస్మము పొందుతారు.”

⁶ వాళ్ళంతా కలుసుకొన్నప్పుడు, “ప్రభూ! మీరు ఈ సమయాన ఇశ్రాయేలు ప్రజలకు రాజ్యాన్ని తిరిగి ఇస్తారా?” అని యేసును అడిగారు.

⁷ ఆయన వాళ్ళతో, “తండ్రి తన అధికారంలో గడియలను, రోజులను నియమించాడు. కాని వాటిని తెలుసుకొనే అవసరం మీకు లేదు. ⁸ కాని పవిత్రాత్మ మీ మీదికి వచ్చినప్పుడు మీలో శక్తి కలుగుతుంది. మీరు మొదట యెరూషలేములోనూ, యూదయ, సమరయ ప్రాంతాలన్నిటిలోనూ ప్రపంచపు అన్ని స్థానాల్లోనూ నన్ను గురించి సాక్ష్యమిస్తారు” అని అన్నాడు.

⁹ ఈ విధంగా చెప్పాక వాళ్ళ కళ్ళ ముందే ఆయన పరలోకానికి తీసుకు వెళ్ళబడ్డాడు. వాళ్ళకు కనపడకుండా ఒక మేఘం ఆయన్ని కప్పివేసింది. ¹⁰ ఆయన వెళ్తూ ఉంటే వాళ్ళు దీక్షతో ఆకాశం వెళ్ళు చూస్తూ నిలుచున్నారు. అకస్మాత్తుగా తెల్లని దుస్తులు వేసుకొన్న యుద్ధర వ్యక్తులు వాళ్ళ ప్రక్కన నిలుచొని వాళ్ళతో, ¹¹ “గలిలయ ప్రజలారా! ఆకాశంలోకి చూస్తూ ఎందుకు నిలుచున్నారు? మీ నుండి పరలోకానికి తీసుకు వెళ్ళబడిన ఈ యేసు మీరు చూస్తున్నప్పుడు పరలోకానికి వెళ్ళినట్లు మళ్ళీ తిరిగి వస్తాడు” అని అన్నారు.

అపొస్తలులు అనగా పంపబడిన వారు.

మత్తీయని ఎన్నుకోవటం

¹² ఆ తర్వాత వాళ్ళు ఒలివల కొండనుండి యెరూషలేమునకు తిరిగి వచ్చారు. ఈ కొండ పట్టణానికి విశ్రాంతి రోజున నడిచినంత దూరంలో ఉంటుంది.* ¹³ వాళ్ళు వచ్చి మేడ మీద తాము నివసిస్తున్న గదిలోకి వెళ్ళారు. అక్కడున్న అపొస్తలులు ఎవరనగా: పేతురు, యోహాను, యాకోబు, అంద్రెయ, ఫిలిప్ప, తోమా, బర్తొలోమయ, మత్తయి, అల్యయి కుమారుడు యాకోబు, ‘శలోతే’* అని పిలవబడే సీమోను, యాకోబు కుమారుడు యూదా.

¹⁴ వీళ్ళంతా సమావేశమై ఒకే మనస్సుతో ఎప్పుడూ ప్రార్థనయ్యే ఉండేవాళ్ళు. కొందరు స్త్రీలు, యేసు తల్లి మరియ, యేసు సోదరులు కూడా వీళ్ళతో ఉండే వాళ్ళు.

¹⁵ ఒక రోజు భక్తులందరూ సమావేశం అయ్యారు. వాళ్ళ సంఖ్య చాలా పెరిగింది. పేతురు మాట్లాడటానికి లేచి నిలుచున్నాడు. ¹⁶ అతడు వాళ్ళతో ఈ విధంగా అన్నాడు: “నా సోదరులారా! చాలా కాలం క్రిందటే పవిత్రాత్మ యూదాను గురించి దావీదు నోటి ద్వారా పలికాడు. తోఖానాలో వ్రాయబడిన ఈ విషయాలు తప్పక జరుగవలసినవి. ఈ యూదా యేసును బంధించిన వాళ్ళకు దారి చూపాడు. ¹⁷ యూదా మాలో ఒకడు. మాతో కలిసి సేవ చెయ్యటానికి ఎన్నుకోబడ్డ వాడు.”

¹⁸ యూదా చేసిన ఈ కుట్రకు అతనికి డబ్బు దొరికింది. ఆ డబ్బుతో ఒక భూమి కొనబడింది. ఆ తర్వాత యూదా తలక్రిందుగా పడిపోయాడు. అతని దేహం చీలిపోయి ప్రేగులు బయటపడ్డాయి. ¹⁹ యెరూషలేములోని వాళ్ళంతా దీన్ని గురించి విన్నారు. అందువలన తమ భాషలో ఆ భూమిని ఆకెల్లము అని పిలిచే వాళ్ళు. దీని అర్థం రక్తపు భూమి.”

²⁰ పేతురు యింకా ఈ విధంగా అన్నాడు: “దీన్ని గురించి కీర్తనల గ్రంథంలో ఈ విధంగా వ్రాయబడి వుంది:

‘అతని భూమిని పాడు పడనిమ్ము అక్కడెవ్వరూ నివసించకుండా పోనిమ్ము.’ కీర్తన 69:25

అతని స్థానాన్ని యింకొకడు ‘ఆక్రమించనిమ్ము!’ కీర్తన 109: 8

ఈ కొండ ... ఉంటుంది ఒక కిలోమీటరు. శలోతే తన మతము, దేవునిపై అభిమానంగల యూదుడు.

²¹“ఇప్పుడు యింకొకడు మనలో చేరాలి. అతడు వాళ్ళలో, అంటే యేసు మనతో కలిసి జీవించినంత కాలం మనతో కలిసి ఉన్న వాళ్ళలో ఒకడే ఉండాలి.

²²అతడు యేసుప్రభువు చావునుండి బ్రతికి వచ్చాడన్న దానికి మనలో కలిసి సాక్ష్యం చెప్పాలి. యోహాను బప్తిస్మము నివ్వటం మొదలు పెట్టినప్పటి నుండి యేసును మననుండి పరలోకానికి తీసుకు వెళ్ళిన దినం దాకా మనతో కలిసి జీవించినవాడే ఉండాలి.”

²³వాళ్ళు ఇద్దరి పేర్లను సూచించారు. బర్బుబ్బా అని పిలువబడే యోసేపు పేరు ఇతన్నే యూస్తు అని కూడా అంటారు, మత్తీయ పేరు. ²⁴⁻²⁵అంతా కలిసి ఈ విధంగా ప్రార్థించారు: “ప్రభూ! నీకు ప్రతి ఒక్కరి మనస్సు తెలుసు. యూదా తన స్థానాన్ని వదిలి తాను వెళ్ళుతగిన స్థానానికి వెళ్ళాడు. ఇప్పుడు ఈ ఇద్దరిలో అపొస్తలులైనా, ఈ సేవా స్థానాన్ని ఆకమించటానికి నివేదననున్న వాణ్ణి మూలం చేసుకు.” ²⁶ఆ తర్వాత వాళ్ళు చీటీలు వేసారు. వాళ్ళు తీసిన చీటీలో మత్తీయ పేరు వ్రాయబడి ఉంది. అందువల్ల అతడు ఆ పదకొండుగురిలాగే అపొస్తలుడయ్యాడు.

పవిత్రాత్మ రావటం

2 పెంతెకొస్తు అనే పండుగ వచ్చింది. ఆ రోజు వాళ్ళంతా ఒక చోట సమావేశం అయ్యారు. ²తీవ్రమైన గాలి పీచినప్పుడు కలిగే ధ్వనిలాంటి పర లోకంనుండి ఆకస్మాత్తుగా పవిత్ర వాళ్ళు కూర్చోన్న యింటినంతా నింపి వేసింది. ³అప్పుడు వాళ్ళకు నాలు కల్లా అగ్ని జ్వాలలు కనిపించాయి. అవి విడిపోయి ప్రతి ఒక్కరి మీదా దిగినవి. ⁴అందరూ పవిత్రాత్మతో నిండిపోయి తమ భాషల్లో కాక యితర భాషల్లో మాట్లాడటం మొదలు పెట్టారు. వాళ్ళిలా మాట్లాడటానికి పవిత్రాత్మ శక్తినిచ్చాడు.

⁵అప్పుడు ఈ యెరూషలేము పట్టణంలో అన్ని దేశాలకు చెందిన దైవభక్తీగల యూదులు ఉండినారు. ⁶ఆ మాటల శబ్దం విని ఒక పెద్ద ప్రజల గుంపు అక్కడికి వచ్చింది. గుంపులోని ప్రతి ఒక్కడూ తన స్వంత భాషలో వాళ్ళు మాట్లాడటం విని దిగ్భ్రాంతి చెందాడు. ⁷వాళ్ళు దిగ్భ్రాంతి చెంది, “మాట్లాడుతున్న వాళ్ళందరూ గలిలయ ప్రాంతపు వాళ్ళే కదా? ⁸అలాంటి వాళ్ళు, చూలోని ప్రతి ఒక్కడూ, అతని స్వంత భాషలో వాళ్ళు మాట్లాడటం ఎట్లా వింటున్నాడు. ⁹మేము, అంటే ‘పార్థీ’ దేశం వాళ్ళు, ‘మాదీ’ దేశం వాళ్ళు, ‘ఏలామీ’ దేశం వాళ్ళు, ‘మెసోపొతమియ’ నివాసులు, యూదయ, కప్పద్దోకియ, సొంతు, ఆసియ నివాసులు, ¹⁰ప్రెగియ, పంపులియ, ఈజిప్టు ప్రాంతాల వాళ్ళు, ‘లిబియ’ లోని ‘కురేనే’ దగ్గరున్న ప్రాంతాల నుండి వచ్చిన వాళ్ళు, రోము నగరం నుండి వచ్చిన వాళ్ళు, ¹¹యూదులు, యూద మతంలో చేరిన వాళ్ళు, క్రేతీయులు, అరబీయులు, వాళ్ళు దేవుని మహిమల్ని గురించి మా స్వంత భాషలో చెప్పటం వింటున్నామే!” అని అన్నారు.

¹²దిగ్భ్రాంతి చెందటం వల్ల, జరిగిన విషయాలు

అర్థం కాక పోవటం వల్ల, “దీని అర్థమేమిటి” అని పర స్పరం ప్రశ్నించుకొన్నారు. ¹³బోగా మద్యం త్రాగి మత్తులో ఉన్నారని అని కొందరు వాళ్ళనెగతాళి చేసారు.

పేతురు ఉపవ్యసించటం

¹⁴ఇది విని పేతురు పదకొండుగురిలో లేచి, పెద్ద గొంతుతో ప్రజల్ని సంబోధిస్తూ, “తోటి యూదా సోదరులారా! యెరూషలేంలో నివసిస్తున్న సమస్త ప్రజలారా! నన్ను దీన్ని గురించి మీకు చెప్పనివ్వండి. నేను చెప్పేది జాగ్రత్తగా వినండి. ¹⁵మీరనుకొన్నట్లు వీళ్ళు త్రాగలేదు. ఇప్పుడు ఇంకా ఉదయం తొమ్మిది గంటల కదా! ¹⁶దీన్ని గురించి ప్రవక్త యోవేలు ఈ విధంగా వ్రాసాడు కనుక యివి జరుగుతున్నాయి:

¹⁷‘దేవుడు ఈ విధంగా అంటున్నాడు: ఈ చివరి దినాల్లో నా ఆత్మను అందరిపై కురిపిస్తాను! మీ కుమారులు, కుమార్తెలు, నా ప్రవచనాలు పలుకుతారు! మీ యువతరం దివ్యదర్శనాలు చూస్తుంది. వయస్సు మళ్ళిన మీ వాళ్ళు కలలు గంటారు.

¹⁸ ఆడా, మగా అనే భేదం లేకుండా నా సేవకు అందరిపై ఆ దినాల్లో నా ఆత్మను కురిపిస్తాను. అప్పుడు వాళ్ళు నా ప్రవచనాలు చెబుతారు.

¹⁹ పెనే ఆకాశంలో నేను అద్భుతాలు చూపిస్తాను. క్రేంద భూమ్మీద రుజువులు చూపిస్తాను. రక్షం, మంటలు, చిక్కటి పాగలు చెలరేగుతాయి.

²⁰ సూర్యుణ్ణి చీకటిగా మారుస్తాను. చంద్రుణ్ణి ఎర్రటి రక్షంలా మారుస్తాను. ఉత్కృష్టమైనటు వంటి, తేజోవంతమైనటువంటి ప్రభువుయొక్క దినం రాక ముందే యిది జరుగుతుంది.

²¹ అప్పుడు ఆయన నామంలో ప్రార్థించు ప్రతి ఒక్కణ్ణి ప్రభువు రక్షిస్తాడు.’

యోవేలు 2:28-32

²²“ఇశ్రాয়েలు ప్రజలారా! ఇది వినండి. దేవుడు నజరేతు నివాసీయైన యేసును, తాను ప్రత్యేకంగా నియమించాడన్న విషయం మీకు నిరూపించాలని ఆయన ద్వారా మహోత్సాలు, అద్భుతాలు మీకొసం చేసాడు. సూచనలు సాపాడు. ఈ మహోత్సాలు, అద్భుతాలు చేసినట్లు, సూచనలు చూపినట్లు మీకు ఇదివరకే తెలుసు. ²³దేవ సంకల్పానుసారం ఆయన దివ్యజ్ఞానానుసారం యేసు మీకు అప్పగించబడ్డాడు. ఆ తర్వాత మీరు దుర్మార్గుల సహాయంతో ఆయనను సీలువకు వేసి, మేకులు కొట్టి ఆయన్ని చంపారు. ²⁴కాని దేవుడాయన్ని బ్రతికించాడు. ఆయనకు మరణ వేదన నుండి మిముక్తి కలిగిరాడు. మరణానికి ఆయన్ని వందించి ఉంచవలం చేశాంలాడు. ²⁵దావీదు యేసును గురించి ఈ విధంగా అన్నాడు:

‘ప్రభువును, నేను నా ముందు అన్ని వేళలా చూసాను. నన్ను రక్షించటానికి ప్రభువు నా వెంట ఉన్నాడు!

26 అందుకే నా మాటల్లో ఆనందం నిండియున్నది. అందుకే నా దేహం ఆళతో జీవిస్తోంది.
 27 ఎందుకంటే, నా ఆత్మను నీవు చని పోయిన వాళ్ళతో వదిలివేయవు నీవు నీ భక్తుని దేహాన్ని కుళ్ళు నీయవు
 28 నాకు జీవపు దారుల్ని చూపావు! నా వెంటే ఉండి నాకు ఆనందం కలిగించావు!

క్రీస్తున 16:8-11

29 "సోదరులారా! మన వంశీయుడైన దావీదును గురించి నేనిది ఖచ్చితంగా చెప్పగలను. అతడు చని పోయాడు. అతణ్ణి సమాధి చేసారు. ఆ సమాధి ఈ నాటికీ ఉంది. 30 దావీదు ఒక ప్రవక్త. దావీదు వంశంలో పుట్టిన వాళ్ళొక్కణ్ణి సింహాసనంపై కూర్చో బెడ్డానని దేవుడు అతనికే ప్రమాణ పూర్వకంగా వాగ్దానం చేసాడు. ఇది దావీదుకు తెలుసు. 31 ఈ జరుగనున్న దాన్ని గురించి దావీదుకు ముందే తెలుసు. అందువల్లే అతడు క్రీస్తు బ్రతికి రావటాన్ని గురించి ఈ విధంగా అన్నాడు:

'దేవుడు ఆయన్ని సమాధిలో వదిలి వేయ లేదు. ఆయన శరీరము కుళ్ళు పట్టలేదు.'

క్రీస్తు సమాధినుండి లేవే విషయమే దావీదు మాటలాడుచూ ఉన్నాడు. 32 కావున దేవుడు ఈ యేసునే మృత్యువు నుండి బ్రతికించినాడు. దీనికి మేమంతా సాక్ష్యము. 33 యేసు పరలోకానికి ఎత్తబడినాడు. ఇప్పుడు యేసు దేవునితో ఆయన కుడి ప్రక్కన ఉన్నాడు. తండ్రి పరిశుద్ధాత్ముడు యేసుకు ఇచ్చాడు. దేవుడు ఇస్తానని వాగ్దానము చేసినది పరిశుద్ధాత్మయే. యేసు ఇప్పుడాయాత్ముడు ఇస్తున్నాడు. ఇదే మీరు వింటున్నది, చూస్తున్నది. 34-35 యేసులా దావీదు పరలోకానికి వెళ్ళలేడు. అయినా, అతడివిధంగా అన్నాడు:

'ప్రభువు నా ప్రభువుతో, నేను నీ శత్రువుల్ని నీ పాదపీఠంగా చేసేవరకు నీవు నా కుడి వైపు కూర్చో!' క్రీస్తున 110:1

36 "అందువల్ల ఇశ్రాయేలు ప్రజలందరూ యిది ఖచ్చితంగా తెలుసుకోవాలి. దేవుడు, మీరు సిలువకు వేసిన చంపిన ఈ యేసును ప్రభువుగా, క్రీస్తుగా నియమించాడు."

37 ఇది విని ప్రజల హృదయాలు కదిలి పోయాయి. వాళ్ళు పేతురు మరియు అయితర అపొస్తలులను, "సోదరులారా! మేము ఏం చెయ్యాలి?" అని అడిగారు.

38 పేతురు ఈ విధంగా జవాబు చెప్పాడు: "మీలో ప్రతి ఒక్కడూ పాప క్షమణ నిమిత్తం మారుమనస్సు కలిగి యేసు క్రీస్తు పేరిట బాప్తిస్మము పొందాలి. అప్పుడు మీ పాపాలు క్షమించబడ్డాయి. మీకు పవిత్రాత్మ వరం లభిస్తుంది. 39 దేవుడు ఈ వాగ్దానాన్ని మీకోసం, మీ పంతానాని కోసం, ప్రభువు ఆహ్వానించబోయే దూర ప్రాంతాల వాళ్ళకుందరి కోసం చేసాడు."

40 వాళ్ళకు అనేక మాటల ద్వారా ఎన్నో విషయాలు చేప్పాడు. అంతేకాక, వాళ్ళతో ఈ విధంగా బ్రతిమలాడాడు: "వక్రబుద్ధులన్న ఈ తరం వాళ్ళనుండి విడిపోయి రక్షణ పొందండి." 41 అతని సందేశాన్ని అంగీకరించిన వాళ్ళు బాప్తిస్మము పొందారు. ఆ రోజు సుమారు మూడువేల మంది విశ్వాసులుగా చేరారు.

విశ్వాసుల సహవాసం

42 వాళ్ళ అపొస్తలుల బోధను వింటూ సహవాసము లోను, రోట్ల విరుచుటలోను పాలి భాగస్థులై; ప్రార్థన చేయుటలో నిమగ్నులై యుండేవాళ్ళు. 43 దేవుడు అపొస్తలుల ద్వారా ఎన్నో అద్భుతాలు చేసాడు. చివర్లు చూపాడు. ప్రతి ఒక్కనిలో దైవ భీతి కలిగింది. 44 భక్తులంతా ఒకే చోట సమావేశమయ్యారు. తమ దగ్గరున్న ప్రతి వస్తువును అందరితో కలిసి పంచుకొనే వాళ్ళు. 45 తమ ఆస్తిని, వస్తువుల్ని అమ్మి అవసరమున్న వాళ్ళకు యిచ్చేవాళ్ళు. 46 ప్రతి రోజు మందిరావరణంలో ఒకే ఉద్దేశ్యంతో సమావేశమయ్యేవాళ్ళు. ఇండ్లలో సమావేశమై ఆహారాన్ని పంచుకొని తినేవాళ్ళు, మంచి మనస్సుతో అమితానందంగా భుజించే వాళ్ళు. 47 దేవుణ్ణి స్తుతించే వాళ్ళు. ప్రజలందరూ వాళ్ళను యిష్టపడే వాళ్ళు. ప్రభువు తాను రక్షించిన వాళ్ళను విశ్వాసులతో చేరుస్తూ వచ్చాడు.

పేతురు కుంటివాని నయం చెయ్యటం

3 ఒక రోజు పేతురు, యోహాను పగలు మూడు గంటలప్పుడు మందిరానికి వెళ్ళున్నారు. అది ప్రార్థనా సమయం. 4 కందరు ఒక పుట్టు కుంటి వాణ్ణి ప్రతిరోజూ మోసుకొని వెళ్ళి ఒక ద్వారం ముందు దింపే వాళ్ళు. దీన్నే సౌందర్య ద్వారం అనేవాళ్ళు. మందిరంలోకి ప్రవేశించే వాళ్ళనుండి ఆ కుంటివాడు భిక్షమెత్తుకోవటా ఉండేవాడు. 5 ఈ కుంటివాడు, పేతురు యోహానులు ఆలయంలోకి ప్రవేశించబోతుండగా చూసి వాళ్ళను భిక్షమడిగాడు. 6 పేతురు అతనివైపు ఏక దృష్టితో చూసాడు. యోహాను కూడా అలాగే చూసాడు. పేతురు ఆ కుంటివానితో, "మా వెళ్ళు చూడు!" అని అన్నాడు. 7 ఆ కుంటివాడు వాళ్ళే దేనూ యిస్తారని వాళ్ళు వైపు చూసాడు. 8 అప్పుడు పేతురు, "నా దగ్గర వెండి, బంగారాలు లేవు కాని నా దగ్గరున్న దాన్ని నీకిస్తాను. నజరేతు నివాసి యేసు క్రీస్తు పేరిట నడుపు!" అని అంటూ, 9 అతని కుడి చేయి పట్టుకొని లేపాడు. వెంటనే ఆ కుంటివాని చీలమండలకు, పాదాలకు బలం వచ్చింది. 10 అతడు గంటేసి నిలబడి నడవటం మొదలు పెట్టాడు. తదుపరి అతడు నడుస్తూ గంతులొస్తూ దేవుణ్ణి స్తుతిస్తూ వాళ్ళతో సహా మందిరంలోకి ప్రవేశించాడు. 11 మందిరంలో ఉన్న వాళ్ళంతా అతడు నడవటం, దేవుణ్ణి స్తుతించటం చూసారు. 12 భిక్షమెత్తుకోవటానికి మందిరంలోని సౌందర్య ద్వారం ముందు కూర్చునేవాడు అతడేనని గుర్తించారు. జరిగింది చూసి వాళ్ళు భయపడి దిగ్భ్రాంతి చెందారు.

పేతురు ఉపన్యసించటం

¹¹ ఆ భిక్షమెత్తుకొనేవాడు పేతురు, యోహానులను అంటి పెట్టుకొనే ఉన్నాడు. ప్రజల్లో కలిగిన ఆశ్చర్యం తగ్గలేదు. వాళ్ళు సోలోమోను మంటపంలో ఉన్న పేతురు, యోహానుల దగ్గరకు పరుగెత్తుకొంటూ వెళ్ళారు. ¹² పేతురు వాళ్ళను చూసి ఈ విధంగా అన్నాడు: “ఇశ్రాయేలు ప్రజలారా! ఇది మీకెందుకు ఆశ్చర్యం కలిగిస్తోంది? మేము మా సహకృతిలో ఈ మా మంచితనంతో యితళ్ళి నడిపించినట్లు మానవు అంత దీక్షతో ఎందుకు చూస్తున్నారు?” ¹³ అబ్రాహాము, ఇస్సాకు, యాకోబుల దేవుడు, మన వంశీయుల దేవుడు తన సేవకుడైన యేసును మహిమ పర్చాడు. మీరాయన్ని ఆధికారులకు అప్పగించారు. పిలాతు ఆయన్ని విడుదల చెయ్యాలని నిర్ణయించినప్పటికీ మీరు పిలాతు ముందు యేసును నిరాకరించారు. ¹⁴ పిలాతుడు, నీలిమతుడు, అయిన ఆయన్ని నిరాకరించి, ఆయనకు మారుగా ఒక హంతకుణ్ణి విడుదల చెయ్యాలని మీరు కోరారు. ¹⁵ మీరు, మీకు నిత్యజీవాన్నిచ్చే దాతను చంపారు. కాని దేవుడాయన్ని వాచు నుండి బ్రతికించాడు. మేము దీనికి స్వాగతం. ¹⁶ మాకు ‘యేసు’ అనే పేరులో నమ్మకం ఉండబట్టి మీకు తెలిసిన యితనికీ, మీరు చూస్తున్న యితనికీ నయమే పొందింది. యేసు పేరు, ఆయన కలిగించిన విశ్వాసము యితనికి పూర్తిగా స్పష్టత కలిగించాయి. ఇది మీరు చూసారు.

¹⁷ “సోదరులారా! మీ నాయకులవలె మీరు కూడా అమాయకంగా ప్రవర్తించారని నాకు తెలుసు. ¹⁸ కాని, ‘క్రీస్తు తప్పక చనిపోవాలి’ అని ప్రవక్తలందరి ద్వారా దేవుడు ముందే పలికిన వాక్కుల్ని ఈ విధంగా నిజం చేసాడు. ¹⁹ మారుమనస్సు పొంది దేవునివేపు మళ్ళాండి. అలా చేస్తే దేవుడు మీ పాపాల కడిగి వేస్తాడు. మీకు విమోచనం కలిగి రోజులు వస్తాయి. ²⁰ మీకోసం దేవుడు క్రీస్తుగా నియమించిన యేసును పంపుతాడు. ²¹ చాలా కాలం క్రితమే తమను తాము దేవునికి అంకితం చేసుకొన్న ప్రవక్తల నోటి ద్వారా యిలా అభయ మిచ్చాడు, “సర్వం పునః స్థాపితం చేసేకాలం వచ్చేవరకు యేసు పరలోకంలోనే ఉండాలి. ²² మోషే ఈ విధంగా అన్నాడు: ‘ప్రభువైన దేవుడు మీ కొరకు నాలాంటి ప్రవక్తను పంపుతాడు. ఆయన మీ సోదరులనుండి వస్తాడు. ఆయన చెప్పినట్లు మీరు విన్నారు. ²³ దేవుడు ఆయన మాటల్ని వినని ప్రతి ఒక్కణ్ణి తమ వాళ్ళ నుండి దూరం చేసే నాశనం చేస్తాడు* ²⁴ సమూయేలు కాలం నుండి ప్రవక్తలందరూ ఈ రోజులు రానున్నాయని చెప్పారు. ²⁵ మీ పూర్వీకులతో దేవుడు చేసిన ఒప్పందానికి, మీ ప్రవక్తలకు, మీరు వారసులు. దేవుడు అబ్రాహాముతో, ²⁶ నీ వంశీయుని ద్వారా భూమ్మీద ఉన్న ప్రజలందరిని దేవీస్తాడు* అని అన్నాడు. ²⁶ దేవుడు తన సేవకుణ్ణి మేదాను మీ దగ్గరకు పంపాడు. మీ అందరినీ మీ మీ దుర్మార్గాలనుండి మళ్ళించటానికి

ఆయన్ని పంపాడు. అలా చేసి మిమ్మల్ని దీవించాలని అనుకొన్నాడు.”

4 యాజకులు, మందిరం యొక్క ద్వారా పాలకుల ఆధిపతి, సదాకయ్యులు కలిసి పేతురు, యోహానులు ఉన్న చోటికి వెళ్ళారు. అప్పుడు వాళ్ళు ప్రజలకు ఉపదేశిస్తూ ఉన్నారు. ² ఆ అపొస్తలులు ప్రజలకు ఉపదేశించటం, యేసును ఉదాహరణగా తీసుకొని చనిపోయిన వాళ్ళు బ్రతికి వస్తారని ప్రకటించటం విని వాళ్ళకు చాలా కోపం వచ్చింది. ³ వాళ్ళు పేతురును, యోహానును బంధించారు. అప్పటికే సాయంకాలమే ఉండటం వల్ల మరుసటి రోజు దాకా వాళ్ళను బంధించే ఉంచారు. ⁴ వాళ్ళ సందేశాన్ని విని ఆసేకులు విశ్వాసుల య్యారు. ఆ విశ్వాసుల సంఖ్య సుమారు అయిదు వేలదాకా పెరిగి పోయింది.

⁵ మరుసటి రోజు నాయకులు, పెద్దలు, పండితులు యెరూషలేములో సమావేశం అయ్యారు. ⁶ “అన్నీ, అనే ప్రధానయాజకుడు, కయప, యోహాను, అలెక్షాండ్రు, ప్రధాన యాజకుని కుటుంబానికి చెందిన వాళ్ళు అంతా ఆ సమావేశంలో ఉన్నారు. ⁷ పేతురును, యోహానును వీళ్ళ ముందుకు పిలుచుకు వచ్చారు. ⁸ “ఏ అధికారంతో, ఎవరి పేరిట మీరాపని చేసారు?” అని వాళ్ళు ప్రశ్నించటం మొదలు పెట్టారు.

⁹ అదే సమయంలో, పేతురు పవిత్రాత్మతో నిండి నవాడై వాళ్ళకు ఈ విధంగా సమాధానం చెప్పాడు: “ప్రజా నాయకులారా! పెద్దలారా! ¹⁰ ఒక కుంటివానికి చేసిన ఉపకారాన్ని గురించి మిమ్మల్ని ప్రశ్నించాలనుకొంటున్నారా? అతనికి ఎవరు సయం చేసారని తెలుసుకోవాలనుకొంటున్నారా? ¹¹ అలాగే తే మీరు, ఇశ్రాయేలు ప్రజలు ఇది తెలుసుకోవాలి. నజరేతు నివాసి యేసు క్రీస్తు పేరిట ఈ కుంటి వాడు పూర్తిగా నయమే మీ ముందు నిలుచున్నాడు. మీరు యేసును సిలువకు వేసి చంపినా దేవుడాయన్ని బ్రతికించాడు.

¹¹ ‘ఇల్లుకట్టు వాళ్ళను మీరు పార వేసిన రాయి ఈ యేసే! ఇప్పుడది మూలకు అలరాయి అయింది, ఆ రాయి యేసే.’ కీర్తన 118:22

¹² రక్షణ యింకెవరి ద్వారా లభించదు. ఎందుకంటే, రక్షణ పొందటానికి ఈ పేరు (యేసు క్రీస్తు) తప్ప మరే పేరును దేవుడు మానవులకు తెలవ లేదు. ఈ పేరుకు తప్ప ఆ క్షేప్రపంచంలో మనుష్యులకివ్వబడిన మరే పేరుకు లేదు.”

¹³ పేతురు, యోహానులు చదువురాని మామూలు మనుష్యులని వాళ్ళకు తెలిసి పోయింది. కాని వాళ్ళ ధైర్యాన్ని చూసి సభ్యులకు ఆశ్చర్యం వేసింది. అప్పుడా సభ్యులు వాళ్ళు యేసుతో ఉన్న వాళ్ళని గ్రహించారు.

¹⁴ కాని నయమైన మనిషి వాళ్ళతో నీలిచి ఉండటం చూసి యింకే ఆణ్ణేణలు చెయ్యలేక పోయారు.

¹⁵ వాళ్ళను మహా సభనుండి వెళ్ళమని ఆజ్ఞాపించి పరస్పరం యిలా చర్చించుకొన్నారు: ¹⁶ “వీళ్ళవేం చెయ్యాలి? యెరూషలేము నివాసులందరికీ వీళ్ళు

అద్భుతమైన మహిమ చేసారని బాగా తెలుసు. మనం దాన్ని కొద్దనలేం. ¹⁷కాని యిది ప్రజల్లో యింకా ఎక్కువగా వ్యాపించక ముందే యిక మీదట అతని పేరిట ఎవరితో ఏమీ చూట్టాడనదని వాళ్ళను వారించాలి.” ¹⁸వాళ్ళను మళ్ళీ పీలించి యేసు పేరిట బోధించ కూడనది, ఆయన గురించి మాట్లాడకూడనది ఆజ్ఞాపించారు. ¹⁹కాని పేతురు, యోహానులు వాళ్ళకు సమాధానం చెబుతూ, “మీరు చెప్పింది చెయ్యాలి, దేవుడు చెప్పింది చెయ్యాలి, దేవుని దృష్టిలో ఏది న్యాయమో మీలో మీరు నిర్ణయించుకోండి.” ²⁰ఎందుకంటే మేము చూసిన దాన్ని, విన్న దాన్ని గురించి ప్రజలకు చెప్పకుండా వుండలేము” అని అన్నారు.

²¹వాళ్ళు పేతురును, యోహానును, యింకా కొంతమంది భయపెట్టి వదిలేసారు. ²²దేవుని మహిమ వల్ల నయమైన వ్యక్తి నలభై ఏండ్లు దాటినవాడు. ఈ జరిగిన సంఘటనవల్ల ప్రజలంతా కలిసి దేవుణ్ణి స్తుతించటం మొదలుపెట్టారు. అందువలన నీళ్ళను ఏ విధంగా శిక్షించాలో వాళ్ళు నిర్ణయం తీసుకోలేక పోయారు.

విశ్వాసుల ప్రార్థన

²³విడుదలయ్యాక పేతురు, యోహానులు తమ వాళ్ళ దగ్గరకు వెళ్ళి ప్రధాన యాజకులు, పెద్దలు చెప్పినదంతా చెప్పారు. ²⁴ఇది విన్నాక వాళ్ళంతా కలిసి ఒకే ద్వేయంతో దేవుణ్ణి ఈ విధంగా ప్రార్థించారు: “మహా ప్రభూ! నీవు ఆకాశాన్ని, భూమిని, సముద్రాన్ని వాటిలో ఉన్న సకల వస్తువుల్ని సృష్టించావు. ²⁵నీవు పవిత్రాత్మ ద్వారా నీ సేవకుడు, మా తండ్రి ఆయన దావిడు నోటినుండి యిలా పలికించావు:

‘జనాంగములు ఎందుకు రెచ్చుతున్నాయి?

²⁶ ప్రజలెందుకు వృధాగా పన్నాగాలు పన్ను తున్నారు? రాజులు, పాలకులు కలిసి ప్రభువును, ఆయన క్రీస్తును ఎందుకు వదిలిస్తున్నారు?’ కీర్తన 2:1-2

²⁷హోదా మరియు పొంతి పీలాతు, ఇశ్రాయేలు ప్రజలలో మరియు యితర దేశ ప్రజలతో కలిసారు. అంతా కలిసి పవిత్రతగల నీ సేవకుణ్ణి, నీవు క్రీస్తుగా నియమించిన యేసును నిజంగానే ఎదిరించారు. ²⁸ఏది జరగాలో నీ శక్తి సంకల్పానుసారం నీవు ముందే నిర్ణయించావు. వాళ్ళు నీవు నిర్ణయించినట్లే చేసారు. ²⁹ఇప్పుడు వాళ్ళు మమ్మల్ని భయ పెడుతున్నారు, చూడు ప్రభూ! నీ సందేశాన్ని ధైర్యంగా చెప్పే శక్తిని నీ సేవకులకు యిప్పు! ³⁰యేసు పవిత్రమైనవాడు, నీ సేవకుడు. ఆయన పేరిట రోగిల్ని నయం చేయబానికి, అద్భుతాలు, మహాత్యాలు చెయ్యబానికి నీ ఆభయ హస్తాన్ని చాపి మాకు శక్తి నిప్పు!”

³¹వాళ్ళ ప్రార్థన ముగిసాక వాళ్ళు సమావేశమైన స్థలం కంపించింది. అందరిలో పవిత్రాత్మ నింపుదల కలిగింది. వాళ్ళు దైవ సందేశాన్ని ధైర్యంగా చెప్పటం మొదలు పెట్టారు.

విశ్వాసుల ఐకమత్యం

³²విశ్వాసుల మనస్సు, ఆత్మ ఒకే విధంగా ఉండేవి. ఎవ్వరూ ఇది నాదీ అని అనకుండా తమకున్న వాటిని ఇతర్లతో పంచుకొనే వాళ్ళు. ³³దేవికమన శక్తితో అపొస్తలులు ప్రభువు బ్రతికి వచ్చాడని ఋజువు చేసారు. దేవుని అనుగ్రహం వాళ్ళందరిపై సంపూర్ణంగా ఉంది. ³⁴వాళ్ళలో ఏవరికీ ఏ కొరతలు ఉండేవి కావు. ఇండ్లు, పొలాలు ఉన్న వాళ్ళు వాటిని అమ్మి, ³⁵ఆ డబ్బును అపొస్తలుల పాదాల ముందుంచే వాళ్ళు. ఆ అపొస్తలులు అవసరమున్న ప్రతి ఒక్కనికీ ఆ డబ్బును పంచే వాళ్ళు. ³⁶యోసేపు అనే అతడు లేచి వంగియుడు. ఇతడు సై ప్రసు (కుప్ర) దీప్సానికి చెందిన వాడు. ఇతణ్ణి అపొస్తలులు బర్నూబా (ప్రోత్సాహపు కుమారుడని ఈ పదానికి అర్థం) అని పిలిచే వాళ్ళు. ³⁷ఇతడు తన పొలాన్ని అమ్మి ఆ డబ్బు తెచ్చి అపొస్తలుల పాదాల ముందుంచాడు.

అననీయ మరియు సప్పీరా

5 ‘అననీయ’ అనబడే ఒక వ్యక్తి. అతని భార్య ²‘సప్పీరా’ కలిసి తమ భూమి అమ్మేసారు. ³అననీయ తన కొరకు కొంత డబ్బు దాచుకొన్నాడు. ఈ విషయం అతని భార్యకు తెలుసు. ‘అననీయ’ మిగతా డబ్బు తెచ్చి అపొస్తలుల కాళ్ళ ముందుంచాడు. ⁴అప్పుడు పేతురు ఈ విధంగా అన్నాడు: “అననీయా నీ మనస్సులో సై తాను ఎందుకు చేరాడు? భూమి అమ్ముగా వచ్చిన డబ్బులో కొంత భాగాన్ని దాచి పవిత్రాత్మను ఎందుకు మోసం చేసావు? ⁵అది అమ్ముక ముందు కూడా నీదే కదా! అమ్మిన తర్వాత కూడా ఆ డబ్బు నీ ఆధీనంలోనే ఉంది కదా! ఇలా చెయ్యబానికి నీకెట్లా బుద్ధి వుట్టింది. నీవు మనుష్యులతో కాదు అబద్ధం ఆడింది, దేవునితో.” ⁶ఈ మాటలు విని అననీయ క్రింద పడి ప్రాణాలు విడిచాడు. ఈ సంఘటన విన్న వాళ్ళందరికీ ఒక పెద్ద భయం పట్టు కుంది. ⁷కొందరు యువకులు ముందుకొచ్చి అననీయ దేహాన్ని ఒక వస్త్రంలో చుట్టి మోసుకెళ్ళి సమాధి చేసారు.

⁸మూడు గంటల తర్వాత అననీయ భార్య అక్కడికి వచ్చింది. అక్కడ జరిగిందేదీ ఆమెకు తెలియదు. ⁹పేతురు, “మీరు భూమి అమ్ముగా లభించిన డబ్బు యింతేనా? చెప్పు!” అని ఆమెను అడిగాడు.

“ఔనండీ! అంతే డబ్బు లభించింది” అని ఆమె సమాధానం చెప్పింది.

¹⁰పేతురు ఆమెతో, “నీవు, నీ భర్త కలిసి ప్రభువు అత్యను పరీక్షించాలని ఎందుకు నిశ్చయించు కున్నావు? ఆ తలుపు దగ్గరనుండి వస్తున్న అడుగుల చప్పుడు విను! అది నీ భర్తను సమాధి చేసిన వాళ్ళవి. వాళ్ళు నిన్ను కూడా మోసుకు వెళ్తారు” అని అన్నాడు. ¹¹తక్షణమే ఆమె అతని పాదములముందు పడి ప్రాణాలు విడిచింది. ఆ తర్వాత యువకులు లోనలికి వచ్చి ఆమె చనిపోయి ఉండటం చూసి ఆమెను కూడా

మోసుకు వెళ్ళి ఆమె భర్త ప్రక్కన సమాధి చేసారు.
¹¹సంఘానికి, ఈ సంఘటనలు విన్న వాళ్ళకు పెద్ద భయం పట్టుకుంది.

అనేకులను నయం చేయటం

¹²అపొస్తలులు, విశ్వాసులు, ఉమ్మడిగా సొలోమోను మండపంలో సమావేశమౌతూ ఉండే వాళ్ళు. వీళ్ళు ప్రజల్లో ఎన్నో అద్భుతాలు, మహత్యాలు చేసారు.
¹³ప్రజలు అపొస్తలుల్ని సొగుడుతూ ఉన్నప్పటికీ మిగతా వాళ్ళు వాళ్ళతో చేరడానికి తెగించలేదు.
¹⁴చాలా మంది స్త్రీలు, పురుషుల ప్రభువును విశ్వసించారు. ప్రభువు వాళ్ళను సంఘంలో చేర్చాడు. ¹⁵ఇవి చూసిన ప్రజలు జబ్బుతో ఉన్న వాళ్ళను దారి మీదికి తెచ్చి పరువుల మీద చాల మిద పడుకోబెట్టారు. పేతురు ఆ దారి మీదుగా నడిచినప్పుడు అతని నీడ కంటే దారి మీదన్నా పడుతుందని వాళ్ళ ఉద్దేశ్యం.
¹⁶ప్రజలు యెరూషలేము చుట్టూ ఉన్న ప్రాంతాల నుండి గుంపులు గుంపులుగా వచ్చారు. తమలో జబ్బుతో ఉన్న వాళ్ళను, దయ్యాల పట్టి బాధపడుతున్న వాళ్ళను తీసుకు వచ్చారు. వాళ్ళందరికీ నయమైపోయింది.

అపొస్తలులు హింసించబడుట

¹⁷సద్దాకయ్యల తెగకు చెందిన ప్రధాన యాజకుడు, అతనితో ఉన్న వాళ్ళు అనూయతో నిండిపోయారు. ¹⁸వాళ్ళు అపొస్తలులను బందించి కారాగారంలో వేసారు. ¹⁹కాని రాత్రివేళ దేవదూత కారాగారపు తలుపులు తీసి వాళ్ళను బయటికి పిలుచుకు వచ్చాడు. ²⁰వాళ్ళతో, “వెళ్ళి మందిర ఆవరణంలో నిలుచొని ఈ క్రొత్త జీవితాన్ని గురించి విశదంగా ప్రజలకు చెప్పండి” అని చెప్పాడు. ²¹దేవదూత చెప్పినట్లు విని వాళ్ళు తెల్లవారుతుండగా మందిరం యొక్క ఆవరణంలో ప్రవేశించి ప్రజలకు బోధించటం మొదలు పెట్టారు.

ప్రధానయాజకుడు, అతనితో ఉన్న వాళ్ళు ఇశ్రాయేలు ప్రజల పెద్దలందరినీ సమావేశపరిచి మహాసభను ఏర్పాటు చేసారు. ఆ తర్వాత అపొస్తలులను పిలుచుకు రమ్మని కొందరి కారాగానికి పంపారు. ²²⁻²³భటులు కారాగానికి వచ్చారు. కాని వాళ్ళకు అపొస్తలులు కనపడలేదు. వాళ్ళు తిరిగి వెళ్ళి, “మేము కారాగారపు ద్వారాలు భద్రంగా తాళం వేయబడి ఉండటం చూసాము. ద్వార పాలకులు ద్వారాల దగ్గర ఉండటం చూసాము. కాని ద్వారాలు తెరిచి చూస్తే అపొస్తలులు లేరు” అని జరిగిన విషయం చెప్పారు. ²⁴ఈ సంగతి విని మందిరం యొక్క ద్వారపాలకుల అధిపతి, ప్రధాన యాజకులు, వాళ్ళు ఏమే ఉంటారా? అని ఆశ్చర్యపడ్డారు. ²⁵ఇంతలో ఒకడు వచ్చి, “మీరు కారాగారంలో ఉంచిన వాళ్ళు మందిరం యొక్క ఆవరణంలో నిలబడి ప్రజలకు బోధిస్తున్నారు” అని చెప్పాడు. ²⁶ఇది విని ద్వారపాలకుల అధిపతి భటులను వెంట తీసుకొని

వాళ్ళను పట్టుకు రావటానికి వెళ్ళాడు. ప్రజలు తమను రాళ్ళతో కొడతారనే భయం వాళ్ళలో ఉంది. కనుక అపొస్తలులపై వాళ్ళు ఏ దౌర్జన్యం చేయలేదు.

²⁷అపొస్తలుల్ని పిలుచుకు వచ్చి మహాసభ ముందు నిలుచో బెట్టారు. ప్రధానయాజకుడు విచారణ చేస్తూ, ²⁸“మీ యేసు పేరిట బోధించవద్దని మేము యిది వరకే ఖచ్చితంగా ఆజ్ఞాపించాము. అయినా యెరూషలేముంతా మీ బోధనలతో నిండిపోయింది. అంతేకాక అతని మరణాన్ని మానవ మోపాలని చూస్తున్నారు” అని అన్నాడు. ²⁹పేతురు, మిగతా అపొస్తలులు యిలా అన్నారు: “మేము దేవుని ఆజ్ఞల్ని పాటిస్తున్నాము, మానవుల ఆజ్ఞల్ని కాదు. ³⁰మీరు పిలుచుకు వ్రోలాడదీసి చంపిన యేసును మా పూర్వీకుల దేవుడు బ్రతికించాడు. ³¹దేవుడు ఆయనకు తన కుడి వైపుననున్న స్థానాన్నిచ్చాడు. ఆయన్ని ఒక అధిపతిగా, రక్షకుడిలా నియమించాడు. తద్వారా ఇశ్రాయేలు ప్రజలకు పశ్చాత్తాపం పొందే అవకాశము, తమ పాపాలకు క్షమాపణ పొందే అవకాశము కలగాలని ఆయన ఉద్దేశ్యం. ³²వీటికి మేము సాక్షులము. దేవుడు తన ఆజ్ఞల్ని పాటించిన వాళ్ళ కిచ్చిన పవిత్రాత్మ కూడా దీనికి సాక్షి.”

³³ఇది విని వాళ్ళకు చాలా కోపం వచ్చింది. వాళ్ళు, అపొస్తలులను చంపాలనుకున్నారు. ³⁴కాని ‘గమలీయేలు’ అనే పరిసయ్యుడు ఆ మహాసభలో లేచి నిలుచొని అపొస్తలుల్ని కొంతసేపు అవతలకు తీసుకు వెళ్ళమని ఆజ్ఞాపించాడు. గమలీయేలు ధర్మశాస్త్ర పండితుడు. ప్రజల గౌరవం పొందినవాడు. ³⁵అతడు వాళ్ళని సంబోధిస్తూ, “ఇశ్రాయేలు ప్రజలారా! వీళ్ళను ఏమి చెయ్యాలో జాగ్రత్తగా ఆలోచించండి! ³⁶ఇదివరలో ధూదా కనిపించి తానొక గొప్ప వాణ్ణి చెప్పాడున్నాడు. సుమారు నాలుగవందల యాభై మంది అతణ్ణి అనుసరించారు. అతడు చంపబడ్డాడు. ఆ తర్వాత అతని అనుచరులు చెదిరి పోయారు. చివరకు ఏమీ మిగలేదు. ³⁷అతని తర్వాత జానాభా లెక్కల కాలంలో యూదా అనే వాడు వచ్చి ప్రజల్ని చేరదీసి తిరుగుబాటు చేసాడు. ఇతడు గలిలయవాడు. ఇతడు కూడా చంపబడ్డాడు. అతని అనుచరులందరూ చెదిరిపోయారు. ³⁸అందువల్ల వాళ్ళు విషయంలో నా సలహా ఇది: వాళ్ళు విషయం పట్టించుకోకండి! వాళ్ళను వదిలివేయండి! వాళ్ళ కార్యము, వాళ్ళ ఉద్దేశ్యము మానవుడు స్పష్టంచే నదే తే అది నశిస్తుంది. ³⁹అలా కాకుండా అది దేవచ్చవలసిన అయితే మీరు వాళ్ళను ఆపలేరు. అలా చేస్తే మీరు దేవునికి ఎదురు తిరిగిన వాళ్ళౌతారు” అని అన్నాడు.

⁴⁰సభ్యులు అతడు చెప్పినట్లు విన్నారు. అపొస్తలుల్ని పిలిపించి కొరడా దెబ్బలు కొట్టించారు. ఆ తర్వాత, యేసు పేరిట మాట్లాడవద్దని వారిని వదిలివేసారు. ⁴¹అపొస్తలులు యేసు కోసం అవమానింపబడటానికి తాము అర్హులనందుకు సంతోషిస్తూ మహాసభ నుండి వెళ్ళి పోయారు. ⁴²ప్రతి రోజూ మందిరంలో, ఇంటింటా, “యేసు క్రీస్తు” అని ప్రకటించారు. ఈ సువార్త ప్రకటించటం మానుకోలేదు.

ఏడుగురిని ఎన్నుకోవటం

6 యేసు అనుచరుల సంఖ్య పెరుగుతూ ఉంది. ఆ రోజుల్లో గ్రీకు భాషలో మాట్లాడే యూదులు హీబ్రూ భాష మాట్లాడే యూదులతో, "మా వితంతు పుల్ని ప్రతి రోజు చేసే దానాల విషయంలో సరిగ్గా చూడటం లేదు" అని తగువు పెట్టుకొన్నారు.

2 అందువలన ఆ పన్నెండుమంది అపొస్తలులు అనుచరులందరినీ సమావేశపరిచి ఈ విధంగా అన్నారు: "అన్న దానాల విషయం చూడటానికోసం మేము దేవుని సందేశం యొక్క బోధన విషయంలో ఆశ్రద్ధ వహించటం మంచిది కాదు. 3 సోదరులారా! పవిత్రాత్మ సంపూర్ణంగాల వాళ్ళను, పూర్ణ జ్ఞానం కల వాళ్ళను ఏడుగురిని మీలోనుండి ఎన్నుకోండి. ఈ బాధ్యత వాళ్ళకుప్పగిస్తాం. 4 మేము మా కాలాన్ని ప్రార్థనలకు, దేవుని సందేశాన్ని ఉపదేశించటానికి వినియోగిస్తాము."

5 అపొస్తలులు చెప్పింది వాళ్ళకుందరికీ బాగా నచ్చింది. వాళ్ళు సైఫనును ఎన్ను కొన్నారు. సైఫను దేవుని పట్ల గొప్ప విశ్వాసం గలవాడు. అతనిలో పవిత్రాత్మ సంపూర్ణంగా ఉంది. అతణ్ణి కాక ఫిలిప్పును, ప్రాకోరును, నీకానోరును, తీమానును, పర్సెనాసును, నీకోలాసును కూడా ఎన్నుకొన్నారు. ఈ నీకోలాసు అంటియొకయకు చెందినవాడు. పూర్వం యూదుల మతంలో చేరినవాడు. 6 ప్రజలు వీళ్ళను అపొస్తలుల ముందుకు పిలుచుకొని వచ్చారు. అపొస్తలులు ప్రార్థించి తమ చేతుల్ని వాళ్ళపై ఉంచారు.

7 దేవుని సందేశం ప్రచారమైంది. యెరూషలేములో శిష్యుల సంఖ్య బాగా పెరిగిపోయింది. చాలా మంది యాజకులు విశ్వసించారు.

సైఫనును బంధించటం

8 దేవునినుండి సంపూర్ణమైన శక్తిని, అనుగ్రహాన్ని పొందిన సైఫను ప్రజల సమక్షంలో గొప్ప అద్భుతాలు చేసాడు. అద్భుతమైన చిహ్నాలు చూపాడు. 9 కాని స్వతంత్రుల సమాజమని పిలువబడే సమాజానికి చెందిన కొందరు యూదులు సైఫనుతో వాదన పెట్టుకొన్నారు. వీళ్ళలో కుదేనీ, అతళ్కుంద్రియ పట్టణాలకు చెందిన యూదులు, కీలికియ, ఆసియ ప్రాంతాలకు చెందిన యూదులు కూడా ఉన్నారు. 10 కాని మాట్లాడటానికి పవిత్రాత్మ అతనికి తెలివి నిచ్చాడు. కనుక అతని మాటలకు వాళ్ళు ఎదురు చెప్పలేక పోయారు.

11 ఆ తర్వాత యూదులు కొందరిని పురికొలిపి, "ఈ సైఫను మోషేను, దేవుణ్ణి దూషిస్తూ మాట్లాడటం మేము విన్నాము" అని చెప్పమన్నారు. 12 అదే విధంగా ప్రజల్ని, పెద్దల్ని, పండితుల్ని, కూడా పురికొలిపి పంపారు. ఆ తదుపరి సైఫనును బంధించి మహాసభ ముందుకు తెచ్చారు. 13-14 తప్పడు సాక్షులు తెచ్చి, "ముతడు ఈ పవిత్ర స్థానాన్ని గురించి, దర్శనాస్త్రాన్ని గురించి ఎదిరిస్తూ మాట్లాడటం మానుకోడు. ఎందుకంటే, ఇతడు నజరేతు నివాసి యేసు ఈ ప్రాంతాన్ని నాశనం చేస్తాడని, మోషే మనకందించిన ఆచారాన్ని మారుస్తాడని చెప్పటం మేము విన్నాము" అని వాళ్ళతో

చెప్పించారు. 15 సభలో కూర్చొన్న వాళ్ళంతా సైఫను వెళ్ళు శ్రద్ధగా చూసారు. వాళ్ళకు అతని ముఖం ఒక దేవదూత ముఖంలా కనిపించింది.

సైఫను ఉపన్యాసం

7 ఆ తర్వాత ప్రధానయాజకుడు, "ఈ నేరారోపణలు నిజమా?" అని అతణ్ణి అడిగాడు. 2 అతడు సమాధానంగా, "అయ్యలారా! సోదరులారా! నేను చెప్పేది వినండి. అదీ, మన తండ్రి అబ్రాహాము 'మెసోపొతమియలో' నివసిస్తున్న కాలం. అంటే, అతడు అప్పటికి యింకా తన నివాసాన్ని 'హోరాను' పట్టణానికి మార్చలేదన్న మాట. 3 అక్కడ అతనికి తేజస్వి అయిన దేవుడు కనిపించి, 'నీ దేశాన్ని, ప్రజల్ని వదిలి నేను చూసబోయే దేశానికి వెళ్ళు' అని అన్నాడు. 4 అందువల్ల అతడు కర్తీయులదేశాన్ని వదిలి హోరానులో స్థిరపడ్డాడు. అతని తండ్రి చనిపోయాక ఆ దేశాన్ని కూడా వదలమని, మీరప్పుడు నివసిస్తున్న ఈ దేశంలో దేవుడతణ్ణి స్థిరంపెట్టాడు. 5 దేవుడతనికి ఈ దేశంలో ఒక్క అడుగు భూమి కూడా ఆస్తిగా యివ్వలేదు. అతనికి అప్పుడు సంతానం లేక పోయినా, అతనికి, అతని తర్వాత రానున్న వాళ్ళకు ఆ దేశం ఆస్తిగా ఉంటుందని వాగ్దానం చేసాడు. 'దేవుడతనితో, 'నీ వారసులు పరదేశంలో నివసిస్తారు. ఆ పరదేశీయులు, నీ వాళ్ళను నాలుగు వందల సంవత్సరాలు తమ బానిసలుగా ఉంచుకొని వాళ్ళను కష్టపెడతారు. 7 వాళ్ళను బానిసలుగా చేసిన దేశాన్ని, నేను శిక్షిస్తాను. ఆ తర్వాత నీ ప్రజలు ఆ దేశం వదిలి నన్ను యిక్కడ ఆరాధిస్తారు' అని అన్నాడు. 8 సున్నతి నియమాన్ని పాటేస్తే తన వాగ్దానాన్ని నిలుపుకొంటానని దేవుడు అబ్రాహాముతో ఒక ఒప్పందం చేసాడు. ఇన్నాకు పుట్టిన ఎనిమిదవ రోజున అబ్రాహాము అతనికి మన్నతి చేయించాడు. అదే విధంగా ఇన్నాకు తన కుమారుడైన యాకోబుకు సున్నతి చేయించాడు. యాకోబు తన పన్నెండుమంది కుమారులకు సున్నతి చేయించాడు. ఈ పన్నెండు మంది పండ్రెండు వంశాలకు మూల పురుషులయ్యారు.

9 వీళ్ళకు, తమలో ఒకడైన యోసేపు మీద ఈర్ష్య ఉండేది. అందువల్ల వాళ్ళతణ్ణి ఈజిప్టు దేశానికి బానిసగా ఉమ్మోసారు. కాని దేవుడతనికి అడ్డగా ఉండి, 10 అతణ్ణి కష్టాల నుండి రక్షించాడు. అతనికి జ్ఞానాన్ని యిచ్చాడు. ఆ జ్ఞానంతో అతడు ఈజిప్టు రాజైన 'ఫరో' అభిమానాన్ని సంపాదించాడు. 'ఫరో' అతణ్ణి ఈజిప్టు దేశానికి పాలకునిగా, తన రాజ భవనాలకు అధికారిగా నియమించాడు. 11 ఇంతలో ఈజిప్టు, కనాను దేశాల్లో కరువు రాగా ప్రజలు చాలా కష్టాలనుభవించారు. మన పూర్వీకులకు తినటానికి తిండి కూడా లేకుండాంది. 12 ఈజిప్టు దేశంలో దానస్యం ఉండని తెలియగానే యాకోబు మన పూర్వీకుల్ని మొదటి సారిగా అక్కడకు పంపాడు. 13 రెండవసారి వచ్చినప్పుడు, యోసేపు తానెవ్వరన్న విషయం తన సోదరులకు చెప్పాడు. యోసేపు కుటుంబాన్ని గురించి ఫరోకు తెలిసిపోయింది. 14 ఆ

తర్వాత యోసేపు తన తండ్రి యాకోబును, దెబ్బై ఐదు మందిగల తన కుటుంబాన్ని పిలవనంపాడు. ¹⁵యాకోబు ఈజిప్టు దేశానికి వచ్చాక, అతడు, మన పూర్వీకులు అందరూ చనిపోయారు. ¹⁶వాళ్ళ దేహాలు షెకెము పట్టణానికి తేబడాడాయి. అబ్రాహాము యిదివరలో హమోరు వంశం వాళ్ళకు డబ్బిచ్చి వాళ్ళనుండి ఒక స్వల్ప శాన భూమిని కొని ఉన్నాడు. వాళ్ళు అక్కడ అనివాసం చేయబడ్డారు.

¹⁷“దేవుడు అబ్రాహాముకు చేసిన వాగ్దానం ఫలితం చేసమయం దగ్గరకు వచ్చింది. ఈజిప్టులో మన వాళ్ళ సంఖ్య బహుగా పెరిగింది. ¹⁸కొంత కాలం తర్వాత యోసేపును గురించి ఏమీ తెలియనివాడు ఈజిప్టు దేశానికి పాలకుడయ్యాడు. ¹⁹అతడు మన వాళ్ళను మోసం చేసాడు. మన వాళ్ళ సంతానం చనిపోవాలని, వాళ్ళకు పుట్టిన పసికందుల్ని బయలు వేయాలని వాళ్ళు పట్ల క్రూరంగా ప్రవర్తించాడు. ²⁰ఆ కాలంలోనే మోషే జన్మించాడు. ఇతడు సామాన్యుడు కాడు. మోషే మూడు నెలల దాకా తన తల్లి దండ్రుల దగ్గర పెరిగాడు. ²¹ఇతణ్ణి యింటి బయట ఉంచగానే ఫరో కుమార్తె తీసుకెళ్ళి తన స్వంత కుమారునిగా పెంచుకుంది. ²²ఈజిప్టు దేశస్తుల జ్ఞానాస్పృహ అతనికి నేర్పించింది. మోషే గొప్ప వీషయాలు చెప్పబంతో గొప్ప పనులు చేయబంతో ఆరితేరిన వాడయ్యాడు.

²³“మోషేకు నలభై సంవత్సరాలు రాగానే అతడు తన తోటి ఇశ్రాయేలు ప్రజల్ని కలుసుకొన్నాడు. ²⁴ఒక సారి మోషే, ఈజిప్టు దేశస్తుడు ఇశ్రాయేలు వానితో అన్యాయంగా ప్రవర్తించటం చూసి ఇశ్రాయేలీవానికి సహాయం చెయ్యాలనే ఉద్దేశ్యంతో, అతణ్ణి రక్షించటానికి వెళ్ళాడు. ఈజిప్టు దేశస్తుణ్ణి చంపి ఇశ్రాయేలు వాని పక్షాన పగ తీర్చుకున్నాడు. ²⁵ఇశ్రాయేలు ప్రజల్ని రక్షించటానికి దేవుడు తనను ఉపయోగిస్తున్న విషయం వాళ్ళు తెలుసుకొంటారని మోషే ఆశించాడు. కాని వాళ్ళకది అర్థంకా లేదు. ²⁶మరుసటి రోజు మోషే యిద్దరు ఇశ్రాయేలీయులు పోట్లాడటంచూసి, వాళ్ళను శాంత పరచాలనే ఉద్దేశ్యంతో, ‘అయ్యా! మీరు సోదరులు! పరస్పరం ఎందుకు పోట్లాడుతున్నారు?’ అని అడిగాడు. ²⁷వి ఇశ్రాయేలు వాడు తోటివాడికి అన్యాయం చేశాడో వాడు, మోషేను ప్రక్కన త్రోసి, ‘మా మీద తీర్పు చెప్పటానికి, మమ్మల్ని పాలించటానికి నిన్నెవరు నియమించారు?’ ²⁸ఈజిప్టు దేశస్తుణ్ణి నిన్ను చంపినట్లు నన్ను కూడా చంపాలని చూస్తున్నావా?’ అని అన్నాడు. ²⁹ఈ విమర్శ విని మోషే ఈజిప్టు దేశాన్ని వదిలి, మిద్వాను దేశానికి పారిపోయి అక్కడ పరదేశీయునిగా స్థిరపడ్డాడు. అక్కడ అతనికి యిద్దరు కుమారులు కలిగారు.

³⁰“నలభై సంవత్సరాలు గడిచాయి. ఒక రోజు సీనాయి పర్వతంపై ముందుతున్న పొదలో మోషేకు ఒక దేవదూత కనిపించాడు. ³¹ఆ దృశ్యాన్ని చూసి మోషే దిగ్భ్రాంతి చెందాడు. దగ్గరనుండి చూడాలనుకొని ముందుకు వెళ్తుండగా అతనికి ప్రభువు స్వరం వినిపించింది. ³²ఆ స్వరం అతనితో ‘నేను మీ పూర్వుల

దేవుణ్ణి! అబ్రాహాము, ఇసాకు, యాకోబుల దేవుణ్ణి!’* అని అన్నాడు. మోషే వణికి పోయాడు. తలెత్తి చూడటానికి అతనికి ధైర్యం చాలలేదు. ³³ప్రభువు, “చెప్పలు తీసెయ్యి! నీవు నీలుచున్న స్థలం పవిత్రమెనది. ³⁴నా ప్రజల్ని ఈజిప్టులో అణచి ఉంచటం చూసాను. వాళ్ళు ఏడుపులు విన్నాను. వాళ్ళకు విముక్తి కలిగించటానికి వచ్చాను. రా! నన్ను తిరిగి ఈజిప్టు పంపుతాను!”* అని అన్నాడు.

³⁵సెఫను ఇంకా ఇలా చెప్పాడు: “నిన్ను పాలకునిగా, న్యాయాధిపతిగా చేసిందేవరు?” అని వాళ్ళచే తిరస్కరింపబడినవాడే ఈ మోషే. ఈ మోషేను దేవుడు వాళ్ళపాలకునిగా, రక్షకునిగా చంపినట్లు పొదలో కనిపించిన దేవదూత ద్వారా తెలియచేసాడు. ³⁶మోషే అద్భుతాలు, మహాత్మాలు చేసి వాళ్ళను ఈజిప్టు నుండి వెలుపలికి పిలుచుకు వచ్చాడు. ఎట్ట సముద్రం దగ్గర, ఆ తర్వాత నలభై సంవత్సరాలు ఏడారులో కూడా అద్భుతాలు, మహాత్మాలు చేసాడు. ³⁷‘నా లాంటి ప్రవక్తను దేవుడు మీనుండి ఎన్నుకొని మీకందిస్తాడు’ అని ఇశ్రాయేలు ప్రజలతో చెప్పిన మోషే ఇతడే! ³⁸ఇశ్రాయేలు ప్రజలందరూ ఏడారులో సమావేశమైనప్పుడు, అక్కడున్న మన పూర్వీకులతో కలిసి ఉన్నవాడు మోషేనే. సీనాయి పర్వతంపై దేవదూతతో మాట్లాడింది మోషేనే. మనకు అందివ్వాలనే సజీవమైన దేవదూతాన్ని పొందింది మోషేనే.

³⁹“కాని మన పూర్వీకులు అతని మాటలు వినలేదు. పెగా అతణ్ణి తిరస్కరించి ఈజిప్టు దేశానికి తిరిగి వెళ్ళాలనుకొన్నారు. ⁴⁰అందువల్ల అహరోనుతో, ‘మాకు దారి చూపించగల దేవుళ్ళ విగ్రహాలను సిద్ధం చేయించు. మమ్మల్ని ఈజిప్టు నుండి పిలుచుకు వచ్చిన ఆ మోషేకు ఏమోటి ఏమా!’* అని అన్నారు. ⁴¹వెంటనే అందరూ కలిసి దూడ రూపంలో ఒక విగ్రహాన్ని సిద్ధం చేసారు. ఆ విగ్రహానికి బలి అర్పించారు. తమ చేతుల్లో తయారు చేసిన ఆ విగ్రహం పేరిట పండుగ చేసుకొన్నారు. ⁴²కాని దేవుడు విరక్తి చెంది, ‘ఆకాశంలోని మీ దేవుళ్ళను మీరు పూజించుకుండి’ అని అన్నాడు. దీన్ని గురించి ప్రవక్తల గ్రంథంలో యిలా వ్రాయబడివుంది:

‘ఓ ఇశ్రాయేలు ప్రజలారా! ఏడారుల్లో నలభై సంవత్సరాలు పశువుల్ని బలి యిచ్చింది నా కోసం కాదు!

⁴³ మీరు మీ వెంట మోసుకు వెళ్ళింది, ‘మొలొకు’ యొక్క డేరా! మీరు మోసుకు వెళ్ళింది మీరు దేవుడును కొంటున్న ‘రోంఫా’ నక్షత్రం యొక్క విగ్రహాన్ని! దాన్ని మీరు పూజించుకొంటానికి నృష్టించుకున్నారు. కనుక మమ్మల్ని బబులోను నగరానికి దూరంగా పంపుతాను!’

ఆమోసు 5:25-27

నేను ... దేవుణ్ణి నిర్ణయం. 3:6.

వాళ్ళకు ... పంపుతాను నిర్ణయం. 3:5-10.

మాకు ... ఏమా నిర్ణయం. 32:1.

44 "మన పూర్వులు ఎడారులో ఉన్నప్పుడు వాళ్ళు వద్ద దేవుని గుఱారు ఉంది. ఇది మోషేచే నిర్మించబడినది. ఇది నిర్మించబడక ముందు దేవుడు ఒక నమూనాను మోషేకు చూపి దాని ప్రకారం నిర్మించుమని ఆజ్ఞాపించాడు. 45 ఆ తర్వాత ఇది మన పూర్వకులకు లభించింది. వాళ్ళు యెహూషువ నాయకత్వాన, దేవుడు పారద్రోలిని ప్రజలు వదిలి వెళ్ళున్న భూమిపై స్థిరపడుతున్న సమయాన ఈ గుఱారు వాళ్ళ దగ్గర ఉంది. దానిను కాలందాకా అది ఆ దేశంలో ఉంది. 46 దానిను దేవుని అనుగ్రహం పొంది యాకోబు వంశీయుల కోసం మందిరాన్ని నిర్మించే అవకాశం యిప్పుడు మని దేవున్ని కోలాడు. 47 అయితే ఈ మందిరాన్ని నిర్మించింది సొలోమోను రాజు.

48 "కాని సరోస్వతుడైన దేవుడు మానవులు నిర్మించిన మందిరాల్లో నివసించడు. దీన్ని గురించి ప్రవక్త యిలా అన్నాడు:

49 'ఆకాశం నా సింహాసనం! భూమి నా పాద పీఠం! నా కెలాంటి మందిరం నిర్మిస్తారు మీరు? విశ్రాంతికి నాకు స్థలం ఏది? 50 ఇవన్నీ నిర్మించింది నేనే కాదా?' అని ప్రభు వన్నాడు." యెషయా 66:1-2

51 స్వేఘను ఉపన్యాసం సాగిస్తూ, "మూర్ఖులారా! మీ హృదయాలు యూదులకాని వాళ్ళు హృదయాల వలే ఉన్నాయి. మీ చెవులు దైవ సందేశాన్ని వివహానికి నిరాకరిస్తున్నాయి. మీరు మీ పూర్వులు ప్రవర్తించినట్లు ప్రవర్తిస్తున్నారు. వాళ్ళవలె మీరు కూడా అన్ని వేళలా పవిత్రాత్మను త్యజింపగలరు. 52 మీ పూర్వులు హింసించని ప్రవక్త ఒక్కడే నా ఉన్నాడా! నీతిమంతుడు రానున్నాడని ప్రవచనం చెప్పిన వాళ్ళను కూడా చంపేసారు. ఇక మీరు ద్రోహం చేసి క్రీస్తుని కాళ్ళా చంపేసారు. 53 దేవదూతల ద్వారా అందివ్వబడిన దేవుని ధర్మశాస్త్రం లభించింది మీకు. కాని దాన్ని మీరు పాటించను కూడా లేదు" అని అన్నాడు.

స్వేఘను రాళ్ళతో కొట్టి చంపటం

54 ఈ మాటలు విని వాళ్ళు కోపంతో మండి పోయి, అతణ్ణి చూసి పళ్ళు కొరికారు. 55 కాని స్వేఘను పవిత్రాత్మతో నుండిపోయి పరలోకం వెళ్ళే మని దేవుని తేజస్సును, యేసు దేవుని కుడీ వెళ్ళు ఉండటం చూసాడు. 56 "అదిగో చూడండి! పరలోకం తెరుచుకోవటం. దేవుని కుమారుడు ఆయన కుడి వెళ్ళు నిలుచాని వుండటం చూస్తున్నాను!" అని అన్నాడు.

57 ఈ మాటలు విని వెంటనే వాళ్ళు తమ చెవులు మూసుకున్నారు. బిగ్గరగా కేకలు వేస్తూ అతని మీదికి వెళ్ళారు. 58 అతణ్ణి ఊరి బయటికి లాగి రాళ్ళతో కొట్టటం మొదలు పెట్టారు. ఈ సంఘటన చూస్తున్న వాళ్ళు తమ వస్త్రాల్ని సోలు' అనబడే ఒక యువకుని కాళ్ళ ముందు వుంచారు. 59 వాళ్ళు రాళ్ళు విసరుతుండగా స్వేఘను, "యేసు ప్రభూ! నా ఆత్మను నీలో చేర్చుకో!" అని ప్రార్థించాడు. 60 ఆ తదుపరి మోకరిల్లి,

"ప్రభూ! వాళ్ళువై ఈ పాపం మోపవద్దు!" అని బిగ్గరగా అన్నాడు. ఈ మాట అన్న వెంటనే కళ్ళు మూసాడ.

8 అతణ్ణి చంపటానికి తన అంగీకారం చూపుతున్నట్లు సోలు అక్కడే ఉన్నాడు.

సోలు సంఘాన్ని హింసించటం

2³ కొందరు విశ్వాసుల స్వేఘను సమాధి చేసి, అతని కోసం దుఃఖించారు. ఆ రోజు యెరూషలేము లోని సంఘంపై పెద్ద హింసాకాండ మొదలైంది. సోలు సంఘాన్ని నాశనం చెయ్యటం మొదలు పెట్టాడు. ఇంటింటికి వెళ్ళి ఆడవాళ్ళను, మగవాళ్ళను బయటకు లాగి కారాగారంలో వేసాడు. అపొస్తలులు తప్ప మిగతా వాళ్ళంతా చెదిరిపోయి, యూదయ, సమరయ ప్రాంతాలకు వెళ్ళిపోయారు. 3 ఇలా చెదిరిపోయిన వాళ్ళు తాము వెళ్ళిన ప్రతిచోటా సువార్త ప్రకటించారు.

సమరయలో ఫిలిప్పు

ఫిలిప్పు సమరయలోని ఒక పట్టణానికి వెళ్ళి క్రీస్తును గురించి ప్రకటించాడు. 6-7 ప్రజలు ఫిలిప్పు చెప్పిన ఉపన్యాసాలు విన్నారు. చేసిన అద్భుతాలు చూసారు. దయ్యాల పట్టిన వాళ్ళు, షక్రవారో గులు, కుంటివాళ్ళు చాలా మంది అక్కడే ఉన్నారు. దయ్యాల పట్టిన వాళ్ళనుండి దయ్యాల పెద్దకేకలు వేస్తూ వెలుపలికి వచ్చాయి. షక్రవారో గులకు, కుంటివాళ్ళకు నయమైంది. ఈ కారణంగా వాళ్ళు అతడు చెప్పిన విషయాల్ని జాగ్రత్తగా గమనించారు. 8 ఆ పట్టణంలో ఉన్న వాళ్ళందరూ ఆనందించారు.

మాంత్రికుడైన సీమోను

9 సీమోను సమరయకు చేరినవాడు. అతడు చాలా కాలం నుండి ఇంద్రజాలం చెందిన, సమరయ ప్రజల్ని ఆశ్చర్య పరుస్తుండేవాడు. తానొక గొప్ప వాణ్ణి చెప్పుకొనేవాడు. 10 చిన్నా, పెద్దా అంతా అతడు చెప్పినవి జాగ్రత్తగా వినేవాళ్ళు. "మనం గొప్ప శక్తి అంటామే ఆ దైవికమైన శక్తి అతనిలో మూర్తీభవించి ఉంది" అని ప్రజలు అనే వాళ్ళు. 11 అతడు వాళ్ళను తన ఇంద్రజాలంతో చాలాకాలం నుండి ఆశ్చర్య పరుస్తూ ఉండటంవల్ల వాళ్ళు అతడు చెప్పినట్లు చేసేవాళ్ళు. 12 కాని దేవుని రాజ్యాన్ని గురించిన భభవార్తను, యేసు క్రీస్తు పేరును ఫిలిప్పు ప్రకటించిన తరువాత ఆడ, మగ అందరూ విని, విశ్వసించి, బాప్తీస్మము పొందారు. 13 సీమోను కూడా విశ్వసించి బాప్తీస్మము పొందాడు. అతడు ఫిలిప్పుకు సన్నిహితంగా ఉండే అతడు చేసిన మహాత్కాల్ని అద్భుతాల్ని చూసి ఆశ్చర్య పడ్డాడు.

14 యెరూషలేములోని అపొస్తలుల సమరయ దేశం దేవుని సందేశాన్ని అంగీకరించినది విని, పేతురును, యోహానును అక్కడికి పంపారు. 15 పేతురు, యోహానులు వచ్చి అక్కడి వాళ్ళకు పవిత్రాత్మ లభించాలని ప్రార్థించారు. 16 ఎందుకంటే అక్కడి వాళ్ళు యేసు ప్రభువు పేరిట బాప్తీస్మము పొందారు. కాని వాళ్ళమీదికి పవిత్రాత్మ యింకారాలేదు. 17 వాళ్ళు తమ చేతుల్ని

అక్కడే ప్రజలపై ఉంచిన వెంటనే ఆ ప్రజలు పవిత్రాత్మను పొందారు.

¹⁸ అపొస్తలులు తమ చేతుల్ని వాళ్ళపై ఉంచిన వెంటనే వాళ్ళలోకి పవిత్రాత్మ రావటం సీమోను గమనించి వాళ్ళతో, ¹⁹ "నేను మీకు డబ్బులిస్తాను; నా చేతులంచిన ప్రతి ఒక్కరికి పవిత్రాత్మ లభించేటట్లు చేసే ఈ శక్తి నాక్కూడా యివ్వండి" అని అడిగాడు.

²⁰ పేతురు, "దేవుని పరాన్ని డబ్బుల్లో కొనగలనని అనుకొన్నావు కనుక నీ డబ్బు నీతో నాశనమేసానీ!

²¹ దేవుని దృష్టిలో నీ హృదయం మంచిది కాదు. కనుక ఈ సేవలో నీకు స్థానం లేదు. ²² నీ దురుద్దేశిక పశ్చాత్తాపం చెంది ప్రభువును ప్రార్థించు. అలాంటి ఆలోచన నీలో కలిగినందుకు ప్రభువు నిన్ను డబ్బించవచ్చు.

²³ నీలో విషం నిండి ఉండటం నేను చూస్తున్నాను. నీవు అధర్మానికి లోబడి పోయావు" అని సమాధానం చెప్పాడు.

²⁴ ఆ తదుపరి సీమోను వాళ్ళతో, "మిరన్నదేదీ నాకు కలగకూడదని నా పక్షాన ప్రభువును ప్రార్థించండి" అని అడిగాడు.

²⁵ పేతురు, యోహానులు తాము ప్రభువును గురించి విన్నది, చూసినది అక్కడే ప్రజలకు చెప్పారు. ప్రభువు చెప్పిన సందేశాన్ని ప్రకటించారు. ఆ తర్వాత వాళ్ళు ఖభవార్తను ఎన్నో సమరయ పల్లెల్లో ప్రకటిస్తూ యెరూషలేమునకు తిరిగి వచ్చారు.

ఫిలిప్పు ఇథియోపియా దేశస్థునికి బాప్తీస్మము ఇవ్వడం

²⁶ ఒక దేవదూత ఫిలిప్పుతో, "లే! దక్షిణంగా వెళ్ళి యెరూషలేము నుండి గాజూ వెళ్ళే ఏడారి దారిని చేరుకో!" అని అన్నాడు. ²⁷ అతడు లేచి వెళ్ళాడు.

అక్కడ ఇథియోపియా దేశానికి చెందిన ఒక వ్యక్తి కనిపించాడు. అతడు నపునకుడు. ఇథియోపియన్ల రాణి కందాకే రాజ్యంలో ప్రధాన కోశాధికారిగా పని చేస్తుండేవాడు. యెరూషలేమునకు ఆరాధనకు వెళ్ళి, ²⁸ తిరిగి వస్తూ తన రథంలో కూర్చోని యెషయా గ్రంథాన్ని చదువుచుండగా, ²⁹ దేవుని ఆత్మ ఫిలిప్పుతో, "ఆ రథం దగ్గరకు వెళ్ళి అక్కడే ఉండు" అని అన్నాడు. ³⁰ ఫిలిప్పు రథం దగ్గరకు పరుగెత్తుతూ యెషయా ప్రవక్త గ్రంథాన్ని ఆ కోశాధికారి చదవటం విన్నాడు. అక్కడే వెళ్ళి ఆ కోశాధికారిని, "నీవు చదువుతున్నది అర్థమౌతోందా?" అని అడిగాడు.

³¹ "ఎవరైతే నాకు విడమర్చి చెబితే తప్ప ఎట్లా అర్థమౌతుంది" అని కోశాధికారి అన్నాడు. అతడు ఫిలిప్పును రథమెక్కి కూర్చోమని చెప్పాడు. ³² ఆ కోశాధికారి దర్శనాస్త్రంలోని ఈ వాక్యాన్ని చదువుతున్నాడు:

"చంపలానికి తీసుకు వెళ్ళుతున్న గొట్టెలా ఆయన నడిపించబడ్డాడు తన బొచ్చును కత్తిరిస్తున్న గొట్టెపిల్ల మౌనం వహించినట్లుగా ఆయన మూట్లాడ లేదు!

³³ ఆయన దీనత్వాన్ని చూసి అన్యాయం జరిగించారు. ఆయన జీవితాన్ని భూమ్మీ దనుండి తొలగించారు. ఆయన సంత తిని గురించి యిక మూట్లాడేదెవరు?" యెషయా 53:7-8

³⁴ ఆ కోశాధికారి ఫిలిప్పును, "ఈ ప్రవక్త ఎవర్ని గురించి మూట్లాడుతున్నాడు? తనను గురించా లేక మరొకర్ని గురించా? దయచేసి చెప్పండి!" అని అడిగాడు. ³⁵ ఫిలిప్పు ప్రవచనాల్లోని ఆ వాక్యాలలో మొదలెట్టి, యేసును గురించిన ఖభవార్తను అతనికి చెప్పాడు.

³⁶ ఆ దారిని ప్రయాణం చేస్తూ వాళ్ళు నీళ్ళున్న ఒక ప్రదేశాన్ని చేరుకొన్నారు. ఆ కోశాధికారి, "ఇదిగో! ఇక్కడ నీళ్ళున్నాయి, మీరు నాకు బాప్తీస్మమునందుకు ఇవ్వకూడదు?" అని అడిగాడు. ³⁷ దాన్ని అసమని ఆజ్ఞాపించి, ఫిలిప్పు ఆ కోశాధికారి ఇద్దరు కలిసి నీళ్ళలోకి వెళ్ళారు. ³⁸ ఫిలిప్పు అతనికి బాప్తీస్మము నిచ్చాడు. ³⁹ వాళ్ళు నీళ్ళ నుండి వెలుపలికొచ్చాక ప్రభువు ఆత్మ అకన్యాత్తుగా ఫిలిప్పును అక్కడినుండి తీసుకొని వెళ్ళాడు. ఆ కోశాధికారి ఫిలిప్పును మళ్ళీ చూడలేదు. అయినా అతడు ఆనందంలో తన దారిన తాను వెళ్ళిపోయాడు. ⁴⁰ ఫిలిప్పు అజీతు అనే పట్టణంలో కనిపించాడు. అక్కడే నుండి బయలు దేరి అన్ని పట్టణాలకు వెళ్ళి ఖభవార్తను ప్రకటించాడు. చివరకు కైసరియ చేరుకొన్నాడు.

సాలు మార్పునొందటం

9 సాలు, ప్రభువు అనుచరుల్ని చంపిస్తానని ఇంకా బుసలు కొట్టూనే ఉన్నాడు. ప్రధాన యాజకుని దగ్గరకు వెళ్ళి డెమాస్ట్రసు పట్టణంలోని సమాజముని రాలకు ఉత్తరాలు వ్రాసి యివ్వమని అడిగాడు. ప్రభువు మార్గం అనుసరించే వాళ్ళు కనిపిస్తే సై, సైలును భేదం లేకుండా వాళ్ళను బంధించి యెరూషలేముకు తీసుకు రావాలని అతని ఉద్దేశ్యం.

¹ అతడు డెమాస్ట్రసు సాలుమేరలు చేరుకున్నాడు. అకన్యాత్తుగా ఆకాశం నుండి ఒక వెలుగు అతని చుట్టూ ప్రకాశించింది. ² అతడు నేల కూలి పోయాడు. ఒక స్వరం, "సాలు! సాలు! నన్నొందుకు హింసిస్తున్నావా?" అని వినిబడింది. ³ "ప్రభూ! మీరెవరు?" అని సాలు అడిగాడు. "నేను నీవు హింసిస్తున్న యేసును. లేచి పట్టణంలోకి వెళ్ళు. నీవే చెయ్యాలి" అక్కడ నీకు చెప్పబడుతుంది" అని ఆయన సమాధానం చెప్పాడు.

⁴ సాలుతో ప్రయాణం చేస్తున్న వాళ్ళు మూగ వాళ్ళలా నిల్చున్నారు. వాళ్ళు ఆ స్వరం విన్నారే కాని వాళ్ళకెవ్వరూ కనపడలేదు. ⁵ క్రింద పడ్డ సాలు లేచి నిలుచొని కళ్ళు తెరిచాడు. కాని అతనికి ఏమీ కనిపించలేదు. వాళ్ళతని చేయి పట్టుకొని డెమాస్ట్రసులోనికి

వచనము 37 కొన్ని వ్రాతపత్రుల్లో 37వ వాక్యాన్ని చేర్చాయి: ఫిలిప్పు, నీవు మనసూర్తిగా విశ్వసిస్తే అలాగే చేస్తాను" అని అన్నాడు. ఆ కోశాధికారి, "యేసుక్రీస్తు దేవుని కుమారుడని నేను విశ్వసిస్తున్నాను" అని అన్నాడు.

నడిపించారు. ⁹మూడు రోజుల దాకా అతడు గ్రుడ్డి వానిగానే ఉండిపోయాడు. ఆహారం కాని నీళ్ళుకాని ముట్టలేదు.

¹⁰డెమాస్కసులో యేసు భక్తుడొకడుండే వాడు. అతని పేరు అననీయ. ప్రభువతనీకి దివ్యదర్శనంలో కనపడి, 'అననీయా!' అని పిలిచాడు.

"ఇదిగో, ఇక్కడున్నాను ప్రభూ!" అని అతడు జవాబు చెప్పాడు

¹¹ప్రభువతనీతో, "తిన్నని వీధి' అని పిలువబడే వీధిలో ఉన్న 'యూదా' యింటికి వెళ్ళు, 'తార్కు' అనే పట్టణం నుండి వచ్చిన సాలు అనే వ్యక్తి కోసం అడుగు. అతడు ప్రార్థిస్తూ ఉంటాడు. ¹²అతడొక దివ్య దర్శనంలో 'అననీయ' అనే పేరుగల వాడు అతని దగ్గరకు వచ్చినట్లు, అతనికి దృష్టి రావటానికి అతనిపై చేతులువంచబడినట్లు చూసాడు" అని చెప్పాడు.

¹³అననీయ, "ప్రభూ, అతడు యెరూషలేంలోని పరిభ్రమలకు చాలా హాని చేసినట్లు చాలా మంది విన్నారు. ¹⁴మిమ్మల్ని శరణు జొచ్చిన ప్రతి ఒక్కణ్ణి బంధించే అధికారం అతడు ప్రధాన యాజకులదగ్గర నుండి పొందాడు", అని సమాధానం చెప్పాడు.

¹⁵అప్పుడు ప్రభువు అననీయతో, "వెళ్ళు! నా పేరు యూదులు కాని వాళ్ళకు, వాళ్ళ పాలకులకు, ఇశ్రాయేలు ప్రజలకు ప్రచారం చేయటానికి యితణ్ణి నేను ఒక సాధనంగా ఎన్నుకొన్నాను. ¹⁶నా పేరిట అతడెన్ని కష్టాలు పడవలసి వస్తుందో నేనతనికి తెలియ చేసాను" అని అన్నాడు.

¹⁷ఆ తర్వాత అననీయ అక్కడి నుండి బయలుదేరి సాలు ఉన్న యింటికి వెళ్ళాడు. తన చేతుల్ని సాలు మీద ఉంచి, "సాదరుడా! సాలు!" యేసు ప్రభువు నీవిక్కడికి వస్తున్నప్పుడు నీకు దారిలో కనిపించాడే, ఆయన, నీవు మళ్ళీ చూడగలగాలని, పవిత్రాత్మ నీతో నిండాలని నన్ను పంపాడు" అని అన్నాడు. ¹⁸వెంటనే పొరల్లాంటి సాలు కళ్ళనుండి రాలి క్రిందపడ్డాయి. అతడు మళ్ళీ చూడగలిగాడు. అతడు లేచి బాప్తిస్మము పొందాడు. ¹⁹ఆ తర్వాత కొంత ఆహారాన్ని పుచ్చుకొన్నాక అతనికి బలం వచ్చింది.

సాలు డెమాస్కసులో బోధించుట

సాలు డెమాస్కసులో ఉన్న విశ్వాసులతో కొద్ది రోజులు గడిపాడు. ²⁰ఆ తర్వాత, యూదుల సమాజ మందిరాలలో, "యేసు దేవుని కుమారుడు" అని బోధించటం మొదలు పెట్టాడు.

²¹అతని మాటలు విన్న వాళ్ళందరూ ఆశ్చర్యపడి, "యెరూషలేములో యేసును నమ్మిన వాళ్ళను చంపిన వాడు ఇతడే కదా! ఇక్కడికి వచ్చింది యేసు శిష్యులను బంధించటానికే కదా! అలా బంధించి వాళ్ళను ప్రధాన యాజకుల దగ్గరకు తీసుకొని వెళ్ళాలనే కదా అతని ఉద్దేశ్యం!" అని అనుకొన్నారు.

²²కాని సాలు ఇంకా ఎక్కువ ఆత్మ బలంతో డెమాస్కసులో నివసించే యూదులకు, 'యేసు ప్రభువే క్రీస్తు' అని రుజువు చేసి వాళ్ళను ఆశ్చర్య పరిచాడు.

²³చాలా రోజులు గడిచిపోయాయి. యూదులు అతణ్ణి చంపాలని కుట్రపన్నారు. ²⁴కాని సాలుకు వాళ్ళ కుట్ర తెలిసి పోయింది. యూదులు అతణ్ణి చంపాలని రాత్రింబగళ్ళు పట్టణ ద్వారాలను జాగ్రత్తగా కాపలా కాచారు. ²⁵కాని అతని శిష్యులు రాత్రివేళ అతణ్ణి ఒక బుట్టలో దాచి కోట గోడనుండి క్రిందికి దింపారు.

²⁶సాలు యెరూషలేముకు వచ్చాక శిష్యులతో కలిసి పోవటానికి ప్రయత్నించాడు. కాని వాళ్ళు అతడంటేనే భయపడిపోయారు. ²⁷కాని బర్బూబా అతణ్ణి పిలువకొని అపొస్తలుల దగ్గరకు వచ్చి వాళ్ళతో సాలు ప్రయాణంలో ప్రభువును చూసిన విషయము, ప్రభువు అతనితో మాట్లాడిన విషయము, అతడు డెమాస్కసులో యేసు పేరును ధైర్యంగా ప్రకటించిన విషయము చెప్పాడు.

²⁸స్వేచ్ఛగా తిరుగుతూ ప్రభువు పేరును ధైర్యంగా ప్రకటిస్తూ సాలు వాళ్ళతో కలిసి యెరూషలేములో ఉండిపోయాడు. ²⁹గ్రీకు మాట్లాడే యూదులతో మాట్లాడే వాడినాడు. వాళ్ళు అతణ్ణి చంపాలని నిశ్చయించారు. ³⁰సాదరులకు యిది తెలియగానే అతణ్ణి కై సరియకు తీసుకెళ్ళి అక్కడి నుండి తార్కుకు పంపారు. ³¹ఆ తర్వాత యూదయ, గలిలయ, సమరయలోని సంఘాలు కొద్ది రోజులు ప్రశాంతంగా గడిపాయి. ఆయా ప్రాంతాలలోని సంఘాలకు చెందిన సభ్యులు ఆద్యాత్మికంగా అభివృద్ధి చెందుతూ ప్రభు వంటి భయభక్తులు కలిగి, పవిత్రాత్మ ద్వారా ప్రాత్యాహుపొందుతూ జీవించారు. సభ్యులసంఖ్య పెరుగుతూ వచ్చింది.

లుద్ద మరయు జొమ్మలో పేతురు

³²పేతురు దేశమంతా తిరుగుతూ 'లుద్ద' అనే పట్టణంలో నివసిస్తున్న విశ్వాసుల్ని కలుసుకోవటానికి వెళ్ళాడు. ³³అక్కడే ఎనిమిదేళ్ళ నుండి షక్రవాసంతో మంచంపట్టిన 'ఐనయ' అనే వాణ్ణి చూసాడు. ³⁴"ఐనయా! అని పిలిచి యేసు క్రీస్తు నీకు నయం చేస్తాడు. లేచి నీ పరువును సర్దుకో!" అని అన్నాడు. ఐనయ వెంటనే లేచి నిలుచున్నాడు. ³⁵లుద్ద, షారోను పట్టణాల్లో నివసిస్తున్న వాళ్ళంతా ఐనయను చూసి ప్రభువునందను విశ్వాసముంచారు.

³⁶యొప్పే' అనే పట్టణంలో, తదితా అనే శిష్యురాలు ఉండేది. ఈమెను గ్రీకు భాషలో దొర్కా అని పిలిచే వాళ్ళు. ఈమె పేదలకు సహాయం చేస్తూ ఉండేది. ఎప్పుడూ మంచి పనులు చేసేది. ³⁷పేతురు అదే ప్రాంతాల్లో ఉండగా ఆమె జబ్బు పడి చనిపోయింది. ఆమె శవానికి స్నానం చేయించి మేడమీది గదిలో ఉంచారు. ³⁸లుద్ద యొప్పే పట్టణానికి దగ్గరగా ఉండేది. పేతురు లుద్దలో ఉన్నాడని, శిష్యులు యద్దురు మనుష్యుల్ని అతని దగ్గరకు పంపి వెంటనే రమ్మని వేడుకున్నారు.

³⁹పేతురు వాళ్ళ వెంట వెళ్ళాడు. అతడు రాగానే మేడ మీది గదికి తీసుకు వెళ్ళారు. అతని చుట్టూ చేరిన విలంతువులు, దొర్కా తమలో ఉన్నప్పుడు

కుట్టిన రకరకాల దుస్తుల్ని చూపి విలపించారు. ⁴⁰పేతురు వాళ్ళందరినీ గదినుండి వెలుపలికి పంపి తన మోకాళ్ళపై ప్రార్థించాడు. శవం వెళ్ళు తిరిగి, "లే, తబితా!" అని అన్నాడు. ఆమె కళ్ళు తెరిచింది. పేతురును చూసి లేచి కూర్చుంది. ⁴¹అతడు చేతులందించి ఆమె నిలబడటానికి సహాయం చేసాడు. ఆ తదుపరి పేతురు భక్తుల్ని, వితంతువుల్ని పిలిచి వాళ్ళకు ప్రాణంతో ఉన్న తబితాను చూపాడు. ⁴²యొప్పే ప్రాంతమంతా యిది తెలిసి పోయింది. అనేకులు ప్రభువు భక్తులయ్యారు. ⁴³పేతురు యొప్పేలో సీమోను అనే ఒక చెప్పలు కుట్టే వాని యింట్లో చాలా రోజులు గడిపాడు.

కొర్నేలీ పేతురును పిలిపించటం

10 కైసరియ అనే పట్టణంలో కొర్నేలీ అనే నేనగల ఒక వ్యక్తి ఉండేవాడు. అతడు, 'ఇబలీ' దళంలో శతాధిపతిగా* పని చేస్తూ ఉండేవాడు. ²అతనికి, అతని యింట్లోని వాళ్ళకందరికీ దేవుడంటే భయభక్తులుండేవి. అతడు తన డబ్బును దారాళంగా దానం చేసేవాడు. దేవుణ్ణి ఎల్లప్పుడు ప్రార్థించే వాడు. ³ఒక రోజు మధ్యాహ్నం మూడు గంటలప్పుడు అతనికి ఒక దివ్య దర్శనంలో ఒక దేవదూత తన ముందు ప్రత్యక్షం కావటం స్పష్టంగా చూసాడు. ఆ దేవదూత అతణ్ణి పిలిపించి, 'కొర్నేలీ' అని పిలిచాడు. ⁴కొర్నేలీ అతని వెళ్ళి చూసి భయంతో, "ఏమిటి ప్రభూ" అని అడిగాడు.

ఆ దేవదూత కొర్నేలీతో, "నీ ప్రార్థనలు, పేద వాళ్ళకు నీవు చేస్తున్న దానాలు దేవుడు గుర్తించాడు. ⁵ఇప్పుడు నీవు కొందరినీ సీమోను అని పిలువబడే పేతురును పిలుచుకొని రావటానికి యొప్పేకు పంపు. ⁶అతడు ప్రస్తుతం సీమోను అనే చెప్పలు కుట్టే వాని యింట్లో అతిథిగా ఉంటున్నాడు. అతని యిల్లు సముద్రము తీరాన ఉంది" అని అన్నాడు. ⁷ఇలా చెప్పి దేవదూత వెళ్ళి పోయాడు. ఆ తదుపరి కొర్నేలీ తన సేవకుల్లో యిద్దరినీ పిలిచాడు. ఇంటి పనులు చేసే భలుల్లో ఒకణ్ణి పిలిచాడు. ఈ భటుడు దైవ భక్తి కలవాడు. ⁸జరిగినదంతా వాళ్ళకు చెప్పి వాళ్ళను యొప్పేకు పంపాడు.

పేతురుకు దివ్య దర్శనం కలగటం

⁹మరుసటి రోజు వాళ్ళు యొప్పేను సమీపించారు. అప్పుడు మధ్యాహ్నం వెన్నెండు గంటలు. అదే సమయంలో పేతురు ప్రార్థించటానికి మెద్ది మీదికి వెళ్ళినాడు. ¹⁰పేతురుకు ఆకలి వేసింది. ఏదీ నా తినినానం కొన్నాడు. అతని కోసం వంట సిద్ధం చేస్తుండగా అతనికి దర్శనం కలిగింది. ¹¹"ఆ దర్శనంలో ఆకాశం తెరుచుకొని ఏదో క్రిందికి దిగి రావటం చూశాడు. అది ఒక పెద్ద దుప్పటిలా ఉంది. ఏవరో దాని నాలుగు మూలలు పట్టుకొని క్రిందికి దింపుతున్నట్లు అది

భూమీయికి దిగింది. ¹²అందులో నాలుగు కాళ్ళున్న అన్ని రకాల జంతువులు, ప్రాకే ప్రాణులు, గాలిలో ఎగిరే పక్షులు ఉన్నాయి. ¹³ఒక స్వరం, "పేతురు, లే! వాటిని చంపి తిను" అని అన్నది.

¹⁴పేతురు, "ప్రభూ! నేనలా చేయ్యలేను. అధమ మెన దాన్ని, పరిశుభ్రంగా లేనిదాన్ని నేను ఎన్నడూ తినలేదు" అని సమాధానం చెప్పాడు.

¹⁵ఆ స్వరం రెండవసారి, "దేవుడు పవిత్రం చేసిన వాటిని అపవిత్రం అనకు" అని అన్నది. ¹⁶ఇలా మూడు సార్లు జరిగిన వెంటనే అది ఆకాశానికి తీసుకు వెళ్ళ బడింది. ¹⁷పేతురు ఈ దివ్య దర్శనానికి అర్థం తెలియక దాన్నిగురించి ఆశ్చర్యంతో ఆలోచిస్తున్నాడు. ఇంతలో కొర్నేలీ పంపిన మనుష్యులు సీమోను యిల్లు ఎక్కడుందో కనుక్కోని అతని యింటే ముందు ఆగారు. ¹⁸"పేతురు అని పిలుస్తారే ఆ సీమోను యిక్కడ అతిథిగా ఉంటున్నాడు?" అని యింటి వాళ్ళను అడిగారు.

¹⁹దివ్య దర్శనాన్ని గురించి పేతురు యింకా ఆలోచిస్తుండగా దేవుని ఆత్మ అతనితో, "ఇదిగో! ముగ్గురు వ్యక్తులు నీ కోసం వెతుకుతున్నారు. ²⁰లేచి క్రిందికి వెళ్ళు. వాళ్ళను పంపింది నేనే. కనుక వాళ్ళు వెంట వెళ్ళటానికి కొంచెం కూడా సంకోచపడకు" అని చెప్పాడు. ²¹పేతురు క్రిందికి వెళ్ళి వాళ్ళతో, "ఇదిగో! మీరు చూస్తున్నది నా కారక! ఎందుకోచ్చారు!" అని అడిగాడు.

²²వాళ్ళు, "మేము కొర్నేలీ అనే శతాధిపతి దగ్గరుండి వచ్చాము. అతడు మంచివాడు. దేవుని పట్ల భయభక్తులు కలవాడు. యూదులందరు అతణ్ణి గౌరవిస్తారు. మిమ్మల్ని తన యింటికి అహ్వానించి మీరు చెప్పింది విన్నవలెనని పవిత్రమెన దేవదూత అతనితో చెప్పాడు" అని సమాధానం చేశారు. పేతురు వాళ్ళను యింట్లోకి రమ్మని పిలిచి ఆ రాత్రికి అక్కడే ఉండు మన్నాడు.

కొర్నేలీ యింటికి పేతురు వెళ్ళటం

²³మరుసటి రోజు పేతురు వాళ్ళతో ప్రయాణ మయ్యాడు. యొప్పేలోని కొందరు సోదరులు కూడా అతని వెంట వెళ్ళారు. ²⁴ఆ మరుసటి రోజు వాళ్ళు కైసరియ చేరుకొన్నారు. వీళ్ళు రానున్నారని తెలిసి కొర్నేలీ సన్నిహితులైన బంధువుల్ని తన యింటికి ఆహ్వానించాడు. ²⁵పేతురు యింట్లోకి అడుగు పెట్టడగానే కొర్నేలీ అతనికి ఎదురు వెళ్ళి అతని కాళ్ళ ముందు సాష్టాంగపడి నమస్కరించాడు. ²⁶పేతురు అతనిని తిప్పుతూ, "లెమ్ము! నేను కూడా ఒక మనిషినే" అని అన్నాడు. ²⁷పేతురు అతనితో మాట్లాడుతూ లోపలికి వెళ్ళాడు. అక్కడ చాలా మంది ప్రజలు సమావేశమై ఉండటం చూసాడు. ²⁸పేతురు వాళ్ళతో, "యూదుడు, యూదుడు కాని వానితో కలిసి ఉండరాదనీ, అతని యింటికి వెళ్ళరాదనీ యూదుల న్యాయ శాస్త్రం అంటుంది. ఇది తప్పని మీకందరికీ తెలుసు. కావున ఏ వ్యక్తిని అధమంగా భావించరాదు. పరిశుభ్రత లేని వాడని అనకూడదు. ఇది నాకు దేవుడు తెలియ

జేసాడు. ²⁹కాబట్టి నా కోసం పిలవనంపగానే వచ్చాను. నన్నెందుకు పీలీచారో నేను యిప్పుడు కారణం అడగవచ్చా?" అని అన్నాడు.

³⁰కొర్నేలియస్ యిలా చెప్పాడు: "నాలుగు రోజుల క్రితం యిదే సమయంలో యియ్యో కుర్రాని దేవుణ్ణి ప్రార్థిస్తున్నాను. అప్పుడు పగలు మూడు గంటలు. అకస్మాత్తుగా తెల్లటి మెరిసి దుస్తులు వేసుకొని ఒక వ్యక్తి నా ముందు ప్రత్యక్షమయ్యాడు. ³¹అతడు నాలో, 'కొర్నేలియో! దేవుడు నీ ప్రార్థనల్ని విన్నాడు. నీవు పేదలకు చేస్తున్న దానాలను గుర్తించాడు. ³²పేతురు అని పిలవబడే నీమోస్సు పిలుచుకు రావటానికి కొందరిని యిప్పేకు వంపు. అతడివప్పుడు నీమోసు అనే చెప్పలు కుట్టే వాని యియ్యో అతిథిగా ఉన్నాడు. ఈ చెప్పలు కుట్టేవాని యిల్లు నుముద్ర తీరాన ఉంది' అని చెప్పాడు. ³³మిమ్మల్ని పిలుచుకు రావటానికి తక్షణం మనుష్యుల్ని పంపాను. మీరొచ్చి వుంచే పని చేసారు. ఇప్పుడు మనమంతా దేవుని ముందున్నాము. మాకు చెప్పమని ప్రభువు మీ కాజ్ఞాపించిన వన్నీ వినటానికి సిద్ధంగా ఉన్నాము."

పేతురు వాక్యపదేశం

³⁴⁻³⁵పేతురు ఇలా చెప్పిన మొదలు పెట్టాడు: "దేవుడు పక్షపాతం చూపడని, తానంటే భయ భక్తులున్న వాళ్ళను, నిజాయితీ పరుల్ని వాళ్ళు ఏ దేశస్థులైనా అంగీకరిస్తాడని యిప్పుడు నాకు బాగా తెలిసింది. ³⁶ఈ సందేశాన్ని దేవుడు ఇశ్రాయేలు వంశీయులకు అందించాడు. దేవుడు మన కందరికీ ప్రభువైన యేసు క్రీస్తు ద్వారా శాంతి లభిస్తుందనే శుభవార్తను ప్రకటించాడు. ³⁷యోహాను బోధించిన బాప్తిస్మమును ప్రజలు పొందాక గలిలయలో ఒక సంగతి ప్రారంభమైంది. ఆ సంగతిని గురించిన ప్రకటనలు యూదయ ప్రాంతం అంతా వ్యాపించాయి. ఇది మీకంతా తెలుసు. ³⁸సజరేతు నివాసి యేసును దేవుడు పవిత్రాత్మతో అభిషేకించాడు. అద్భుతమైన శక్తి యిచ్చాడు. దేవుడు ఆయనతో ఉండటం వల్ల యేసు ప్రజలకు మేలు చేస్తూ అన్ని ప్రాంతాల పర్యటించాడు. సేతాను వీడవలన బాధపడ్డన్ని వాళ్ళకు నయం చేసాడు. ఈ విషయాలన్నీ మీకు తెలుసు. ³⁹యెరూషలేము, యూదయ దేశంలో ఉన్న మిగతా ప్రాంతాల్లో ఆయన చేసిన ప్రతి పనిని మేము కళ్ళారా చూసాము. వాళ్ళు ఆయన్ని ప్రానుతో చేసిన సిలువకు మేకులు కొట్టి చంపారు. ⁴⁰కాని మూడవ రోజున దేవుడు ఆయన్ని బ్రతికించాడు. ఆయన ప్రజలకు కనిపించాలని దేవుని ఉద్దేశ్యం. ⁴¹అందరూ ఆయన్ని చూడలేదు. ఇది వరకే దేవుడు ఎన్నుకొన్న కొందరు మాత్రం చూసారు. మేమే ఆ స్వాక్షులు. ఆయన బ్రతికి వచ్చాక మేమంతా ఆయనతో కలిసి భోజనం చేసాం. ⁴²ఆయన అందరికీ న్యాయాధిపతి. అంటే బ్రతికి ఉన్న వాళ్ళకు, పునర్జీవం పొందనున్న వాళ్ళకు. ఈ పదవిని దేవుడు ఆయనకిచ్చాడు. దీన్ని గురించి ప్రజలముందు స్వాక్ష్యం చెప్పమని, సువార్తను ప్రకటించమని ఆయన మాకు

ఆజ్ఞాపించాడు. ⁴³యేసును నమ్మిన వాళ్ళు తమ పాపాలకు ఆయన ద్వారా క్షమాపణ పొందుతారని ప్రవక్తలందరు చెప్పారు.

⁴⁴పేతురు యింకా మాట్లాడుతుండగానే అతని సందేశాన్ని వింటున్న అక్కడి వాళ్ళందరి మీదికి పరిశుద్ధాత్మ వచ్చాడు. ⁴⁵పేతురుతో వచ్చిన వాళ్ళందరు యూదులు. ⁴⁶యేసునందు విశ్వసించినవారు. వీళ్ళు యూదులకాని వాళ్ళు యితర భాషల్లో మాట్లాడటం, దేవుణ్ణి స్తుతించటం చూసారు. దేవుడు తన పరిశుద్ధాత్మను వరంగా యూదులు కాని వాళ్ళకు కూడా యిచ్చాడని గ్రహించి వాళ్ళకు ఆశ్చర్యం వేసింది. తదుపరి పేతురు యిలా అన్నాడు: ⁴⁷మిళ్ళకు బాప్తిస్మము నివ్వటానికి అడ్డు చెప్పే ధైర్యం ఎవరికుంది? మనలోగీ వీళ్ళు కూడా దేవుని పరిశుద్ధాత్మ పొందారు. ⁴⁸యేసు పేరేలు వాళ్ళు బాప్తిస్మం పొందాలని పేతురు ఆజ్ఞాపించాడు. ఇదంతా ముగిసాక వాళ్ళు పేతురును తమలో కొద్ది రోజులు ఉండుమని అడిగారు.

పేతురు తన అనుభవాల్ని చెప్పటం

11 అపొస్తలులు, యూదయ దేశంలో ఉన్న సోదరులు, యూదులు కాని వాళ్ళకు కూడా దేవసందేశం లభించిందని విన్నారు. ²పేతురు యెరూషలేము వచ్చాడు. నున్నతి చేసుకోవాలి అని వాదించే వాళ్ళ గుంపు అతణ్ణి విమర్శిస్తూ, ³నీవు నున్నతి చేసుకోని వాళ్ళ యిళ్ళలోకి వెళ్ళి వాళ్ళతో కలిసి తిన్నావు!" అని అన్నారు.

⁴పేతురు వాళ్ళకు జరిగింది జరిగినట్లు ఈ విధంగా విడుమర్చి చెప్పిన మొదలు పెట్టాడు: ⁵నేను యిప్పే పట్టణంలో ప్రార్థిస్తుండగా నాకు దర్శనం కలిగింది. ఆ దర్శనంలో ఒక దివ్య సంగతి చూసాను. ఆ దివ్య దర్శనంలో ఒక పెద్ద దుప్పటి లాంటిది ఆకాశంనుండి ఎవరో దాని నాలుగు మూలలు పట్టుకొని క్రిందికి దింపుతున్నట్లు చూసాను. అది నేనున్న స్థలంలో దిగింది. ⁶నేను అందులో ఏముందోనని జాగ్రత్తగా చూసాను. భూమ్మీద నివసించే నాలుగు కాళ్ళ జంతువులు, క్రూర మృగాలు, ప్రాకే ప్రాణులు, గాల్లో ఎగిరే పక్షులు కనిపించాయి. ⁷అంతలో నాకొక స్వరం వినిపించి నాలో, 'పేతురు! లే! వీటిలో ఏ జంతువునైనా వంపి దానిని తిను!' అని అంది. ⁸నేనాపని చేయలేను ప్రభూ! తిన కూడదన్న దాన్ని నా లాక ఎన్నడూ రుచి చూడలేదు' అని నేను సమాధానం చెప్పాను. ⁹ఆకాశం నుండి ఆ స్వరం రెండవసారి యిలా అంది: 'దేవుడు తినవచ్చని అన్న వాటిని తిన కూడదని అనకు.' ¹⁰ఇలా మూడు సార్లు జరిగాక అది ఆకాశానికి తీసుకు వెళ్ళబడింది. ¹¹అదే క్షణంలో నన్ను పిలుచుకు వెళ్ళడానికి కేసరియనుండి వచ్చిన ముగ్గురు వ్యక్తులు నేనున్న యింటి ముందు వచ్చారు. ¹²వాళ్ళలో వెళ్ళటానికి నేను ఏ మాత్రం వెనకాడరాదని దేవుని ఆత్మనాలో చెప్పాడు. అక్కడున్న ఆరుగురు సోదరులు కూడా నాలో వచ్చారు. మేమంతా కలిసి కొర్నేలియంటికి వెళ్ళాం. ¹³అతడు తన యియ్యో ఒక దేవ

దూత ప్రత్యక్షమైన విషయము, అతణ్ణి తాను చూసిన విషయము, దేవదూత, "పేతురు అని పిలువబడే సీమోన్ను పిలుచుకూరవలూనికి కొందర్ని యొప్పేకు పంపు,

¹⁴అతడు మాట్లాడే విషయాలు నిన్ను, నీ యింట్లోని వాళ్ళనుదగరిని రక్షిస్తాయి' అని తనతో చెప్పిన విషయము మాకు చెప్పాడు. ¹⁵నేను మాట్లాడటం మొదలెడుతుండగా, మెట్టుమీదలు మన మీదికి వచ్చినట్లే పరిశుద్ధాత్ము వాళ్ళ మీదకు కూడా వచ్చాడు.

¹⁶యోహాను నీళ్ళతో బాప్తిస్మము యిచ్చాడు కాని నీవు పరిశుద్ధాత్ములతో బాప్తిస్మము పొందుతావు!' అని అన్న యేసుప్రభువు మాటలు నాకు జ్ఞాపకం వచ్చాయి. ¹⁷మనం యేసు క్రీస్తు ప్రభువును సమ్మి నందుకు మనకీచ్చిన వరమునే దేవుడు వాళ్ళకు కూడా యిచ్చాడు. అలాంటప్పుడు దేవుణ్ణి ఎదిరించటానికి నేనవర్తి?"

¹⁸వాళ్ళి మాటలు విన్నాక వేరే ఆశ్చర్యణలు చేయ లేదు. దేవుడు యూదులు కాని వాళ్ళకు కూడా మారు మనస్సు కలిగి రక్షణ పొందే అవకాశ మిచ్చడంటూ వాళ్ళు దేవుణ్ణి స్తుతించారు.

అంతియొకయ ప్రజలకు శుభవార్త తెలియం

¹⁹స్నేహను చనిపోయిన తర్వాత జరిగిన హింసలకు భక్తులు చెదిరిపోయారు. వీళ్ళలో కొందరు ఫోసిపీయ, సై ప్రసు, అంతియొకయ పట్టణాలకు వెళ్ళి దేవ సందే శాన్ని యూదులకు మాత్రమే చెప్పారు. ²⁰సై ప్రసు, కునేనీ పట్టణాలకు చెందిన వీళ్ళలో కొందరు అంతి యొకయకు వెళ్ళి, గ్రీకువారితో కూడా మాట్లాడటం మొదలు పెట్టారు. ²¹ప్రభువు ఆభయ హస్తం వాళ్ళవెంట ఉంది. కనుక అనేకులు వాళ్ళు చెప్పిన దానిలో ఉన్న సత్యాన్ని గ్రహించి ప్రభువునందు విశ్వాసులై య్యారు.

²²యెరూషలేములో పంపుం ఈ వార్త విని బర్నబాను అంతియొకయకు పంపింది. ²³అతడు అంతి యొకయకు వెళ్ళి అక్కడి ప్రజలపై దే వానుగ్రహం అమితంగా ఉండటం గమనించి చాలా ఆనందించాడు. ప్రభువు పట్ల మనసారా భక్తి చూపుతూ ఉండుమని, అక్కడి వాళ్ళందర్ని వేడుకున్నాడు. ²⁴బర్నబూ ఉత్త ముడు. పరిశుద్ధాత్ము ప్రభావం అతనిపై సంపూర్ణంగా ఉంది. అంతేకాక దేవుని పట్ల సంపూర్ణమైన విశ్వాసం ఉంది. అనేకులు ప్రభువునందు విశ్వాసులై య్యారు.

²⁵ఆ తర్వాత బర్నబూ, తార్సు అనే పట్టణానికి వెళ్ళి సౌలు కోసం చూసాడు. అతణ్ణి కలుసుకొని అంతియొకయకు పిలుచుకు వచ్చాడు. ²⁶సౌలు, బర్నబూ ఒక సంవత్సరం అంతియొకయలో ఉన్నారు. అక్కడి సంఘాన్ని కలుసుకొంటూ అనేకులకు బోధించే వాళ్ళు. అంతియొకయలోని శిష్యులు మొదటిసారిగా "క్రైస్తవులు" అని పిలువబడ్డారు.

²⁷ఆ రోజుల్లో కొంత మంది ప్రవక్తలు యెరూషలేము నుండి అంతియొకయకు వచ్చారు. ²⁸వాళ్ళలో ఒకతని పేరు అగబు. అతడు లేచి నిలబడి పరిశుద్ధాత్ము క్షేత్రో, "తీవ్రమైన కరువు త్వరలో ప్రపంచమంతా

రాబోతోంది" అని సూచించాడు. ఈ కరువు క్రోదియ చక్రవర్తి పరిపాలిస్తున్న కాలంలో సంభవించింది. ²⁹ఇది విని అంతియొకయలో ఉన్న శిష్యులు యూదయలో నివసిస్తున్న తమ సోదరుల కోసం తమకు చేతనయిన సహాయం వాళ్ళు చెయ్యాలని నిర్ణయించుకొన్నారు. ³⁰అనుకొన్న విధంగా బర్నబూ, సౌలు ద్వారా తాము పంపదలచిన వాటిని యూదయలోని పెద్దలకు పంపారు.

హింసలు

12 ఆ రోజుల్లోనే హేరోదు రాజు సంఘానికి చెందిన కొందర్ని హింసించటం మొదలు పెట్టాడు. ²అతడు యోహాను సోదరుడైన యాకోబును కత్తితో నరికి వేయించాడు. ³ఈ సంఘటనకు యూదులు ఆనందించారు. ఇది గమనించి అతడు పేతురును కూడా బంధించాలని వెళ్ళాడు. ఈ సంఘటన యూదులు బుధియని రొమ్బలు తినే పండుగ రోజుల్లో సంభవించింది. ⁴అతణ్ణి బంధించి కారాగారంలో వేసాడు. పూటకు నలుగురి చొప్పున కావలా కాయమని చెప్పే పదహారుగురు భటులకు అతణ్ణి అప్పగించాడు. వస్త్రా పండుగ జరిగాక అతణ్ణి ప్రజల ముందుకు తెచ్చి విచారణ జరిపించాలని అతని ఉద్దేశ్యం. ⁵పేతురును అంతదాకా కారాగారంలో ఉంచారు. పేతురు కోసం సంఘానికి చెందిన వాళ్ళు దీక్షతో దేవుణ్ణి ప్రార్థించారు.

ప్రభువు దూత పేతురును విడిపించటం

⁶హేరోదు రెండు విచారణ చేస్తాడనగా ఆ నాటి రాత్రి పేతురు యరువురి సెనికుల మధ్య నిద్రిస్తూ ఉన్నాడు. సెనికులు అతణ్ణి రెండు యిసుప గొలుసు లతో కట్టివేసి ఉంచారు. మరి కొందరు సెనికులు కారాగారం ముందు కావలా కాస్తూ ఉన్నారు. ⁷అకస్మాత్తుగా ప్రభువు దూత ప్రత్యక్షం అయ్యాడు. ఆ గది యంతా వెలుగుతో నిండి పోయింది. ప్రభువు దూత పేతురు భుజం తట్టి, "త్వరగా లేమ్ము!" అని అంటూ అతణ్ణి నిద్రలేపాడు. మణికట్టుకు కట్టిన సంకెళ్ళు వూడి పోయాయి. ⁸ఆ దూత, "లేచి, నీ దుస్తులు సరిచేసు కొని, చెప్పినట్లు తోడుక్కో!" అని అన్నాడు. పేతురు అలాగే వేసాడు. ⁹"నీ దుస్తుల్లో జరిగిన మీద క్షుప్రకాని నా వెంటరా!" అని ఆ దూత అన్నాడు. ¹⁰పేతురు అతణ్ణి అనుసరిస్తూ కారాగారంనుండి వెలుపలికి వచ్చాడు. కాని దేవదూత చేస్తున్నదంతా నిజంగా జరుగుతుందని అతడు అనుకోలేదు. తానొక కలకంటున్నాననుకొన్నాడు. ¹¹వాళ్ళు మొదటి కావలా వాణ్ణి, రెండవ కావలా వాణ్ణి, దాటి పట్టణంలోకి వెళ్ళే యిసుప ద్వారం దగ్గరకు వచ్చారు. అది వాళ్ళ కోసం దాసంతలు అదే తెరుచుకుంది. వాళ్ళు దాన్ని దాటి వెళ్ళారు. కొంత దూరం నడిచాక అకస్మాత్తుగా ఆ ప్రభువు దూత అతణ్ణి వదిలి వెళ్ళి పోయాడు.

¹¹అప్పటికి పేతురుకు తెలిచి వచ్చింది. అతడు, "ప్రభువు తన దూతను పంపి హేరోదు బంధం నుండి

మరియు కీడు కలగాలని ఎదురు చూస్తున్న యూదుల నుండి, నన్ను రక్షించాడు. ఇందులో ఏ మాత్రం సందేహం లేదు" అని తనలో తాను అనుకొన్నాడు.

¹²జరిగిన వాటిని గ్రహించాక యోహాను తల్లియైన మరియు యింటికి వెళ్ళాడు. యోహాన్ని మార్కు తాని కూడా పిలిచే వాళ్ళు. అక్కడ చాలా మంది సమావేశమై ప్రార్థిస్తూ ఉన్నారు. ¹³పేతురు తలపు తట్టాడు. "రాడో" అనే పనిపిల్ల తలపు తీయటానికి వచ్చింది. ¹⁴ఆమె పేతురు స్వరం గుర్తించి చాలా ఆనందించింది. ఆ ఆనందంలో తలపు కూడా తెరువకుండా లోపలికి పరుగిత్తి, "పేతురు తలపు ముందున్నాడు" అని కేక వేసింది. ¹⁵వాళ్ళంతా "నీకు మతిపోయింది" అని అన్నారు. కాని ఆమె తాను చెప్పింది నిజమని నొక్కి చెప్పింది. దానికి వాళ్ళు, "అది అతని దూత అయివుంటుంది" అని అన్నారు.

¹⁶పేతురు ఇంకా తలపు తడుతూనే ఉన్నాడు. వాళ్ళు వెళ్ళి తలపు తెరిచి చూసి చాలా ఆశ్చర్యపడ్డారు. ¹⁷పేతురు వాళ్ళందరినీ నిశ్శబ్దంగా ఉండుమని సంజ్ఞ చేసాడు. ఆ తదుపరి దేవుడు తనను కారాగారం నుండి ఏ విధంగా బయటికి తీసుకొని వచ్చాడో అందరికీ విశదంగా చెప్పాడు. "యాకోబుకు, మిగతా సోదరులకు దీన్ని గురించి చెప్పండి" అని చెప్పి, వాళ్ళను వదిలి వేరి ప్రదేశానికి వెళ్ళి పోయాడు.

¹⁸ఉదయం సెనెకుల్లో చాలా అలజడి చెలరేగింది. "పేతురు ఏమే ఉంటాడు?" అని వాళ్ళు ప్రశ్నించు కున్నారు. ¹⁹హేరోదు పేతుర్ని వెతకటానికి అంతా గాలించమన్నాడు. కాని పేతురు కనిపించలేదు. హేరోదు కావలూ వాళ్ళను అడ్డు ప్రశ్నలు వేసి విచారించాడు. ఆ తదుపరి ఆ కావలూ వాళ్ళను చంపుమని ఆజ్ఞాపించాడు. ఇది జరిగిన తదుపరి హేరోదు యూద యనుండి కైసరీయకు వెళ్ళి అక్కడ కొద్ది రోజులు గడిపాడు.

హేరోదు మరణం

²⁰హేరోదు తూరు, సిదోను ప్రజల పట్ల చాలా కోపంతో ఉన్నాడు. వాళ్ళంతా యిప్పుడు ఒకటే హేరోదుతో మాట్లాడటానికి వెళ్ళారు. రాజాగారి అంతే రంగింక స్నేహితుడైన బెత్సాబు తమ వైపు త్రిప్పుకొని శాంతి కాలాని అడిగారు. విశ్వ రాజ్యం తమ ఆహార దాన్యాల కోసం హేరోదు రాజ్యంపై ఆధారపడి ఉండ లమే దీనికి కారణం.

²¹ఒక నియమితమైన రోజు హేరోదు రాజు దుస్తులు ధరించాడు. సింహాసనంపై కూర్చొని ప్రజల్ని సంభో దిస్తూ ఒక ఉపన్యాసం యిచ్చాడు. ²²"ఇది దేవుని కంఠం. మనిషిది కాదు" అని ప్రజలు ఆపకుండా కేకలు వేసారు.

²³దేవునికి చెందవలసిన ఘనత అతడు అంగీక రించినందుకు ప్రభువు దూత అతణ్ణి తక్షణమే రోగంతో పడవేసాడు. పురుగులు పట్టి అతడు చని పోయాడు. ²⁴దేవ సందేశం విని విశ్వసీస్తున్న ప్రజల సంఖ్య పెరుగుతూ వచ్చింది.

²⁵బర్నబా, సౌలు తమ పని ముగించుకొని యెరూషలేము నుండి తిరిగి వచ్చారు. తమ వెంట మార్కు అని పిలువబడే యోహాన్ను కూడా పిలుచుకు వచ్చారు.

బర్నబాను, సౌలును ఎన్నుకొని పంపటం

13 అంతియొకయలోని సంఘంలో ఉన్న ప్రవక్తలు, పండితులు ఎవరనగా: బర్నబా, సిగిగు' అని పిలువబడే 'సుమెయోను' కుర్రవీ గ్రామానికి చెందిన లూకీయ, మనయేను (ఇతడు, సామంత రాజైన హేరోదు, యిద్దరా కలిసి పెరిగారు), మరియు సౌలు. ²విశ్వు ఉపవాసాలు చేసి ప్రభువును ప్రార్థిస్తుం డగా పరిశుద్ధాత్మ, "బర్నబాను, సౌలును నా కోసం వేరుచేయండి. వాళ్ళను ఒక ప్రత్యేకమైన పని కోసం పిలిచాను" అని అన్నాడు.

³అక్కడున్న వాళ్ళు వీళ్ళిద్దరినీ పంపే ముందు ప్రార్థనలు, ఉపవాసాలు చేసి, వాళ్ళపై తమ చేతులుంచి పంపారు.

సెప్రసులో

⁴పవిత్రాత్మ వాళ్ళను పంపాడు. వాళ్ళు 'సెలూ కయ' అనే పట్టణానికి వెళ్ళి అక్కడినుండి ఓడలో ప్రయాణం చేసి సెప్రసు (కుప్ర) అనే ద్వీపాన్ని చేరుకున్నారు. ⁵అక్కడి నుండి సలూమి అనే పట్టణానికి వెళ్ళారు. అక్కడున్న యూదుల సమాజమందిరాల్లో దేవ సందేశాన్ని ప్రకటించారు. వాళ్ళకు సహాయంగా యోహాను వాళ్ళ వెంటే ఉన్నాడు.

⁶వాళ్ళు ఆ ద్వీపాన్నంతా పర్యటించి 'పాపు' అనే పట్టణం చేరుకున్నారు. ఇంద్రజాలం చేస్తూ తానొక ప్రవక్తనని చెప్పుకుంటున్న వ్యక్తిని అక్కడ కలుసు కున్నారు. అతడు యూదుడు. పేరు 'బర్రేతుసు,' ⁷అతడు 'సెర్గిసాలు' అనే రాష్ట్రపాలకునికి సన్నిహితంగా ఉండేవాడు. సెర్గిసాలు తెలివిగలవాడు. దేవ సందేశాన్ని వివాలని బర్నబాను, సౌలును ఆహ్వానించాడు. ⁸ఇంద్ర జాలికుడైన 'విలుమ' గ్రీకు భాషలో ఇది ఇతని పేరు. రాష్ట్రపాలకుణ్ణి ఈ విశ్వాసానికి దూరంగా ఉంచాలని ప్రయత్నించాడు. ⁹అప్పుడు సౌలు (ఇతణ్ణి సౌలు అని కూడా పిలిచే వారు) పరిశుద్ధాత్మతో నిండిపోయి ఎలు మను మాటిగా చూస్తూ, ¹⁰సెప్ర సె తానుకు పట్టావు! మంచినదన్న ప్రతిదీ నీకు శత్రువు! నీలో అన్ని రకాల మోసాలు, కుట్రలు ఉన్నాయి! ప్రభువు యొక్క సక్రమ మార్గాల్ని వక్రంగా మార్చటం ఎప్పుడు మాను కొంటావు?

¹¹ఇదిగో చూడు, ప్రభువు ఇప్పుడు నిన్ను శిక్షిస్తాడు. కొంతకాలం దాకా నీవు మార్కుని వెలుగు చూడలేవు! గుడ్డి వాడైపోతావు!" అని అన్నాడు.

తక్షణమే పాగమంచు, చీకట్లు అతణ్ణి చుట్టేసాయి. తన చేయిపట్టుకొని నడిపేందుకు ఎవరైనా దొరుకు తారోమోసని తారాడుతూ చూసాడు. ¹²ఆ రాష్ట్రపాల కుడు ప్రభువును గురించి చెప్పిన భోధనలు విని ఆశ్చర్యపడి ప్రభువును నమ్మాడు.

పిసిదియ అంతియొకయలో

13“వాళ్ళ” నుండి పాలు, అతని స్నేహితులు, పంపూలి యాలోని “పెద్దే” అనే పట్టణానికి ఓడలో ప్రయాణం చేసి వెళ్ళారు. యోహాను వాళ్ళను అక్కడ వదిలి యెరూషలేమునకు తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు. 14వాళ్ళు పెద్దే నుండి పిసిదియ ప్రక్కన ఉన్న అంతియొకయ అనే పట్టణాన్ని చేరుకున్నారు. ఒక విశ్రాంతి రోజు యూదులు సమాజ మందిరములోకి వెళ్ళి కూర్చున్నారు. 15ధర్మశాస్త్రంలోని విషయాలు, ప్రవక్తల గ్రంథాలు చదివారు. ఆ తదుపరి సమాజమందిరం యొక్క అధికారులు, “సోదరులారా! ప్రజలను ఉత్సాహపరిచే ఆద్యాత్మిక విషయాలు ఏవో నా ఉంటే దయచేసి మాట్లాడండి” అని అడగనంపారు.

16పాలు లేచి నిలుచొని చేతులెత్తి, “ఇశ్రాయేలు ప్రజలారా! యూదులవలె దేవభీతిగల ప్రజలారా! నా మాటలు వినండి. 17ఇశ్రాయేలు ప్రజల దేవుడు మన పూర్వులను ఎన్నుకొని వాళ్ళు ఈజిప్టులో పర దేశీయులుగా ఉన్నప్పుడు వాళ్ళను గొప్ప వాళ్ళుగా చేసాడు. తన అద్భుతమైన శక్తితో ఆ దేశం నుండి వాళ్ళను పిలుచుకెళ్ళి, 18ఏడారల్లో వాళ్ళ ప్రవర్తనను సలభ సంవత్సరాలు సహిస్తూ వాళ్ళను కాపాడాడు. 19కూనాను దేశంలో ఏడు జాతుల్ని పడగట్టి తన ప్రజల్ని ఆ ప్రాంతానికి వారసులుగా చేసాడు. 20ఇవి చేయటానికి నాలుగు వందల ఏబది సంవత్సరాలు పట్టింది.

“ఆ తర్వాత దేవుడు సమూయేలు ప్రవక్త కాలం దాకా, నాయకత్వం వహించగల న్యాయాధిపతుల్ని పంపాడు. 21తమకు ‘రాజు’ కావాలని కోరగా కీషు కుమారుడైన ‘సాలును’ వాళ్ళకు రాజుగా పంపాడు. ఇతడు బెన్యామీను వంశానికి చెందినవాడు. సాలు సలభ సంవత్సరాలు పాలించాడు. 22సాలును తిసివేనాకే దావీదును వాళ్ళ రాజుగా చేసాడు. దావీదు విషయంలో తన అంగీకారం చూపుతూ దేవుడు యిలా అన్నాడు: ‘యెషైయి కుమారుడైన దావీదు నా మనస్సుకు సచ్చాడు. అతడు నేను చెప్పినట్లు చేస్తాడు.’ 23దేవుడు తన వాగ్దానుసారం ఇశ్రాయేలు ప్రజల కోసం రక్షకుడై నలువంటి యేసును ఇతని వంశంలో జన్మింపచేసాడు. 24యేసు రాకముందు, యోహాను మారుమనస్సును గురించి బాప్తిస్మమును గురించి ఇశ్రాయేలు ప్రజలకు బోధించాడు. 25తన కర్తవ్యం ముగిసే చివరి దశలో అతడు ఇలా అన్నాడు: ‘నేనెవర్ననుకొన్నాను. నేను మీరునుకొంటున్న వాణ్ణి కాదు! కాని నా తర్వాత ఆయన రాబోతున్నాడు. ఆయన చెప్పులు తాళే అర్హత కూడా నాకు లేదు.

26“సోదరులారా! అబ్రాహాము వంశీయులారా! దేవభీతిగల ఇతర ప్రజలారా! రక్షణ గురించి తెలియ చేసే సందేశాన్ని దేవుడు మనకు తెలియచేసాడు. 27కాని యెరూషలేము ప్రజలు, వాళ్ళ పాలకులు ఈ యేసును గుర్తించలేదు. యేసుకు మరణదండన వేయించి ప్రతి విశ్రాంతి రోజున చదివే ప్రవక్తల మాటలు నిజం చేసారు. 28ఆయనకు మరణ దండన విధించటానికి వాళ్ళకు ఏ కారణం దొరక్కపోయినా ఆయనను చంపి

వేయించుమని పీలాతును కోరారు. 29తైఖానాలో ఆయన్ని గురించి వ్రాసిన విధంగా వాళ్ళాయనను చంపారు. ఆ తర్వాత సీలువనుండి క్రీందీకి దింపి సమాధి చేసారు. 30కాని దేవుడాయన్ని బ్రతికించాడు. 31ఇదివరలో ఆయనతో కలిసి గలిలయనుండి యెరూషలేమునకు ప్రయాణం చేసిన ప్రజలకు చాలా రోజుల దాకా కనిపించాడు. 32వాళ్ళు ఆయన కోసం ఇశ్రాయేలు ప్రజల ముందు సాక్ష్యం చెప్పటానికి సిద్ధంగా ఉన్నారు. 33దేవుడు మన పూర్వులకు చేసిన వాగ్దానాన్ని యిప్పుడు వాళ్ళ సంతతియైన మన కోసం పూర్తి చేసాడు. యేసును బ్రతికించటంతో ఈ వాగ్దానం పూర్తి అయింది. ఇదే మేము చెప్పే సువార్త. దీన్ని గురించి కీర్తన గ్రంథంలో ఇలా వ్రాయబడివుంది:

‘నీవు నా కుమారుడవు! నేడు నేను నీకు తండ్రి నయ్యాను.’ కీర్తన 2:7

34దేవుడు ఆయన్ని బ్రతికించాడు. ఆయన ఎన్నటికీ మట్టిలో కలిసిపోడు. అందువల్ల దేవుడు మరొక చోట,

‘నేను దావీదుకు తప్పక యిస్రానున్న పవిత్రమైన ఆరీస్సులను నీకిస్తాను అని అన్నాడు. యెషయా 55:3

35మరొక చోట యిలా చెప్పబడింది: ‘నీ పవిత్రుడి దేహాన్ని సమాధిలో నీవు క్రుళ్ళి పోనియ్యవు!’ కీర్తన 16:10

36దావీదు తన కాలంలో దేవుని ఆజ్ఞానుసారం నడుచు కున్నాడు. అతడు చనిపోగానే అతణ్ణి అతని పూర్వీకులతో సమాధి చేసారు. అతని దేహం మట్టిలో కలిసి పోయింది. 37కాని దేవుడు బ్రతికించిన వాడు మట్టిలో కలిసి పోలేదు. 38మీరీ విషయం తెలుసుకోవాలి: యేసు ద్వారా మీ పాపాలు క్షమించ బడుతాయని మేము ప్రకటిస్తున్నాము. మోషే ధర్మశాస్త్రం క్షమించలేని పాపాలనుండి, 39యేసు తనను నమ్ముకొన్న ప్రతి ఒక్కణ్ణి క్షమిస్తాడు. 40ప్రవక్తలు చెప్పిన ఈ విషయాల మీకు సంభవించకుండా జాగ్రత్త పడండి:

41 ‘పరిహాసం చేసే ప్రజలారా! ఆశ్చర్యం పొందండి! నశించండి! ఎందుకనగా మీ కాలంలో మీరు నమ్మలేనిది నేనొకటి చేయబోతున్నాను! మరొకరు చెప్పినా మీరు నమ్మరు.’ హెబ్రీయులకు 1:5

42పాలు, బర్నబా యూదుల సమాజ మందిరాన్ని వదిలి వెళ్ళండగా వచ్చే విశ్రాంతి రోజు ఈ విషయాల్ని గురించి యింకా ఎక్కువగా మాట్లాడుమని ప్రజలు అడిగారు. 43ప్రజలు వెళ్ళి పోయాక చాలామంది యూదులు, యూదుల మతంలో భక్తిగలవాళ్ళు పాలు, బర్నబా వెంట వెళ్ళారు. పాలు, బర్నబాలు ప్రజలతో,

“దేవుని అనుగ్రహాన్ని విశ్వసించుట అలాగే జీవిస్తూ ఉండండి!” అని చెప్పారు.

44 మరుసటి విశ్రాంతి రోజున పట్టణమంతా ప్రభువు సందేశాన్ని వినాలని సమావేశం అయ్యింది. 45 సమావేశమయిన ప్రజల్ని చూసి యూదుల్లో ఈర్ష్య నిండిపోయింది. వాళ్ళు పౌలుకు ఎదురు తిరిగి మాట్లాడి అతణ్ణి దూషించారు. 46 పౌలు, బర్నబూలు ధైర్యంగా సమాధానం చెబుతూ, “అందరికన్నా ముందు దేవ సందేశాన్ని మీకు చెప్పటం మా కర్తవ్యం. కాని మీరు నిరాకరించటంవల్ల, నిత్యజీవానికి అనర్హులమని మీలో మీరు అనుకోవటం వల్ల మేము మిమ్మల్ని వదిలి యితరుల దగ్గరకు వెళ్తున్నాము. 47 ప్రభువు యిలా అజ్ఞాపించాడు అని అన్నాడు:

‘ప్రపంచానికి రక్షణ కలిగించాలని యితర దేశాలకు నిన్నొక వెలుగుగా చేసాను!’”

యెషయా 49:6

48 యూదులు కాని వాళ్ళు ఇది విని ఆనందించారు. ప్రభువు సందేశాన్ని అంగీకరించారు. అనేకులు విశ్వాసు లై య్యారు. శాశ్వతమైన క్రొత్త జీవిత్వాన్ని వ్యవహారిక దేవుడు వీళ్ళను విన్నవించాడు.

49 దేవ సందేశం ఆ ప్రాంతమంతా వ్యాపించింది.

50 కాని యూదులు పట్టణంలోని పెద్దలతో, దేవ భక్తిగల గొప్పింటి స్త్రీలతో మాట్లాడి వాళ్ళకు పౌలు, బర్నబూల పట్ల కోపం కలిగేటట్లు చేసారు. అంతా కలిసి వాళ్ళను హింసించి ఆ తదుపరి వాళ్ళను తమ పట్టణం నుండి తరిమి వేసారు. 51 పౌలు, బర్నబూ తమ నిరసనకు చిహ్నంగా కాలి ధూళిని దులిపి “ఈకొనియ” అనే పట్టణానికి వెళ్ళి పోయారు. 52 కాని విశ్వాసులపై పవిత్రాత్మ ప్రభావం ఉండటంవల్ల వాళ్ళలో ఉన్న ఉత్సాహం తగ్గలేదు.

ఈకొనియలో

14 ఈకొనియలో పౌలు, బర్నబూ ఎప్పటిలాగే యూదుల సమాజమందిరానికి వెళ్ళి, బాగా మాట్లాడారు. తద్వారా చాలా మంది యూదులు, యూదులకాని వాళ్ళు విశ్వాసులై య్యారు. 2 వాళ్ళు సందేశాన్ని నమ్మని యూదులు, యూదులు కాని వాళ్ళను రెకెత్తించి మన సోదరులకు నిరుద్ధంగా వాళ్ళు మనసుల్ని పాడుచేసారు. 3 కాబట్టి, వాళ్ళు ప్రభువు పట్ల తమ విశ్వాసము విడువక ధైర్యంగా మాట్లాడుతూ ఆక్కడ చాలాకాలం ఉన్నారు. ప్రభువు వాళ్ళకు అద్భుతాలను, మహిమలను చేసి శక్తినిచ్చాడు. ఈ విధంగా తన అనుగ్రహాన్ని గురించి బుజువు చేసాడు. 4 ఆ పట్టణంలోని ప్రజలు రెండు వర్గాలుగా చీలిపోయి కొందరు యూదుల పక్షం, మరికొందరు అపొస్తలుల పక్షం చేరిపోయారు.

5 యూదులు కాని వాళ్ళు, యూదులు తమ తమ నాయకులతో కలిసి అపొస్తలుల్ని అవమానించి. రాళ్ళతో కొట్టి చంపివేయాలను కొన్నారు. కాని అపొస్తలులు ఇది కనిపెట్టి లుకయొనియలోని లుప్రు,

దెర్బే, అనే పట్టణాల చుట్టూ ఉన్న ప్రాంతాలకు వెళ్ళి పోయారు. 7 ఆయా ప్రాంతాల్లో వాళ్ళు దేవుని సువార్తను ప్రకటించటం కొనసాగించారు.

లుప్రు, దెర్బే పట్టణాల్లో

8 లుప్రులో ఒక కుంటవాడుండే వాడు. ఇతడు కుంటవాని పుట్టాడు. ఎన్నడూ నడవలేడు. 9 పౌలు మాట్లాడుతుండగా అతడు మిన్నాడు. పౌలు అతని వెళ్ళు సూటిగా చూసి నయం కాగల విశ్వాసం అతనిలో ఉందని గ్రహించి, 10 “లేచి నీ కాళ్ళపై నెలబడు!” అని అతనితో బిగ్గరగా అన్నాడు. తక్షణం అతడు గంతేసి నడవటం మొదలు పెట్టాడు. 11 పౌలు చేసింది చూసి ప్రజలు తమ లుకయొనియ భాషలో, “మానవ బృహస్పతి రూపంలో దేవుళ్ళు దిగివచ్చారు” అని బిగ్గరగా అన్నారు. 12 బర్నబూను దృఢపతి అని, ప్రధాన ఉపన్యాస కుడు కాబట్టి పౌలును హెర్మే అని పిలిచారు. 13 వీళ్ళు దేవుళ్ళుని అనుకోవటం వల్ల వీళ్ళకు బలి యివ్వాలనే ఉద్దేశ్యంతో ఊరి బయట ఉన్న దృఢపతి మందిరం యొక్క పూజారి, ప్రజలు కలిసి ఎద్దుల్ని, పూలవారాలను పట్టణ ద్వారాల దగ్గరకు తెచ్చారు.

14 కాని అపొస్తలులైన బర్నబూ, పౌలు ఇది విని తమ దుస్తుల్ని చింపుకుంటూ ఆ ప్రజల గంపులోకి పరుగెత్తి యిలా బిగ్గరగా అన్నారు: 15 “అయ్యలారా! మీరిలా ఎందుకు చేస్తున్నారు? మేము కూడా మనుష్యులమే! మీలాంటి మనుష్యులమే! ఈ పనికి రానివాటి నుండి మిమ్మల్ని దూరం చేసి ఆకాశాన్ని, భూమిని, సముద్రాల్ని వాటిలో ఉన్న వాటన్నిటిని సృష్టించిన దేవుని వెళ్ళు మళ్ళించే సువార్తను తెచ్చాము. ఆ దేవుడు సజీవమైనవాడు. 16 ఇదివరలో దేవుడు ప్రజల్ని తమ యిష్టం వచ్చినట్లు చేయ్యనిచ్చాడు. 17 కాని ఆకాశం నుండి వచ్చిన కురిపించి, పంజ కాలంలో పంజలు పండించి తినటానికి కావలసినంత ఆహారాన్నిచ్చి మన మనసుల్ని ఆనందంతో నింపి మనపై దయచూపి దేవుడు తానున్నట్లు తెలియ చేసాడు.” 18 ఇన్ని చెప్పాక కూడా ప్రజలు తాము యివ్వాలను కొన్న బలినివ్వటం మానుకోలేదు.

19 కాని కొందరు యూదులు అంతియొకయ, ఈకోనియ పట్టణాలనుండి వచ్చి ప్రజల్ని తమవెళ్ళు మళ్ళించుకొన్నారు. అంతా కలిసి పౌలు మీద రాళ్ళు విసిరారు. అతడు చనిపోయాడనుకొని అతణ్ణి ఊరి బయట పారవేసారు. 20 శిష్యులు అతని చుట్టూ చేరారు. ఆ తరుపరి అతడు లేచి మళ్ళీ పట్టణంలోకి వెళ్ళాడు. మరుసటి రోజు అతడు బర్నబూను కలుసుకొన్నాడు. ఇద్దరూ కలిసి దెర్బే అనే పట్టణానికి ప్రయాణ మయ్యారు.

సిరియలోని అంతియొకయకు తిరిగిరావటం

21 ఆ పట్టణంలో సువార్తను ప్రకటించి చాలామందిని శిష్యులుగా చేసుకొన్నారు. లుప్రు, ఈకొనియ, అంతియొకయ పట్టణాలకు తిరిగి వచ్చారు. 22 శిష్యుల్ని ఆత్మీయంగా బలపరుస్తూ భక్తి వదలకుండా ఉండమని

ఉత్సాహం కలిగి మాటలు చెప్పారు. “దేవుని రాజ్యం లోకి ప్రవేశించబానిసికి మనం ఎన్నో కష్టాలను భవించాలి” అని వాళ్ళు అన్నారు. ²³పౌలు, బర్నబా కలిసి ప్రతి సంఘానికి కొందరు పెద్దల్ని నియమించారు. ఈ పెద్దలు ఇతరుల క్రితమే ప్రభువును విశ్వసించిన వాళ్ళు కనుక పౌలు, బర్నబా ప్రార్థనలు, ఉపవాసాలు చేసి వాళ్ళను ప్రభువుకు అప్పగించారు.

²⁴ఆ తరువరి సిసిడియ ప్రాంతాలకు వెళ్ళి అక్కడ నుండి పంపూలియ చేరుకున్నారు. ²⁵పెర్గెలో సందేశాన్ని ప్రకటించి అక్కడినుండి అత్యాలకు వెళ్ళారు. ²⁶అత్యాలియ నుండి అంతియొకయకు తిరిగి ప్రయాణ మయ్యారు. ప్రస్తుతం ముగించిన దెవ కార్యాన్ని చేయ బానికి దేవానుగ్రహం కలగాలని దీవించి వీళ్ళను దేవునికి అప్పగించింది యిక్కడే.

²⁷అంతియొకయకు వచ్చాక సంఘాన్ని పిలిచి దేవుడు తమ ద్వారా చేసినవన్నీ చెప్పారు. యూదులు కాని వాళ్ళు కూడా తనను నమ్మేటట్లు దేవుడు ద్వారా లను ఏ విధంగా తెలిచాడో చెప్పారు. ²⁸వాళ్ళు అక్కడన్న శిష్యులతో చాలా కాలం గడిపారు.

యెరూషలేములో సమావేశం

15 కొందరు యూదయనుండి అంతియొకయకు వచ్చి అక్కడున్న సోదరులకు, “మీనుతి అనే మోషే ఆచారాన్ని పాటేస్తే తప్ప మనకు రక్షణ లభించదు” అని బోధించారు. ²ఈ కారణంగా పౌలు, బర్నబా వాళ్ళతో తీవ్రమైన వాదనలు, చర్చలు చేసారు. అపొస్తలుల్ని ఈ విషయాన్ని గురించి సంప్రదించాలనే ఉద్దేశ్యంతో పౌలును, బర్నబాను, మరి కొంతమందిని యెరూషలేమునకు పంపాలనే నిర్ణయం జరిగింది. ³అక్కడున్న సంఘం వీళ్ళకు విడ్కెలు యిచ్చింది. వీళ్ళు ఫోసిషియ, సమరయ పట్టణాల ద్వారా ప్రయాణం చేస్తూ యూదులు కాని వాళ్ళలో వచ్చిన మార్పును గురించి అక్కడ వాళ్ళకు చెప్పారు. ఇది సోదరులందరికీ చాలా ఆనందం కలిగించింది. ⁴వీళ్ళు యెరూషలేము చేరగానే సంఘము, అపొస్తలులు, పెద్దలు అంతా కలిసి వీళ్ళకు స్వాగతం యిచ్చారు. పౌలు, బర్నబా దేవుడు తమ ద్వారా చేసిన వాటిని వాళ్ళకు చెప్పారు. పరనయ్యల తెగకు చెందిన కొందరు భక్తులు లేచి, “యూదులు కాని వాళ్ళు తప్పక సున్నతి చేసుకోవాలి. మోషే ధర్మశాస్త్రాన్ని పాటించాలి” అని అన్నారు.

⁵అపొస్తలులు, పెద్దలు కలిసి ఈ విషయాన్ని పరిశీలించారు. “ఎన్నో చర్చలు జరిగాక పేతురు లేచి యిలా అన్నాడు: “సోదరులారా! యూదులు కాని వాళ్ళు నా నోటి నుండి సువార్త విని విశ్వాసులు కావాలని చాలా కాలం క్రిందటే దేవుడు మనందరి నుండి నన్నున్నొప్పట్లు మీకు తెలుసు. మానవుల మనస్సు తెలిసిన దేవుడు, మనకిచ్చినట్టే పవిత్రాత్మను వాళ్ళకు కూడా యిచ్చి వాళ్ళను అంగీకరించినట్లు మనకు తెలియ చేసాడు. మనకు, వాళ్ళకూ వ్యత్యాసం చూపలేదు. వాళ్ళు విశ్వసించారు. కనుక వాళ్ళు

హృదయాలను పవిత్రం చేసాడు. ¹⁰మరి అలాంటి పుడు బరువైన ఈ కాడిని శిష్యుల మెడపై ఎందుకు పెట్టానారు? ఈ బరువును మనము, మన పెద్దలు కూడా మోయలేక పోయాము కదా! దేవుడు కోప్పడు తాడో లేదో చూడాలని ఉందా? ¹¹యేసు ప్రభువు దయతో మనము, మీళ్ళు కూడా రక్షింపబడతామని నమ్ముతున్నాము.”

¹²సభలో ఉన్న వాళ్ళందరూ నిశ్శబ్దం పహించారు. బర్నబా, పౌలు యూదులు కాని వాళ్ళలో దేవుడు తమ ద్వారా చేసిన మహిమల్ని గురించి, అద్భుతాల్ని గురించి, చెప్పగా వాళ్ళు విన్నారు. ¹³పౌలు, బర్నబా మాట్లాడటం ముగించాక యాకోబు ఈ విధంగా అన్నాడు: “సోదరులారా! నా మాటలు వినండి! ¹⁴దేవుడు మొదట్లో యూదులు కాని వాళ్ళపట్ల తన అభిమానాన్ని చూపి వాళ్ళనుండి కొందర్ని ఎన్నుకొని తన ప్రజగా ఎలా చేసుకొన్నాడో సీమోను మనకు వివరించి చెప్పాడు. ¹⁵ఈ సంఘటనను ప్రవక్షలు ఈ వాక్యాల్లో సరిగ్గా వర్ణించారు:

¹⁶“కూలిపోయిన దావీదు యింటిని పునః నిర్మిస్తాను! ఆ శిథిలాలతో క్రొత్త యింటిని నిర్మిస్తాను!

¹⁷మెగతా వాళ్ళంతా ప్రభువును వెతుకుతారు! వేనెమ్మకొప్ప యూదులుకాని ప్రజలు కూడా వెతుకుతారు, ఆమోసు 9:11-12

¹⁸ అని ప్రభువు చాలా కాలం క్రిందటే తెలియ చేసాడు.”

¹⁹దేవుడు యూదులు కాని వాళ్ళను కూడా అంగీకరించాడు కాబట్టి, దేవుని వెళ్ళు మళ్ళుతున్న వాళ్ళ మనస్సుకు కష్టం కలిగించ కూడదని నా అభిప్రాయం. ²⁰⁻²¹కాని తరతరాలనుండి మోషే ధర్మశాస్త్రాన్ని ప్రతి పట్టణంలో ప్రకటిస్తూ, వాటిని ప్రతి విశ్రాంతి రోజు సమాజ మందిరాలలో చదివారు కాబట్టి,

విగ్రహాలకు నేవేద్యం పెట్టిన ఆహారం ముట్ట రాదని, పరస్పరీని కామించకూడదని, గొంతు నులివి చంపిన జంతువుల మాంసం ముట్ట రాదని, జంతువుల రక్తాన్ని తినరాదని వాళ్ళకు మనం వ్రాయాలి.”

యూదులు కాని భక్తులకు లేఖ

²²అపొస్తలులు, పెద్దలు, సంఘసభ్యులు, అంతా కలిసి సంఘంనుండి కొందర్ని ఎన్నుకొని పౌలు, బర్నబాతో సహా వాళ్ళను అంతియొకయకు పంపారు. సోదరుల్లో ముఖ్యులైన బర్నబా అని పిలువబడే యూదాను, సీలను ఎన్నుకొని ²³వాళ్ళవెంట ఈ లేఖను పంపారు: మీ సోదరులైన అపొస్తలులనుండి, పెద్దలనుండి, అంతియొకయ, సిరియ, కీలికియ పట్టణాల్లోని యూదులుకాని సోదరులకు, శుభం!

ప్రియ సహోదరులారా!

²⁴మా అనుమతి లేకుండా మాలో కొందరు

అక్కడికి వచ్చి తమ మాటల్లో మీలో అశాంతి కలిగించి మీ మనస్సుల్ని పాడుచేసారని విన్నాము. ²⁵మా ప్రിയమిత్రులైన బర్నబాతో, పౌలుతో కొందరిని మీ వద్దకు పంపాలని మేమంతా కలిసి నిర్ణయించాము. ²⁶వీళ్ళు మన యేసుక్రీస్తు ప్రభువు కోసం తమ ప్రాణాల్ని తెగించిన వాళ్ళు. ²⁷అందువల్ల, మేము వ్రాస్తున్నవి తమ సోటిద్వారా మీకు తెలపాలని యూదాను, సీలను, పంపుతున్నాము. ²⁸ఈ నియమాల్ని తప్ప మిగతా నియమాల్ని మీపై మోపటం భావ్యంకాదని పవిత్రాత్మకు, మాకు అనిపించింది: ²⁹విగ్రహాలకు నైవేద్యం పెట్టిన ఆహారాన్ని, గొంతునులిమి చంపిన జంతువుల మాంసాన్ని, జంతువుల రక్తాన్ని ముట్ట కండి. పరస్పరం సంభోజనం చేయకండి.

ఇలా వీటికి దూరంగా ఉండటంవల్ల మీలో సత్ప్రవర్తన కలుగుతుంది.
 పాపాలు.

³⁰వాళ్ళు సెలవు తీసుకొని అంతియకయకు వెళ్ళారు. యేసు భక్తులందరిని పిలిచి వాళ్ళకి లేఖ నిచ్చారు. ³¹ప్రాత్యాహారం చేత ఈ లేఖను చదివి ప్రజలు చాలా ఆనందించారు. ³²యూదా, సీల కూడా ప్రవక్తలు కాబట్టి ఆ ఊరి సోదరులతో చాలా సేపు మాట్లాడి వాళ్ళను ప్రాత్యాహారం ఆధ్యాత్మికంగా బలపరిచారు. ³³వాళ్ళక్కడ కొద్దిరోజులు గడిచారు. ఆ తరువాత అక్కడ సోదరులు, 'శాంతి కలుగుగాక' అని కోరుతూ వాళ్ళకు దండ్రులు చెప్పారు. వీళ్ళు తమను పంపిన వాళ్ళ దగ్గరకు తిరిగి వెళ్ళిపోయారు. ³⁴"కాని సీల అక్కడ ఉండిపోవాలనుకొన్నాడు."*

³⁵పౌలు, బర్నబా అంతియకయలో కొద్ది రోజులు గడిపారు. వీళ్ళు, యింకా అనేకులు కలిసి ప్రభువు సందేశాన్ని ఉపదేశించి బోదించారు.

పౌలు, బర్నబా విడిపోవటం

³⁶కొంతకాలం తర్వాత పౌలు, బర్నబాతో, "ప్రభువు సందేశాన్ని ఉపదేశించిన ప్రతి పట్టణానికీ, మనం మళ్ళీ వెళ్దాం. అక్కడి సోదరుల్ని కలుసుకొని వాళ్ళు ఏ విధంగా అభివృద్ధి చెందుతున్నారో చూసి వద్దాం" అని అన్నాడు. ³⁷బర్నబా, మార్కు అని పిలువబడే యోహానును కూడా తమ వెంట పిలుచుకు వెళ్ళమనుకొన్నాడు. ³⁸కాని తమతో పని చెయ్యకుండా తమను పంపూలియలో వదిలి వేసాడు కాబట్టి పౌలు అతణ్ణి పిలుచుకు వెళ్ళటం మంచిది కాదనుకొన్నాడు. ³⁹బర్నబా, పౌలు మధ్య తీవ్రమైన స్పర్ధ కలగటంవల్ల వాళ్ళు విడిపోయారు. బర్నబా మార్కును తన వెంట పిలుచుకొని ఓడలో సైప్రసుకు వెళ్ళాడు. ⁴⁰పౌలు, సీలను తన వెంట పిలుచుకొని వెళ్ళాడు. అక్కడున్న

సోదరులు అతనికి ప్రభువు అనుగ్రహం కలగాలని దీవించి ప్రభువుకు అప్పగించారు. ⁴¹అతడు సీరియ, కిలికియ పట్టణాల ద్వారా ప్రయాణం చేసి అక్కడి సంఘాలను ఆధ్యాత్మికంగా బలపరిచాడు.

పౌలు, సీలల వెంట తిమోతి వెళ్ళటం

16 ఆ తర్వాత పౌలు దెర్బే వెళ్ళి అక్కడి నుండి లుస్త్రకు వెళ్ళాడు. లుస్త్రలో తిమోతి అనే పేరుగల ఒక విశ్వాసి ఉండేవాడు. అతని తల్లి భక్తిగల యూదురాలు; తండ్రి గ్రీసు దేశస్థుడు. ²లుస్త్ర, ఈశానియ పట్టణాల్లో నివసించే సోదరుల్లో తిమోతి మంచి పేరు తెచ్చుకున్నాడు. పౌలు అతణ్ణి తన వెంట పిలుచుకు వెళ్ళమనుకొన్నాడు. ³తిమోతి తండ్రి గ్రీసు దేశస్థుడని ఆ ప్రాంతంలో నివసించే యూదులందరికీ తెలుసు. కాబట్టి అతనికి సున్నతి చేయించాడు. ⁴అపొస్తలులు, పెద్దలు యెరూషలేములో నిర్ణయించిన నియమాల్ని, వాళ్ళు ప్రతి పట్టణానికీ వెళ్ళి ప్రజలకు తెలియ చేసి, వాటిని పాటించమని చెప్పారు. ⁵తద్వారా సంఘాల్లో భక్తి అభివృద్ధి చెందింది. రోజు రోజుకూ ఆ సంఘాల సంఖ్య పెరుగుతూ వచ్చింది.

పౌలుకు దివ్యదర్శనం కలగటం

⁶వాళ్ళు ఆసియ ప్రాంతాలకు వెళ్ళి ఈ సందేశాన్ని బోదించాలనుకొన్నారు. కాని పరిశుద్ధాత్మ వాళ్ళను ఆపాడు. కనుక, వాళ్ళు స్రుగియ, గలితీయలలోని ప్రతి గ్రామానికీ వెళ్ళారు. ⁷ముసీయ ఫాలిమేరలకు వచ్చాక బితునియకు వెళ్ళటానికీ ప్రయత్నించారు. కాని యేసు ఆత్మ అందుకు అంగీకరించలేదు. ⁸ఆ కారణంగా వాళ్ళు ముసీయ దాటి త్రోయకు వెళ్ళారు. ⁹మాసిదోనియ ప్రాంతంవాడొకడు, "మాసిదోనియకు వచ్చి మమ్మల్ని రక్షించండి" అని వేడుకొన్నట్లు ఆ రాత్రి పౌలుకు ఒక దర్శనం కలిగింది. ¹⁰పౌలుకు దర్శనం కలిగాక మాసిదోనియ నివాసులకు సువార్త ప్రకటించటానికీ దేవుడు మమ్మల్ని ఎన్నుకొన్నాడని గ్రహించి తక్షణమే మేము అక్కడికి వెళ్ళటానికీ సిద్ధం అయ్యాము.

లూదియ భక్తులూ కావటం

¹¹త్రోయ నుండి సముద్ర ప్రయాణం చేసి నేరుగా సమెత్రాకేకు వెళ్ళి మరుసటి రోజు నెయిపోలి చేరుకొన్నాము. ¹²అక్కడి నుండి ప్రయాణమే రోము సామ్రాజ్యంలోని ఫిలిప్పీకి వెళ్ళాం. ఫిలిప్పీ మాసిదోనియలోని ప్రాంతంలో చాలా ముఖ్యమైన పట్టణం. మేము ఆ పట్టణంలో చాలా రోజులు గడిపాము. ¹³ఒక విశ్రాంతి రోజున స్ట్రోనిల చేయటానికీ స్థలం దొరుకుతుందని ఆసిస్తా ఊరి బయట ఉన్న నది దగ్గరకు వెళ్ళాము. అక్కడికి వచ్చిన ఆడవాళ్ళతో కూర్చోని మాట్లాడటం మొదలుపెట్టాము. ¹⁴మా మాటలు వింటున్న ఒకావిడ పేరు 'లూదియ'. ఈవిడ తుయతెర గ్రామానికీ చెందింది. ఊదారంగు పొడిని వ్యాపారం చేసే ఈ లూదియ భక్తురాలు. దేవుడు

కాని ... పోవాలనుకొన్నాడు కొన్ని ప్రతులు 34వ వాక్యాన్ని చేర్చాయి.

ఆవిడ మనస్సును మార్చి పౌలు సందేశం వినేటట్లు చేసాడు.

¹⁵ఆమె, ఆమె యింట్లో ఉన్న వాళ్ళంతా బాప్తిస్మము పొందాక మమ్మల్ని యింటికి ఆహ్వానించింది. “నేను నిజంగా ప్రభువు భక్తులాలననే నమ్మకం మీలో ఉన్నట్లుయితే వచ్చి మా యింట్లో ఉండండి” అని మమ్మల్ని వేడుకొని చాలా బలవంతం చేసింది.

పౌలు మరియు సీల కారాగారంలో

¹⁶ఒకసారి మేము ప్రార్థనా స్థలానికి వెళ్ళండగా ఒక బానిస పిల్ల కనిపించింది. ఆమెకు సోదె చెప్పే శక్తిగల ‘పుతోను’ అనే ఒక దయ్యము పట్టివుంది. ఆమె సోదె చెప్పటం వల్ల ఆమె యజమానులు చాలా డబ్బు గడించారు. ¹⁷ఆమె పౌలును, మమ్మును అనుసరిస్తూ, “వీళ్ళు సరోవ్యాసుడుడైన దేవుని సేవకులు. రక్షణకు దారి చూపుతున్నారు” అని బిగ్గరా కేక పెట్టింది. ¹⁸ఇలా చాలా రోజులు చేసింది. చివరకు పౌలు వినుగు చెంది వెనక్కి తిరిగి ఆమెలో ఉన్న దయ్యంతో, “యేసు క్రీస్తు పేరిట ఆమెను వదిలి పొమ్మని ఆజ్ఞాపిస్తున్నాను” అని అన్నాడు. వెంటనే దయ్యం ఆమెను వదిలివేసింది.

¹⁹ఆ బానిస పిల్ల యజమానులు తాము డబ్బు చేసుకొనే ఆశ నశించిందని గ్రహించి పౌలును, సీలను బంధించారు. ²⁰వాళ్ళను బహిరంగంగా రోము సైనికాధికారులముందుకు పిలుచుకువచ్చి, “వీళ్ళు యూదులు. మన పట్టణంలో అలజడి లేపుతున్నారు. ²¹రోము పౌరులుగా మనము ఆచరించలేని ఆచారాలను వాళ్ళు మనకు చెబుతున్నారు. వాటిని అంగీకరించటం కూడా న్యాయం కాదు” అని అన్నారు. ²²ప్రజల గుంపు పౌలు, సీలల మీద పడింది. అధికారులు వాళ్ళ దుస్తుల్ని చింపి కొట్టమని ఆజ్ఞాపించారు. ²³చావకాట్టి, వాళ్ళను చెరసాలలో పడవేస్తూ, “వీళ్ళను జాగ్రత్తగా కాపలా కాయండి” అని ఆ చెరసాల అధికారితో చెప్పారు. ²⁴కనుక ఆ చెరసాల అధికారి వాళ్ళ కాళ్ళను బొండ్ల కొయ్యకు గల రంధ్రాల్లో బిగించి లోపలి గదిలో పడవేసాడు.

²⁵అర్ధరాత్రి వేళ పౌలు, సీల ప్రార్థనలు చేస్తూ, దైవశీర్షనలు పాడుతుండగా ఇతర బంధీలు వింటున్నారు. ²⁶అకస్మాత్తుగా ఒక పెద్ద భూకంపం వచ్చింది. దానితో చెరసాల పునాదులకు కదిలి పోయాయి. వెంటనే చెరసాల తలుపులన్నీ తెరుచుకున్నాయి. వీళ్ళకు కట్టిన కట్టు తెగిపోయాయి. ²⁷చెరసాల అధికారి మేలుకొని చెరసాల తలుపులు తెరిచి ఉండటం చూసి నేరస్థులు అందరు తప్పించుకు పోయారనుకొని కత్తి దూసి తనను తాను చంపుకోబోయాడు. ²⁸కాని పౌలు, “హాని చేసుకోవద్దు! మేమంతా యిక్కడే ఉన్నాము” అని బిగ్గరగా అన్నాడు.

²⁹ఆ అధికారి దీవాల తెప్పించి లోపలికి పరుగెత్తి కొంటూ వెళ్ళి వణకుతూ పౌలు, సీలల కాళ్ళ మీద పడ్డాడు. ³⁰ఆ తరువాత వాళ్ళను బయటికి పిలుచుకు వచ్చి, “అయ్యా! నేను రక్షణ పొందాలంటే ఏమి చేయాలి?” అని అడిగాడు.

³¹వాళ్ళు, “యేసు ప్రభువును నమ్ము! నీకు, నీ యింట్లోని వాళ్ళకందరికీ రక్షణ లభిస్తుంది” అని సమాధానం చెప్పారు. ³²ఆ తరువాత వాళ్ళు ప్రభువు సందేశాన్ని అతనికి, అతని యింట్లోని వాళ్ళకందరికీ చెప్పారు. ³³ఆ అధికారి, ఆ రాత్రివేళ వాళ్ళను పిలుచుకు వెళ్ళి గాయాలను కడిగాడు. వెంటనే అతడు, అతని యింట్లోని వాళ్ళు బాప్తిస్మము పొందారు. ³⁴ఆ తరువాత అతడు వాళ్ళను తన యింటికి పిలుచుకు వెళ్ళి వాళ్ళకు భోజనం పెట్టాడు. అతడు, అతని యింట్లోని వాళ్ళు తాము దేవుణ్ణి విశ్వసించటం మొదలు పెట్టినందుకు చాలా ఆనందించారు.

³⁵తెల్లవారగానే న్యాయాధికారులు తమ భటుల్ని చెరసాల అధికారి దగ్గరకి పంపి వాళ్ళను విడుదల చేయమని ఆజ్ఞాపించారు.

³⁶“నిన్ను, సీలను విడుదల చేయమని న్యాయాధికారులు సెలవిచ్చారు. మీరకి వెళ్ళొచ్చు, క్షేమంగా వెళ్ళండి!” అని చెరసాల అధికారి అన్నాడు.

³⁷కాని పౌలు వాళ్ళతో, “మేము రోము పౌరులమెనా విచారణ జరుపకుండా ప్రజల ముందు మమ్మల్ని కొరడా దెబ్బలు కొట్టారు. కారాగారంలో పడవేసారు. కాని యిప్పుడు రహస్యంగా పంపి వేయాలని చూస్తున్నారు. వీళ్లేదు, స్వయంగా వచ్చి మమ్మల్ని విడుదల చేయమని అధికారులతో చెప్పండి” అని అన్నాడు.

³⁸భటులు ఈ వార్త అధికారులకు తెలియజేసారు. వాళ్ళు పౌలు, సీలల రోము పౌరులని విని భయపడి పోయారు. ³⁹అందువల్ల అధికారులు వాళ్ళ దగ్గరకు వెళ్ళి తమ తప్పు క్షమించమని వేడుకొన్నారు. వాళ్ళను ఊరి బయటకు పిలుచుకు వెళ్ళి, దయ ఉంచి తమ ఊరు విడిచి వెళ్ళమని వాళ్ళను కోరారు. ⁴⁰పౌలు, సీలల కారాగారమండే లూదియం యింటికి వెళ్ళారు. అక్కడన్న సోదరులను కలుసుకొని వాళ్ళలో విశ్వాసం పెరిగి విధంగా మాట్లాడి వెళ్ళి పోయారు.

థెస్సలొనికలో

17 వాళ్ళు ‘అంఫిపొలి’, ‘అఫిలోనియ’, పట్టణాల ద్వారా ప్రయాణం చేసి థెస్సలొనిక అనే పట్టణం చేరుకున్నారు. అక్కడ ఒక యూదుల సమాజ మందిరం ఉంది. ‘అలవాలు ప్రకారం పౌలు ఆ సమాజ మందిరానికి వెళ్ళాడు. అక్కడ మూడు శనివారాలు గడిపాడు. వాళ్ళలో యూదుల లేఖనాలు చెప్పి, విషయాలు తర్కించాడు. ³క్రీస్తు చనిపోవలసిన అవసరం, బ్రతికి రావలసిన అవసరం ఉందని వాళ్ళకు అర్థమయ్యేటట్లు చెప్పాడు. ఈ విషయాన్ని లేఖనాలపయోగించి బుజువు చేసాడు. “నేను చెబుతున్న ఈ యేసే క్రీస్తు!” అని వాళ్ళకు నచ్చ చెప్పాడు. ⁴తద్వారా కొందరు సమ్మతించి పౌలు, సీలల పక్షము చేరి పోయారు. దైవ బీతిగల చాలా మంది గ్రీకులు, ముఖ్యమైన స్త్రీలు వీళ్ళ పక్షం చేరిపోయారు.

⁵ఇది గమనించి యూదులు అసూయ పడ్డారు. సంతలో ఉన్న పనిలేని వాళ్ళను కొందర్ని సమావేశం పరచి పట్టణంలో అల్లర్లు మొదలు పెట్టారు. పౌలు,

సీలను ప్రజల ముందుకు లాగాలనుకొని అంతా కలిసి యాసోను యింటి మీద పడ్డారు. ⁶వాళ్లు అక్కడ కనిపించక పోయే సరికి యాసోన్ను, మరి కొందరు సోదరుల్ని పట్టణపు అధికారుల ముందుకు తీసుకొని వచ్చి, "ప్రపంచాన్నే కలవరపరచిన ఈ మనుష్యులు ఇప్పుడిక్కడికి వచ్చారు. ⁷వీళ్ళకు యాసోను తన యింట్లో ఆతిథ్యమిచ్చాడు. వీళ్ళంతా చక్రవర్తినియ మూర్ఖి అతిక్రమిస్తూ యేసు అనే మరొక రాజున్నాడంటున్నారు" అని కేకలు వేసారు.

⁸ఈ మాటలు విని అక్కడున్న ప్రజలు, అధికారులు రేకెత్తి పోయారు. ⁹ఆ తర్వాత యాసోనుతో, మిగతా వాళ్ళందరితో పత్రాన్ని వ్రాయించుకొని వాళ్ళను వదిలి వేసారు.

బెరయలో

¹⁰అర్ధరాత్రి కాగానే సోదరులు పాలు, సీలను బెరయ అనే పట్టణానికి పంపించారు. బెరయకు వచ్చిన వాళ్లు యూదుల సమాజ మందిరానికి వెళ్ళారు. ¹¹దేవులొసక వాళ్ళున్నా బెరయ వాళ్లు మర్నాడ కల వాళ్ళు, వాళ్లు దేవ సందేశాన్ని క్రోధంతో వివేచాళ్ళు. ప్రతిరోజూ పవిత్ర గ్రంథాలు చదివి, ఆ సందేశంలోని విజానిజాలు పరిశీలించే వాళ్ళు. ¹²చాలామంది యూదులు విశ్వాసులై య్యారు. వాళ్ళలాగే ముఖ్యమైన గ్రీకు స్త్రీలు, పురుషులు కూడా విశ్వాసులై య్యారు. ¹³పాలు దేవ సందేశాన్ని బెరయలో కూడా ఉపదేశిస్తున్నాడని దేవులొసక లోని యూదులకు తెలిసింది. వాళ్లు అక్కడికి వెళ్ళి ప్రజలను పురికొల్పి, వాళ్ళలో అల్లర్లు రేకెత్తించారు. ¹⁴వెంటనే సోదరులు పాలును సముద్ర తీరానికి పంపారు. సీల, తిమోతి బెరయలోనే ఉండి పోయారు. ¹⁵పాలుతో వెళ్ళిన వాళ్ళు అతనితో కలిసి ఏథెస్సుదాకా వెళ్ళారు. సీలను, తిమోతీని అయినంత త్వరలో రమ్మనమని పాలు వాళ్ళ ద్వారా కబురు పంపాడు. ఈ వార్తతో వాళ్ళు తిరిగి బెరయకు వెళ్ళిపోయారు.

ఏథెస్సులో

¹⁶పాలు ఏథెస్సులో వాళ్ళ కోసం ఎదురు చూస్తూ కొద్ది రోజులు ఆగిపోయాడు. ఆ పట్టణం విగ్రహాలతో నిండి ఉండటం గమనించి అతని ఆత్మ క్షోభించింది. ¹⁷అందువల్ల సమాజ మందిరంలో సమావేశమయ్యే యూదులతో, దేవ భీతిగల యూదులు కాని ప్రజలతో, సంతకు వచ్చి పోయే ప్రజలతో ప్రతి రోజూ మాట్లాడేవాడు. ¹⁸ఏపికూరీయులు అని అనబడే కొందరు తత్వజ్ఞులు, స్తోయకులు అనబడే కొందరు తత్వజ్ఞులు అతనితో తర్కించారు.

ఆ వదరబోతు ఏమంటున్నాడు? అని కొందరు అన్నారు. "ఇతర దేవుళ్ళను గురించి ప్రబోధిస్తున్నట్లుంది" అని మరి కొందరు అన్నారు. పాలు యేసును గురించి, ఆయన బ్రతికి రావడాన్ని గురించి ప్రకటించటం వల్ల అతణ్ణి వాళ్ళిలా విమర్శించారు. ¹⁹వాళ్ళు అతనిని పట్టుకొని అరేయుపగు సభకు పీలుచుకు వచ్చారు. "నిన్ను చెబుతున్న ఈ క్రొత్త బోధన ఏమిటో

మేము తెలుసుకో వచ్చా?" అని కొందరు అడిగారు. ²⁰"మీరు చిత్రమైన విషయాలు మా చెవుల్లో వేసారు. వాటి అర్థం మాకు చెప్పండి" అని మరి కొందరడిగారు. ²¹ఏథెస్సు ప్రజలు, ఆ పట్టణంలో నివసించే పరదేశీయులు, తమ కాలాన్నంతా కొన్ని సిద్ధాంతాలను చెప్పబంతునో లేక వినబంతునో గడిపే వాళ్ళు. మరే పని చేసే వాళ్ళు కాదు.

²²పాలు అరేయును సభలో నిల్పి, "ఏథెస్సు ప్రజలారా! మీరు అన్ని విషయాల్లో చాలా నిష్టగా ఉన్నారు. ఇది నేను గమనించాను. ²³నేను మీ పట్టణమంతా వర్సటించాను. మీరు పూజించే వాటిని చూసాను. అంతేకాదు సాంబ్రాటి వేసే ఒక బలిపీఠం మీద, 'తెలియని దేవునికి' అని వ్రాయబడి ఉండటం చూసాను. అందువల్ల మీకు తెలియకున్నా మీరు పూజించే ఆ దేవుణ్ణి గురించి ప్రకటించబోతున్నాను. ²⁴ఈ ప్రపంచాన్ని, దానిలో ఉన్న ప్రతి వస్తువును సృష్టించిన దేవుడు; ఆకాశానికి, భూమికి ప్రభువనటు వంటి దేవుడు, మానవులు కట్టిన మందిరాల్లో నివసించడు. ²⁵మానవులు దేవుని కోసం చేయగలిగిందేదీ లేదు. జీవి పీల్చుకొనే గాలిని, కావలసిన ప్రతి వస్తువును యిచ్చిన దేవునికి మానవుని సేవలు కావాలా?"

²⁶ఆయన ఒక్క మనుష్యునితో మానవులందరినీ సృష్టించి వాళ్ళిని ఈ ప్రపంచమంతా నివసించేటట్లు చేసాడు. వాళ్ళ కోసం ఒక కాలాన్ని నియమించాడు. ఏ దేశపు ప్రజలు ఎక్కడ నివసించాలో ఆ స్థలాన్ని, కాలాన్ని సరిగ్గా నియమించాడు. ²⁷మానవులు తనను వెతకాలని, గ్రుడ్డివాడు తడిమినట్లు తడిమి తనను కనుగొనే అవకాశం వాళ్ళకు కలిగించాలని యిలా చేసాడు. కాని నిజానికి ఆయన ఎవ్వరికీ దూరంగాలేడు:

²⁸ 'మనం ఆయనలో జీవిస్తున్నాం ఆయనలో కదులుతున్నాం. ఆయన కారణంగా మనం ఉన్నాం' మీలోని కొందరు కవులు చెప్పినట్లు:

'మనం ఆయన సంతానం.'

²⁹మనం దేవుని సంతానం కదా! అలాంటప్పుడు, దేవుడు బంగారంతోకాని లేక వెండితోకాని, లేక రాతితోకాని చేయబడిన విగ్రహాలంటి వాడని మనం ఎల్లా అనగలం? ఆయన మానవుడు తన కల్పనతో, కళతో సృష్టించిన విగ్రహాలంటివాడుకాడు. ³⁰గతంలో మానవుని ఆజ్ఞానం పట్ల ఆయన చూసే చూడనట్లు ప్రవర్తించాడు. కాని యిప్పుడు ప్రతి ఒక్కణ్ణి మారు మనస్సు పొందుమని ఆజ్ఞాపిస్తున్నాడు. ³¹ప్రపంచంలో ఉన్న ప్రతి వ్యక్తిపై న్యాయమైన తీర్పు చెప్పమన్న రోజును నిర్ణయించాడు. ఎవని ద్వారా తీర్పు చెప్పమన్నాడో ఆయన్ని నియమించాడు. ఆయన్ని బ్రతికించితాను చేయమన్న దాన్ని ప్రజలందరికీ ఋణాన్ని చేసాడు."

³²వనిపోయిన వారు యేసువలె బ్రతికివస్తారన్న విషయం విని కొందరు అతణ్ణి హేళన చేసారు. మరి

కొందరు, “ఈ విషయాన్ని గురించి మాకింకా వివరాలు ఉంది” అని అన్నారు. ¹⁵ప్రసిద్ధులు యిలా అవలం వల్ల పాలు ఆ సభనుండి వెళ్ళిపోయారు. ¹⁴కొందరు విశ్వాసులై పాలును అనుసరించారు. వాళ్ళలో అరేయె పగు అను సభకు సభ్యత్వం ఉన్న దియొనుసియ అనేవాడు, దమరి అనే ప్రీ మెదలగు వాళ్ళున్నారు.

కొరింథు

18 ఆ తరువాత పాలు విభిన్న వదిలి కొరింథుకు వెళ్ళాడు. ¹అక్కడ అకుల అనే యూదుణ్ణి కలుసుకొన్నాడు. ఇతని స్వగ్రామం పొంతు. క్రొదియ యూదులందరినీ రోము నగరం వదిలి వెళ్ళమని ఆజ్ఞాపించుటవలన అకుల ఇటలీ నుండి తన భార్య ప్రసిద్ధులతో కలిసి ఈ మధ్య యిక్కడికి వచ్చాడు. పాలు వాళ్ళను చూడటానికి వెళ్ళాడు. ²తనలాగే వాళ్ళు కూడా గుడారాలు చేసి జీవించే వాళ్ళు కనుక వాళ్ళతో కలిసిఉండి పని చేసాడు. ³ప్రతి విశ్రాంతి రోజూ సమాజ మందిరాల్లో తర్కించి యూదుల్ని, గ్రీకుల్ని ఒప్పించటానికి ప్రయత్నించేవాడు.

⁴మాసిదోనియ నుండి సీల, తిమోతిలు వచ్చాక పాలు తన కాలాన్యంతా బోధించటానికి వినియోగించాడు. యూదుల సమక్షంలో మాట్లాడి, యేసుప్రభువే క్రీస్తు అని నిరూపించేవాడు. కొని యూదులు ఎదురు తిరిగి అతణ్ణి దూషించారు. పాలు తన నిరసనను వ్యక్త పరుస్తూ తన దుస్తుల్ని దులిపి, “మీరు పొందనున్న శిక్షకు మీరే బాధ్యులు, నేను బాధ్యుణ్ణి కాదు. ఇక మీదట నేను యూదులు కాని వాళ్ళ దగ్గరకు వెళ్ళాను” అని అన్నాడు. ⁵పాలు సమాజమందిరాన్ని వదిలి ప్రక్కనున్న తీతియ యూస్తు అనే విశ్వాసి యింటకి వెళ్ళాడు. ⁶యూదుల సమాజమందిరంపై అధికారిగా పని చేస్తున్న క్రీస్తు అనే వ్యక్తి అతని యింటోని వాళ్ళు ప్రభువును విశ్వసించారు. చాలా మంది కొరింథు ప్రజలు పాలు చెప్పిన వాటిని విని ప్రభువును విశ్వసించి బాప్తిస్మము పొందారు.

⁹⁻¹⁰ఒక నాటి రాత్రి ప్రభువు పాలుకు కలలో కనిపించి, “ఈ పట్టణంలో నా ప్రజలు చాలా మంది ఉన్నారు. కనుక మౌనం వహించక దైర్ఘంగా బోధించు. నేను నీ వెంట ఉన్నాను. ఎవరూ నీకు ఎదురు తిరగ లేరు. ఏ హాని చేయలేదు” అని అన్నాడు. ¹¹పాలు ఒకటిన్నర సంవత్సరాలు అక్కడుండి దైవ సందేశాన్ని వాళ్ళకు బోధించాడు.

¹²గల్లియో అనే పేరుగల ఒక వ్యక్తి ఆకయ ప్రాంతానికి సామంత రాజుగా ఉండేవాడు. అతని కాలంలో యూదులందరూ కలిసి పాలుకు ఎదురు తిరిగారు. అతణ్ణి న్యాయస్థానం ముందుకు తెచ్చి, ¹³ఇతడు మనశాస్త్రానికి విరుద్ధమైన పద్ధతిలో దేవుణ్ణి పూజించమని ప్రజల్ని అణిచి చెప్పన్నాడు” అని అతణ్ణి నిందించారు. ¹⁴పాలు సమాధానం చెప్పటానికి సిద్ధం అయ్యాడు. ఇంతలో గల్లియో యూదులతో, “మీరు ఘోరమైన వేరాన్ని గురించి కాని, లేక చెడ నడతను గురించి కాని చెప్పదలిస్తే నేను మీ విన్నవం వినుటం

సమంజసంగా ఉంటుంది. ¹⁵కాని మీ ఆరోపణ పదాలను గురించి, పేర్లను గురించి, మీ శాస్త్రాల్ని గురించి కాబట్టి మీలో మీరు తీర్మానం చేసుకోండి. ¹⁶అలాంటి వాటిపై నేను తీర్పు చెప్పను” అని అంటూ వాళ్ళను న్యాయస్థానం నుండి తరిమి వేసాడు.

¹⁷వాళ్ళు యూదుల సమాజమందిరానికి పెద్ద అయినటువంటి సోపైనేసును పట్టకొని అతణ్ణి న్యాయస్థానం ముందుకొట్టారు. అయినా గల్లియో తనకు సంబంధం లేనట్లు పూరుకొన్నాడు.

అంతియొకయకు తిరిగి వెళ్ళుటం

¹⁸పాలు కొరింథులో కొంతకాలం ఉన్నాడు. ఆ తర్వాత అక్కడున్న సోదరుల్ని వదిలి, ప్రసిద్ధులను, అకులను తన వెంట పిలుచుకొని ఓడలో సీరియ దేశానికి ప్రయాణమయ్యాడు. ప్రయాణానికిముందు తాను మొక్కుబడి తీర్పుకోవటానికి కెంక్రయలో తన అంట్రుకలు కత్తిరించు కున్నాడు. ¹⁹వాళ్ళు ఎఫెసు చేరుకున్నారు. అక్కడ పాలు ప్రసిద్ధులను వదిలి తానొక్కడే సమాజమందిరానికి వెళ్ళి యూదులతో తర్కించాడు. ²⁰వాళ్ళు అతణ్ణి తమతో మరకొన్ని రోజులుండుమని అడిగారు. అతడు వీలేదన్నాడు. ²¹కాని వెళ్ళేముందు, “దేవుని చిత్రమేతే మళ్ళీ వస్తాను” అని వాళ్ళతో చెప్పి అక్కడినుండి ఓడలో ప్రయాణం చేసాడు.

²²అతడు కేసరియ తీరాన్ని చేరుకొని అక్కడి నుండి యెరూసలేము వెళ్ళాడు. అక్కడున్న సంఘానికి శుభాకాంక్షలు తెలిపి అక్కడినుండి అంతియొకయకు వెళ్ళాడు. ²³అంతియొకయలో కొద్ది రోజులు గడిపి అక్కడినుండి ప్రయాణమై గలతియ, త్రుగియ ప్రాంతాల్లో పర్యటన చేసి, ఆయా ప్రాంతాల్లో ఉన్న విశ్వాసుల్లో విశ్వాసం అభివృద్ధి చెందేటట్లు చేసాడు.

అపొల్లో ఎఫెసులో

²⁴ఇది యిలా ఉండగా అపొల్లో అనే యూదుడు ఎఫెసు పట్టణానికి వెళ్ళాడు. అపొల్లో స్వగ్రామం అలెక్సాండ్రయ. ఇతడు గొప్ప పండితుడు. యూదుల శాస్త్రాల్లో ఆరితేరినవాడు. ²⁵ప్రభువు మార్గాన్ని గురించి ఉపదేశం పొందినవాడు. యేసును గురించి సక్రమంగా గొప్ప ఉత్సాహంతో బోధించాడు. కాని బాప్తిస్మము విషయంలో అతనికి యోహాను బోధించిన విషయాలు మాత్రమే తెలుసు. ²⁶అతడు యూదుల సమాజ మందిరంలో దైర్ఘంగా మాట్లాడటం మొదలు పెట్టాడు. ప్రసిద్ధుల, అకుల యితని బోధన విని అతణ్ణి తమ యింటకి పిలిచి దైవ మార్గాన్ని గురించి అతనికి యింకా విశదంగా చెప్పారు. ²⁷అపొల్లో ఆకయ ప్రాంతానికి వెళ్ళాలనుకొన్నాడు. సోదరులు అతని ఉద్దేశాన్ని బలపరిచారు. ఆకయ ప్రాంతాల్లో ఉన్న తిమ్మలకు ఉత్తరం వ్రాసి యితనికి స్వాగతం చెప్పమని అడిగారు. అతడు వెళ్ళి, దైవానుగ్రహంవల్ల యేసును విశ్వసించిన వాళ్ళకు చాలా సహాయం చేసాడు. ²⁸ప్రజలందరి ముందు యూదులతో తీవ్రమైన వాద వివాదాలు చేసి,

వాళ్ళను ఓడించి శాస్త్రాల ద్వారా యేసుప్రభువే క్రీస్తు అని రుజువు చేసాడు.

19 అపొస్తోలి యింకా కొరింథులోనే ఉన్నాడు. పౌలు భూమారగం ద్వారా ప్రయాణం చేసి నెఫెసు చేరుకున్నాడు. అక్కడ కొంత మంది శిష్యుల్ని కలుసుకొని ²వాళ్ళతో, “మీరు విశ్వసించిన పీదప పవిత్రాత్మను పొందారా?” అని అడిగాడు.

వాళ్ళు, “లేదండీ! పవిత్రాత్మ ఉన్నాడనీది కూడా మేము విసలేదు” అని సమాధానం చెప్పారు.

³పౌలు, “మీరు ఎలాంటి బాప్తిస్మం పొందారు?” అని అడిగాడు.

“యోహాను బాప్తిస్మం” అని వాళ్ళు చెప్పారు.

⁴పౌలు, “యోహాను మారుమనస్సుకు సంబంధించిన బాప్తిస్మము నిచ్చాడు. అతడు, తన తర్వాత రానిన వాణ్ణి, అంటే యేసును నమ్ముమని ప్రజలకు బోధించాడు కదా!” అని అన్నాడు.

⁵ఇది విన్నాక వాళ్ళు యేసు ప్రభువు పేరిట బాప్తిస్మము పొందారు. ⁶పౌలు తన చేతుల్ని వాళ్ళ తలలపై ఉంచగానే పరిశుద్ధాత్మ వాళ్ళ మీదికి వచ్చాడు. వాళ్ళంతా తమకు రాని భాషల్లో మాట్లాడారు. దేవుడు ప్రేరేపించిన సత్యాలు ప్రకటించారు. ⁷అక్కడ మొత్తం సంవేడు మంది ఉన్నారు.

⁸పౌలు యూదుల సమాజమందిరానికి మూడు నెలలు వెళ్ళాడు. దేవుని రాజ్యాన్ని గురించి ధైర్యంగా వాదించి వాళ్ళను ఒప్పించటానికి ప్రయత్నించాడు.

⁹కాని కొందరు నమ్మలేదు. తమ పట్టు వదులుకోలేదు. పైగా ప్రభువు చూపిన మార్గాన్ని బహిరంగంగా దూషించారు. అందువల్ల పౌలు వాళ్ళను వదిలి, శిష్యుల్ని తన వెంట పిలుచుకు వెళ్ళాడు. అతడు, తుర్రుల ఉపన్యాసశాలలో ప్రతి రోజూ ఆర్గించేవాడు.

¹⁰ఇలా రెండు సంవత్సరాలు గడిచాయి. ఫలితంగా ఆసియ ప్రాంతాల్లో నివసిస్తున్న యూదులు, గ్రీకులు అందరూ ప్రభువు సందేశాన్ని విన్నారు.

¹¹దేవుడు పౌలు ద్వారా ఎన్నో మహాత్కార్యాలు చేసాడు. ¹²ప్రజలు అతడు తాకిన జీబు రుమాళ్ళను, తుండు గుడ్డల్ని తీసుకొని జబ్బుతో ఉన్న వాళ్ళ దగ్గరకు వెళ్ళి వాళ్ళు, వాటితో వాళ్ళ జబ్బులు నయమయ్యేవి. పట్టిన దయ్యాల వదిలిపొయ్యేవి.

¹³చుట్టూ ఉన్న ప్రాంతాలలో తిరిగి దయ్యాలి వదిలిస్తున్న కొందరు యూదులు యేసు ప్రభువు పేరునుపయోగించి దయ్యాల పట్టిన వాళ్ళకు నయం చెయ్యటానికి ప్రయత్నించారు. వాళ్ళు, “పౌలు ప్రకటిస్తున్న యేసు పేరిట ఆజ్ఞాపిస్తున్నాము. బయటకు రా!” అని అనే వాళ్ళు. ¹⁴స్కాన అనే యూదుల ప్రధాన యాజకుడు, అతని ఏడుగురు కుమారులు యిలా చేసి వాళ్ళు. ¹⁵ఒకసారి ఆ దయ్యం, “యేసు ఎవరో నాకు తెలుసు. పౌలు ఎవరో నాకు తెలుసు. కాని మీరెవరు?” అని అడిగింది.

¹⁶ఆ దయ్యం పట్టిన వాడు వాళ్ళ మీద పడి వాళ్ళను బాగా కొట్టాడు. వాళ్ళు రక్తం కార్చుకుంటూ ఆ యిల్లు వదిలి దిగంబరంగా పారిపోయారు. ¹⁷పాపెనులో నివసి

స్తున్న యూదులకు, గ్రీకులకు ఈ విషయం తెలిసింది. వాళ్ళందరూ భయపడి యేసు ప్రభువు నామాన్ని చాలా గౌరవించటం మొదలు పెట్టారు. ¹⁸ఇది జరిగాక చాలామంది తాము చేసిన వాటిని బహిరంగంగా ఒప్పుకోవటం మొదలు పెట్టారు. ¹⁹మంత్ర విద్య నేర్చిన కొందరు తమ గ్రంథాల్ని తెచ్చి అందరి సమక్షంలో వాటిని కాల్చి వేసారు. ఆ తరువరి వాళ్ళు తాము కాల్చిన గ్రంథాల వెలగట్టి వాటి వెల సుమారు యాభై వేల ద్రాక్షాలని* స్వీకరించారు. ²⁰ఈ విధంగా ప్రభువు సందేశం బాగా వ్యాపించింది. దాని ప్రభావం అభివృద్ధి చెందుతూ వచ్చింది. ²¹ఆ సంఘటనలు జరిగాక పౌలు మాసిదోనియ, ఆకయ ప్రాంతాల ద్వారా యెరూషలేము వెళ్ళాలని పరిశుద్ధాత్మ సహాయంతో నిశ్చయించుకున్నాడు. అక్కడికి వెళ్ళాక రోము నగరాన్ని తప్పక దర్శించాలను కున్నాడు. ²²తనకు సహాయం చేసే వాళ్ళలో యుద్ధర్మి మాసిదోనియకు పంపాడు. వాళ్ళు పేర్లు తిమోతి, ఏర్స్టు. అతడు ఆసియ ప్రాంతంలో మరి కొంత కాలం గడిపాడు.

పాపెనులో అల్లర్లు

²³ఆ రోజుల్లోనే ప్రభువు చూపిన మార్గాన్ని గురించి పెద్ద గొడవ జరిగింది ²⁴దేవుని త్రో అనే ఒక కంపాలి ఉండేవాడు. ఇతడు అరెమి దేవత ఉండే మందిరం యొక్క ప్రతి రూపాలను వెండితో తయారు చేసి అమ్మేవాడు. తద్వారా తన క్రింద పని చేసే వాళ్ళకు చాలినంత పని కల్పించేవాడు. ²⁵తన పనివాళ్ళను, తనలాంటి వృత్తి చేసే వాళ్ళను సమావేశ పరిచి ఈ విధంగా అన్నాడు: “అయ్యలారా! మనమి వ్యాపారంలో చాలా ధనం గడిస్తున్న విషయం మీకందరికీ తెలుసు.

²⁶ఈ పౌలు అనే వాడు ఏం చేస్తున్నాడో మీరు చూస్తున్నారు. ఇతడిక్కడ పాపెనులో, సుమారు ఆసియ ప్రాంతాల్నింటే మానవుడు సృష్టించిన విగ్రహాలు దేవుళ్ళు కాదంటూ చాలా మంది ప్రజల్ని నమ్మించి తప్ప దారి పట్టుకున్నాడన్న విషయం మీరు విన్నారు. ²⁷ఈ కారణంగా మన వ్యాపారానికున్న మంచిపేరు పోయే ప్రమాదం ఉంది. పైగా అరెమి మహాదేవి మందిరాని కున్న విలువ పోతుంది. ఆసియ ప్రాంతాల్లోనే కాక ప్రపంచమంతా పూజించబడుతున్న ఆ దేవత యొక్క గొప్పతనము కూడా నశించి పోతుంది.”

²⁸ఈ మాటలు విన్న వాళ్ళకు చాలా ఉద్దేగం కలిగింది. వాళ్ళు బిగ్గరగా, “పాపెను ప్రజల అరెమి దేవత గొప్పది!” అని నినాదం చెయ్యటం మొదలు పెట్టారు.

²⁹ఈ అలజడి ఆ పట్టణమంతా వ్యాపించి పోయింది. మాసిదోనియకు చెందిన ‘గాయియు, అరిస్టర్కు’ అనే యుద్ధ వ్యక్తులు పౌలు వెంట ఉన్నారు. ప్రజలు వీళ్ళను బంధించి త్రోసుకొంటూ ఒక్క గుంపుగా పెద్ద నాటక శాలలోకి ప్రవేశించారు. ³⁰పౌలు ప్రజల ముందుకు రాలానుకొన్నాడు. కాని అనుచరుల తల్ని వెళ్ళనివ్వలేదు. ³¹పౌలు స్నేహితులు కొందరు

ద్రాక్షలు ఒక ద్రాక్ష ఒక రోజు బత్యం. ఇది దేవారాకు సమానం. దేవారా అనగా సుమారు అర్ధ రూపాయి.

ఆ ప్రాంతాలకు పాలకులుగా ఉండే వాళ్ళు. నాలుక శాలలోకి వెళ్ళ వద్దని వేడుకుంటూ వీళ్లు పొలుకు ఒక ఉత్తరం పంపారు.

³²ఆ సభ అంతా గందరగోళంగా ఉంది. కొందరు యిదని, కొందరు అదని బిగ్గరగా కేకలు వేసారు. కొందరికి తప్ప మిగతా వాళ్ళకెప్పటికీ తామక్కడికి ఎందుకు వచ్చింది తెలియదు.

³³యూదులు ఆలెక్సాండ్రును ముందుకు త్రోసారు. కొందరు కేకలు వేస్తూ అతనికి ఏదో సలహా యిచ్చారు. అతడందరినీ శాంతంగా ఉండుమని సంజ్ఞ చేసి సమాధానంగా ఏదో చెప్పబోయాడు. ³⁴అతడు కూడా ఒక యూదుడని తెలుసుకొన్నాక వాళ్ళంతా రెండు గంటల సేపు ఒకే గొంతుతో, “ఎఫెసు ప్రజల ఆర్చివి దేవత చాలా గొప్పది” అని నినాదం చేసారు.

³⁵ఆ గ్రామాదికారి ప్రజలూ శాంత పరుస్తూ యిలా అన్నాడు: “ఎఫెసు ప్రజలారా! మహా దేవత ఆర్చివి యొక్క మందిరాన్ని, వ్యర్థంనుండి పడేసే శిలా విగ్రహాన్ని చూసుకొనే బాధ్యత ఎఫెసు పట్టణంపై ఉంది. ఇది ప్రపంచానికంతా తెలుసు. ³⁶దీన్ని ఎవరూ కాదనలేరు. కనుక మీరు ఆలోచించకుండా తొందర పడి ఏదీ చెయ్యకండి. శాంతంగా ఉండండి!” ³⁷వీళ్ళు మన మందిరాన్ని దోచుకోలేదు. మన దేవతను దూషించలేదు. అయినా మీరు వీళ్ళనిక్కడికి పట్టుకొని వచ్చారు.

³⁸దేవేత్రికి లేక అతనితో కలిసి పనిచేసే వాళ్ళకు వాళ్ళపై నేరం మోపాలని ఉంటే న్యాయస్థానాలు తేరిచి ఉన్నాయి. వాళ్ళ వాద వివాదాలు వినబానికీ న్యాయది పతులున్నారు. ³⁹మీరికేదీ నా చెప్పుకోవాలనుకొంటే పట్ట ప్రకారం జరిగే ప్రజా సమావేశాల్లో చెప్పుకోండి. ⁴⁰ఈనాడు జరిగిన సంఘటనవల్ల మనం తిరుగుబాటు చేసామని అదికారులు మనపై నేరం మోపే ప్రమాదం వుంది. అది జరిగితే ఈ అలజడకీ ఏ కారణం లేదు కనుక మనం ఏ సమాధానమూ చెప్పలేము. ⁴¹ఇలా చెప్పి అందరినీ అక్కడినుండి వెళ్ళమన్నాడు.

20 అల్లర్లు తగ్గిపోయాక, పౌలు యేసు శిష్యుల్ని పిలిచాడు. వాళ్ళను ఆత్మీయంగా ప్రోత్సాహ పరిచి, వాళ్ళనుండి సెలవు తీసుకొన్నాడు. ఆ తర్వాత మాసిదోనియకు వెళ్ళాడు. ²ఆ ప్రాంతాన పర్యటన చేసి ఆత్మీయంగా ఉత్సాహపరిచే ఎన్నో విషయాలు ప్రజలకు చెప్పి చివరకు గ్రీసు దేశం చేరుకున్నాడు. ³అక్కడ మూడు నెలలున్నాడు. అక్కడినుండి సిరియ దేశానికి ఓడలో ప్రయాణం చేయాలనుకొని సిద్ధమయ్యాడు. ఇంతలో యూదులు తనను చంపాలని అనుకొంటున్నారని అతనికి తెలిసింది. అందువలన అతడు తిరిగి మాసిదోనియకు వెళ్ళి అక్కడినుండి ప్రయాణం చేసాడు. ⁴అతని వెంట ఉన్న వాళ్ళు ఎవరంగా: బెరతు పట్టణంనుండి పుర్రు కుమారుడైన సోపత్రు, థెస్సలొనిక పట్టణం నుండి అరిస్టర్కొ, సెకుండు, దెర్బి పట్టణం నుండి గాయియు, తిమోతి, ఆసియ నుండి తుకికును, త్రోఫిము. ⁵వీళ్ళు ముందే వెళ్ళి మా కోసం త్రోయలో కాచుకొని ఉన్నారు. ⁶కాని మేము ఫిలిప్పీనుండి ప్రత్యేకమైన పులియని

రోట్టెల పండుగ తర్వాత ఓడలో ప్రయాణమయ్యాము. అయిదు రోజులు ప్రయాణం చేసాక త్రోయలో వాళ్ళను కలుసు కున్నాము. అక్కడ ఏడు రోజులు ఉన్నాము.

⁷అదివారం రోజున అంతా కలిసి రోట్టె విరుచుకు సమావేశమయ్యాము. పౌలు మరుసటి రోజు ప్రయాణం చేయాలని అనుకోవలం వలన అర్ధరాత్రి దాకా ప్రజలతో మాట్లాడాడు. ⁸మేము మేడెస్ సున్న గదిలో సమావేశమయ్యాము. మాగదిలో చాలా దీపాలు వెలుగుతూ ఉన్నాయి. ⁹ఆ గది కిటికీలో ఐతుకు అనే యువకుడు కూర్చొని ఉన్నాడు. పౌలు ఏకదాటిగా మాట్లాడుతూ ఉన్నాడు. ఇంతలో ఐతుకుకు నిద్ర వచ్చి గాఢంగా నిద్రపోయాడు. ఆ నిద్రలో మూడవ అంతస్తు నుండి క్రీంద పడ్డాడు. కొంత మంది వచ్చి చనిపోయిన అతణ్ణి చూసారు. ¹⁰పౌలు క్రీందికి వెళ్ళి ఆ యువకుని ప్రక్కన ఒరిగి అతణ్ణి తన చేతుల్లో ఎత్తి, “దిగులు పడకండి, ప్రాణం ఉంది” అని అన్నాడు. ¹¹అతడు మళ్ళీ మేడ మీదికి వెళ్ళి రోట్టె వీరిచి సోదరులకు పంచి తాను తిన్నాడు. తెల్లవారే దాకా వాళ్ళతో మాట్లాడి వెళ్ళిపోయాడు. ¹²ప్రజలు బ్రతికింపబడిన ఆ యువకుణ్ణి అతని యింటికి పిలుచుకు వెళ్ళారు. ఆ తర్వాత వాళ్ళ మనస్సులు ఎంతో నెమ్మది పడ్డాయి.

¹³మేము పౌలును వదిలి ఓడనెక్కో అస్సుకు వెళ్ళాము. తాను కాలి నడకన అస్సుకు చేరుకొని మమ్మల్ని అక్కడ కలుసుకొంటానని చెప్పాడు. అక్కడి నుండి మాతో కలిసి ఓడలో ప్రయాణం చేయాలని అతని ఉద్దేశ్యం. ¹⁴మేము అతణ్ణి అస్సులో కలుసుకొన్నాక అతడు మా ఓడనెక్కాడు. అంతా కలిసి ‘మితలులేనే’ వెళ్ళాము. ¹⁵మితలులేనే నుండి మరుసటి రోజు ఓడలో మళ్ళీ ప్రయాణం సాగించి, ‘కియెసు’ ద్వీపం కొంత దూరం ఉండగానే లంగరు వేసాము. ఆ మరుసటి రోజు ప్రయాణం చేసి ‘సమెసు’ ద్వీపానికి దగ్గరగా వచ్చాము. మరొక రోజు ప్రయాణం చేసాక ‘మితలు’ చేరుకున్నాము. ¹⁶పౌలు యెరూషలేము త్వరగా వెళ్ళాలని అనుకొన్నాడు. ఆసియ ప్రాంతంలో కాలాన్ని వ్యర్థం చెయ్యటం యిష్టం లేక ఎఫెసులో ఆగకుండా వెళ్ళాడు. వీలైతే వెంటెకోస్తు పండుగనాటికి యెరూషలేములో ఉండాలని అనుకొన్నాడు.

¹⁷పౌలు కొందరినీ మితలునుండి ఎఫెసుకు పంపి అక్కడున్న సంఘ పెద్దల్ని పిలిపించాడు. ¹⁸వాళ్ళు వచ్చాక వాళ్ళతో యిలా చెప్పాడు: “నేను ఆసియలో అడుగు పెట్టిన నాటినుండి మీతో ఉన్నన్ని రోజులు ఏ విధంగా జీవించానో మీకు తెలుసు. ¹⁹యూదుల పన్నాగలవల్ల నాకు ఎన్నో కష్టాలు, దుఃఖాలు సంభవించాయి. అయినా ప్రభువు సేవ సంపూర్ణమైన విశ్వాసంతో చేసాను. ²⁰ఆత్మీయ విషయాల్లో మీకు దోహదమయ్యే ప్రతి విషయాన్ని దాచకుండా, బహిరంగంగా ప్రకటించబడే కాకుండా యింటింటికి వెళ్ళి బోధించానని మీకు తెలుసు. ²¹మారు మనస్సు పొంది, దేవుని కోసం జీవించుమని, మన యేసు

ప్రభువును నమ్ముమని యూదులకు, గ్రీకులకు చెప్పాను. ²²పరిశుద్ధాత్ముల చెప్పినట్లు చెయ్యాలనే ఉద్దేశ్యంతో నేను యెరూషలేము వెళ్ళున్నాను. అక్కడం జరుగుతుందో నాకు తెలియదు. ²³నేను కప్పాలు, కారాగారాలు ఎదుర్కొంటానని పరిశుద్ధాత్ముల నన్ను ప్రతిపల్లణంతో ముందే వారించాడు. ఇది మాత్రం నాకు తెలుసు. ²⁴నా జీవితాన్ని నేను లెక్కచెయ్యను. కాని ఈ పరుగు పందెం ముందే యేసు ప్రభువు చెప్పిన ఈ కార్యాన్ని పూర్తి చేస్తే చాలు. దేవుని అనుగ్రహాన్ని గురించి చెప్పే సువార్తను ప్రకటించటమే నా కర్తవ్యం.

²⁵“మళ్ళీ మిమ్మల్ని చూడటం వీలు పడదని నాకు తెలుసు. నేను మీతో ఉండి దేవుని రాజ్యాన్ని గురించి ప్రకటించాను. ²⁶అందువల్ల ఈ రోజు నేనిది ఖచ్చితంగా చెప్పగలను. మీలో ఎవరె నా ఆత్మీయంగా మరణిస్తే దానికి నేను బాధ్యుణ్ణి కాను. ²⁷ఎందుకంటే, నేను దేవుడు చెయ్యదలచిన దాన్ని సంపూర్ణంగా కొంచెం కూడా సంకోచించకుండా ప్రకటించాను. ²⁸పరిశుద్ధాత్ముల మిమ్మల్ని సంఘానికి కాపరులగా నియమించాడు. ఆ దేవుని సంఘానికి మీరు గొట్టెల కాపరుల్లా ఉండాలి. ఆయన తన సంఘమును తన స్వంత రక్షణతో సంపాదించాడు. మీ విషయంలో, ఈ సంఘ విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉండండి. ²⁹నేను వెళ్ళి ఘోషాక భయంకరమైన తోడేళ్ళు మీ మందలోకి వచ్చి హాని కలిగిస్తాయనీ నాకు తెలుసు. ³⁰మీలోనుండి కూడా కొందరు ముందుకు వచ్చి మీతో ఉన్న ఆనుచరుల్ని దొంగిలించాలని అబద్ధలాడుతారు. ³¹అందుకే జాగ్రత్తగా ఉండండి. నేను మూడు సంవత్సరాలు మీతో ఉన్నాను. కంట తడి పెట్టుకొని రాత్రింబగళ్ళు మీలో ఉన్న ప్రతి ఒక్కరినీ వారించాను. ఈ విషయం మరిచి పోకండి. ³²ఇప్పుడు మిమ్మల్ని దేవునికి, ఆయన అనుగ్రహాన్ని గురించి బోధించే సందేశానికి అప్పగిస్తున్నాను. ఆ సందేశంలో మిమ్మల్ని ఆత్మీయంగా అభివృద్ధి పరచగల శక్తి ఉంది. అంతేకాక అది పరిశుద్ధమైన దేవుని విశ్వాసులకు లభించిన వారసత్వం మీక్కూడా లభించే బట్లు చేస్తుంది. ³³మీ నుండి నేను వెండి బంగారాలు కాని, మంచి దుస్తులు కాని ఆశించలేదు. ³⁴నేను నా చేతుల్లో పని చేసేనా, నా ఆసనరాలు, నాతో ఉన్న వాళ్ళ ఆవసరాలు తీర్చుకొన్నానని మీకు తెలుసు. ³⁵కట్టించి పని చేసే దిక్కులేని వాళ్ళకు సహాయం చెయ్యటం ఉత్తమమని మీకు అన్ని విధాలా తెలియ చేసాను. యేసు ప్రభువు, “తీసుకోవటంలో కన్నాయివ్వటంలో చాలా దీవెన ఉంది!” అని అన్నాడు. ఈ మాటలు జ్ఞాపకం ఉంచుకోవటం అవసరమని మీకు ఋజువు చేసాను.”

³⁶ఈ విధంగా చెప్పి, అతడు తన మోకాళ్ళాన్ని అందరితో కలిసి ప్రార్థించాడు. ³⁷ఆ తర్వాత అందరూ కంట తడిపెట్టుకొని అతనికి ప్రేమతో వీడ్కోలు యిచ్చారు. ³⁸“మిమ్మల్ని మళ్ళీ చూడటం వీలుపడదు” అని అతడన్న మాటలు వాళ్ళకు చాలా దుఃఖం కలిగించాయి. ఆ తదుపరి వాళ్ళలోనే ఓడవరకు వెళ్ళారు.

యెరూషలేముకు ప్రయాణం

21 మేము సెలవు పుచ్చుకొని నేరగా ‘కోసు’కు ఓడలో ప్రయాణం చేసాము. మరుసటి రోజు ‘రోదు’ చేరుకున్నాము. అక్కడినుండి బయలుదేరి ‘పతర్’ చేరుకున్నాము. ²ఓడ ఓడ ఫాసిషీయం వెళ్ళటం గమనించి అందులో ప్రయాణం చేసాము. ³సా ప్రసుద్దీపం కనపడక ఆ ద్వీపానికి దగ్గరకాదు వెళ్ళి సేరియ దేశం చేరుకున్నాం. మా ఓడ పరుకు దింపవలసి ఉంది కనుక తూరుద్దీపంలో ఆగాము. ⁴అక్కడ భక్తులుండటం గమనించి వాళ్ళతో ఏడు రోజులున్నాము. వాళ్ళు పరిశుద్ధాత్ముల శక్తి ద్వారా యెరూషలేము వెళ్ళవద్దని పాటుతో చెప్పారు. కాని వెళ్ళవలసిన సమయం రాగానే ప్రయాణమే మా దారిన మేము వెళ్ళాము. ⁵విశ్వాసులు, తమ భార్య బిడ్డలతో కలిసి మా వెంట ఊరి అవతలి వరకు వచ్చారు. సముద్ర తీరం చేరుకున్నాక, అందరూ మోకరిల్లి ప్రార్థించారు. ⁶పరస్పరం వీడ్కోలు చెప్పుకున్నాక మేము ఓడనెక్కాము. వాళ్ళు తమ తమ యిండ్లకు తిరిగి వెళ్ళిపోయారు. ⁷మేము తూరు నుండి మా ప్రయాణం సాగించి తొలెమాయి తీరం చేరుకున్నాము. అక్కడున్న సోదరుల్ని కలుసుకొని వాళ్ళతో ఒక రోజు గడిపాము. ⁸మరుసటి రోజు ప్రయాణమే క్రైస్తవీయం చేరుకున్నాము. అక్కడ సువార్త ప్రచారం చేస్తున్న ఫిలిప్ప అనే వ్యక్తి యింట్లో బసచేసాము. అతడు యెరూషలేములో ఎన్నుకోబడ్డ ఏడుగురిలో ఒకడు. ⁹అతనికి నలుగురు పెళ్ళికొని కూతుర్లు ఉన్నారు. వాళ్ళు దేవేళ్ళను చెప్పటంలో ప్రతిభావంతులు. ¹⁰అక్కడ మేము చాలా రోజులున్నాక, అగబు అనే ప్రవక్త యూదయ నుండి వచ్చాడు.

¹¹అతడు మా దగ్గరకు వచ్చి, పాలు నడికట్టు తీసుకొని దాంతో తన కాళ్ళు చేతులు కట్టి వేసుకొని ఈ విధంగా అన్నాడు: “ఈ నడికట్టు ఎవరిదో, అతణ్ణి యెరూషలేములో యూదులు ఈ విధంగా కట్టేసి యూదులుకాని వాళ్ళకు అప్పగిస్తారు అని పరిశుద్ధాత్ముల చెపుతున్నాడు.”

¹²ఇది విని అక్కడి ప్రజలు, మేము కలిసి పాలును యెరూషలేము వెళ్ళవద్దని బ్రతిమిలాడాము. ¹³పాలు, “మీరు దుఃఖించి నా గుండెలందుకు పగుల గొడ్డున్నారా? యేసుప్రభువు పేరిట బంధించ బడటానికే కాదు, మరణించటానికే కూడా నేను సద్ధంగా ఉన్నాను!” అని సమాధానం చెప్పాడు. ¹⁴మేము అతని మనస్సు మార్చలేమని తెలుసుకొన్నాక, “ప్రభువు ఇచ్చిన విధంగా ఉంటే ఆ విధంగా జరుగుతుంది,” అనుకొని మేమేమీ మాట్లాడలేదు.

¹⁵ఆ తర్వాత అంతా సిద్ధమై యెరూషలేము వెళ్ళాము. ¹⁶క్రైస్తవీయ నుండి కొందరు శిష్యులు మా వెంట వచ్చి మమ్మల్ని ‘మ్నూసోను’ అనే అతని యింటికి పీలుచుకు వెళ్ళారు. అక్కడ మా బస. మ్నూసోను, సై ప్రసుద్దీపానికి చెందినవాడు. మొదట్లో విశ్వాసులైన వాళ్ళలో ఇతడు ఒకడు.

పెద్దల్ని కలుసుకోవటం

17 మేము యెరూషలేము వచ్చాము. అక్కడే సోదరులు మాకు మనసారా స్వాగతమిచ్చారు. 18 మరుసటి రోజు మేము పౌలుతో కలిసి యాకోబును చూడాలని వెళ్ళాము. అక్కడ సభ పెద్దలందరూ ఉన్నారు. 19 పౌలు వాళ్ళను కుశల ప్రశ్నలు అడిగి తాను చేసిన కార్యాలవల్ల దేవుడు యూదులు కాని వాళ్ళతో చేసిన వాటినిపట్టి బక్కాట్ల వేదమరిచి చెప్పాడు. 20 వాళ్ళు మాటలు విని దేవుణ్ణి స్తుతించారు. ఆ తర్వాత పౌలుతో, “సోదరుడా! వేలకొలది యూదులు విశ్వాసు లవటం నీవు చూస్తున్నావు. మోషే ధర్మశాస్త్రాన్ని పాటించటం ముఖ్యమని వాళ్ళ అభిప్రాయం. 21 కానీ నీవు మోషే ధర్మశాస్త్రాన్ని వదులమని, కుమారులకు సుస్థితి చేయించటం తప్పని యూదుల ఆచారాలను పాటించవద్దని యూదులకాని వాళ్ళ మధ్య నిషేధిస్తున్న యూదులకు బోధించినట్లు వీళ్ళకు ఎవరో చెప్పారు. 22 ఏం చెయ్యాలి? నీవు పచ్చిన విషయం వాళ్ళకు తప్పక తెలుస్తుంది. 23 అందువల్ల మేము చెప్పినట్లు చెయ్యి. మా దగ్గర మ్రొక్కబడి ఉన్న వాళ్ళు నలుగురు న్నారు. 24 వీళ్ళను నీ వెంట పిలుచుకెళ్ళు. వాళ్ళతో కలిసి ఘడ్డికరణ చేయి. వాళ్ళు తల వెంట్రుకలు తీయిం చుకోవటానికి అయ్యే డబ్బు కల్లించు. అలా చేస్తే నీ గురించి విన్నవి నిజం కాదని అందరికీ రుజువౌతుంది. మోషే ధర్మశాస్త్రాన్ని పాటిస్తూ జీవిస్తున్నావని వాళ్ళకు తెలుస్తుంది. 25 ఇక యూదులు కాని భక్తుల విషయంలో మేమిదివరకే మా అభిప్రాయం తెలియచేసాము. వాళ్ళు ఈ నియమాన్ని మాత్రం పాటిస్తే చాలని ఇదివరకే వాళ్ళకు వ్రాసే పంపాము:

“విగ్రహాలకు పెట్టిన నెవేద్దం ముట్టారు. రక్తాన్ని, గొంతునులిపే వంసిన జంతువుల మాంసాన్ని తినరాదు. పరస్పరం కోరరాదు” అని అన్నారు.

26 మరుసటి రోజు పౌలు వాళ్ళను పిలుచుకెళ్ళి వాళ్ళతో సహా ఘడ్డి చేసుకొన్నాడు. ఆ తదుపరి యెరూ షలేము మందిరానికి వెళ్ళి పూర్తిగా ఘడ్డి కావటానికి ఎన్ని రోజులు వేచివుండాలో ప్రకటించాడు. చివరి రోజున తనతో వచ్చిన ప్రతి ఒక్కరి షక్షాన బలి ఇప్పి వచ్చని చెప్పాడు.

పౌలు బంధించబడటం

27-28 ఏడు రోజులు పూర్తిగా గడవక ముందే అసియ ప్రాంతం నుండి వచ్చిన కొందరు యూదులు పౌలును మందిరంలో చూసారు. వాళ్ళు ప్రజల్ని పురికొలిపి పౌలును బంధించారు. ప్రజలతో, “ఇశ్రాయేల ప్రజలారా! మాతో సహకరించండి. ఇతడు అన్ని ప్రాంతాలు తిరిగి ఇశ్రాయేల ప్రజల్ని గురించి, మోషే ధర్మ శాస్త్రాన్ని గురించి యెరూషలేములోని మందిరాన్ని గురించి విరుద్ధంగా అందరికీ బోధించాడు. ఇప్పుడు గ్రీకుల్ని కొందరిని మందిరంలోకి పిలుచుకొని వెళ్ళి, ఈ పవిత్ర స్థానాన్ని అపవిత్రం చేసాడు” అని బిగ్గరగా

అన్నారు. 29 ప్రజలు ఎఫెసుకు చెందిన త్రోపిమును పౌలుతో కలిసి పట్టణంలో తిరగటం చూసారు. కనుక పౌలు అతణ్ణి మందిరంలోకి పిలుచుకెళ్ళాడను కున్నారు.

30 పట్టణమంతా అల్లర్లు వ్యాపించాయి. ప్రజలు అన్ని వెపులనుండి పరుగెత్తికొంటూ వచ్చారు. పౌలును పట్టు కొని మందిరం అవతలికి లాగి వెంటనే మందిరం యొక్క తలపులు మూసి వేసారు. 31 వాళ్ళు, అతణ్ణి చంపే ప్రయత్నంలో ఉన్నారు. యెరూషలేమంతా అల్లర్లతో నిండిపోయిందనే వార్త సెన్యాధిపతికి పంప బడింది. 32 ఆ సెన్యాధిపతి వెంటనే, కొందరు సెని కుల్ని, సెన్యాధిపతుల్ని తన వెంట బెట్టుకొని ప్రజలు గుమి కూడిన చోటికి వెళ్ళాడు. వాళ్ళు సెన్యాధిపతిని, సెనికుల్ని చూసి, పౌలును కొట్టడం మోసివేసారు. 33 సెన్యాధిపతి అతని దగ్గరకు వెళ్ళి, అతణ్ణి పట్టుకొని యునుప గొలుసులతో కట్టి వేయుమని ఆజ్ఞాపిస్తూ సెనికులకు అప్పగించాడు. “అతడెవరో? ఏం చేసాడు?” అని తదుపరి ప్రజల్ని విచారించాడు.

34 ప్రజలు బిగ్గరగా కేకలు వేస్తూ, ఒకరోకటి, మరొకరు మరొకటి చెప్పారు. అల్లరిగా ఉండటం వల్ల సెన్యాధిపతికి జరిగిందేమీతో తెలియలేదు. పౌలును కోటలోకి తీసుకు వెళ్ళమని ఆజ్ఞాపించాడు. 35 పౌలు మెట్లు ఎక్కుతుండగా ప్రజలు చాలా అల్లరి చేసారు. అందువల్ల సెనికులు పౌలును మోసికొని కోటలోకి తీసుకు వెళ్ళారు. 36 ప్రజలు అతణ్ణి వెంటాడుతూ, “అతణ్ణి చంపాలి!” అని బిగ్గరగా నినాదం చేసారు.

ప్రజలతో మాట్లాడటం

37 సెనికులు పౌలును కోటలోకి తీసుకు వెళ్ళే ముందు, అతడు సెన్యాధిపతితో, “నేను మీతో కాద్దిగా మాట్లాడవచ్చా?” అని అడిగాడు.

సెన్యాధిపతి, “నీవు గ్రీకు భాష మాట్లాడుతున్నావే! 38 క్రితంలో ప్రభుత్వాన్ని దిక్కరించి నాలుగు వేల మంది హంతకుల్ని ఎడూలోకి పిలుచుకు వెళ్ళిన ఈజిప్టు దేశపువాడవు నీవే కదూ?” అని అడిగాడు.

39 పౌలు, “నేను యూదుణ్ణి, కిటికియ దేశంలోని తార్సు అనే ముఖ్య పట్టణానికి చెందిన పౌరుణ్ణి. నన్ను ప్రజలతో మాట్లాడ నివ్వండి!” అని అడిగాడు.

40 సెన్యాధిపతి సరేనన్నాడు. పౌలు మెట్లు మీద నిలబడే చేతులెత్తి శాంతించమని ప్రజల్ని కోరాడు. అందరూ శాంతించాక ‘పాబ్లీ’ భాషలో ఈ విధంగా మాట్లాడాడు:

22 “పెద్దలారా! సోదరులారా! నా సమాధానం వినండి.” అతడు ‘పాబ్లీ’ భాషలో మాట్లాడటం విని వాళ్ళు మరింత నిశ్చలం వహించారు. 3 పౌలు ఈ విధంగా చేప్పుకొంటూ పారయాడు: “నేను యూదుణ్ణి, కిటికియ దేశంలోని తార్సు అనే పట్టణంలో జన్మించాను. ఈ పట్టణంలో పెరిగాను. మన పూర్వులు అప్పగించిన ధర్మశాస్త్రంలో గమలీయేలు వద్ద సంపూర్ణంగా శిక్షణ పొందాను. మీరు ఈనాడు దేవుని పట్ల ఏ పద్ధతిననుసరించి మీ భక్తిని ప్రదర్శిస్తున్నారో అదే

పద్దతిలో నేనూ ప్రదర్శిస్తూ ఉండేవాణ్ణి.⁴నేను యేసు మార్గాన్ని అనుసరించిన వాళ్ళను వీన్స్ వో హీసలలు పెట్టాను. తద్వారా కొందరికి మరణం కూడా సంభవించింది. ఆడా, మగా అనే భేదం లేకుండా అందరినీ బంధించి కారాగారంలో వేసేవాణ్ణి.⁵ప్రధాన యాజకుడు, మహా సభకు చెందిన పెద్దలు దీనికి సాక్ష్యం. వాళ్ళను, డెమాస్కసులోని వాళ్ళ సోదరులకు ఉత్తరాలు వ్రాసి ఇవ్వమని అడిగి తీసుకొన్నాను. అక్కడికి వెళ్ళి యేసు మార్గాన్ని అనుసరిస్తున్న వాళ్ళను బంధించి యెరూషలేమునకు పట్టుకు వచ్చి వాళ్ళకు శిక్ష ఇవ్వాలనేది నా ఉద్దేశ్యం.

నేను డెమాస్కసుకు వెళ్ళినప్పుడు, ఆ పట్టణపు పాలిమేరలకు చేరగానే అకస్మాత్తుగా ఆకాశం నుండి తేజోవంతమైన వెలుగు నా చుట్టూ ప్రకాశించింది. అప్పుడు మధ్యాహ్నం సుమారు పన్నెండు గంటలు. నేను నేల కూలిపోయాను. నాతో ఒక స్వరం, 'సౌలా! సౌలా! నన్నెందుకు హింసిస్తున్నావు!' అని అడిగింది. 'మీరెవరు ప్రభూ!' అని నేనడిగాను. 'నేను నజరేతుకు చెందిన యేసును. నీవు హింసిస్తున్నది నన్నే!' అని ఆ స్వరం జవాబు చెప్పింది. 'నాతో ఉన్నవాళ్ళు ఆ వెలుగును చూసారు. కాని ఆ స్వరం ఏం మాట్లాడుతోంది? వాళ్ళకు అర్థంకాలేదు. ¹⁰నన్నెండు చేయిమంటలు ప్రభూ!' అని నేనడిగాను. 'లే! లే! లే! డెమాస్కసు వెళ్ళు. అక్కడికి వెళ్ళాక నీవు చేయవలసిన పనులు చెప్పబడుతాయి' అని ప్రభువు అన్నాడు. ¹¹ఆ వెలుగు నన్ను గ్రుడ్డివానిగా చెయ్యటంవల్ల నాతో ఉన్న వాళ్ళు నన్ను నా చేయి పట్టుకొని డెమాస్కసుకు నడిపించుకు వెళ్ళారు.

¹²'అనీయ అనే పేరుగల వ్యక్తి నన్ను చూడటానికి వచ్చాడు. అతడు మోషే ధర్మశాస్త్రాన్ని శ్రద్ధతో పాటించే వాణ్ణి. అక్కడ నివసిస్తున్న యూదులందరూ అతణ్ణి గౌరవించేవాళ్ళు. అనీయ నా ప్రక్కన నిల్చాని ¹³'సౌలా! నా సోదరా! నీకు దృష్టి కలుగుగాక!' అని అన్నాడు. తక్షణం నేను చూడ గలిగాను. ¹⁴ఆ తదుపరి అతడు, 'మన పూర్వీకులు పూజించిన దేవుడు, తాను చేయదలచిన విషయం తెలుపటానికి, నీతిమంతుడైనటువంటి తన సేవకుణ్ణి చూడటానికి, ఆయన నోబే పాపాలు విసలటానికి, నిన్ను ఎన్నుకొన్నాడు. ¹⁵నీవు చూపిన వాటిని గురించి, విన్న వాటిని గురించి ఆయన పక్షాన అందరి ముందు సాక్ష్యం చెబుతావు. ¹⁶ఇంకా ఎందుకు చూస్తున్నావు? లే! బాప్తిస్మము పొందు. ఆయన పేరున ప్రార్థించి నీ పాపాలు కడుక్కో!' అని అన్నాడు. ¹⁷'నేను యెరూషలేమునకు తిరిగి వచ్చి మందిరంలో ప్రార్థనలు చేస్తుండగా నాకు దర్శనం కలిగింది. ¹⁸ఆ దర్శనంలో ప్రభువు, 'త్వరగా లే! వెంటనే యెరూషలేము వదిలి వెళ్ళిపో! నా గురించి నీవు చెప్పే సత్యాన్ని వాళ్ళు అంగీకరించరు' అని అనటం విన్నాను. ¹⁹నేను, 'ప్రభూ! నేను ప్రతి యూదుల సమాజమందిరంలోకి వెళ్ళి భక్తుల్ని బంధించి శిక్షించిన విషయం అందరికీ తెలుసు. ²⁰నీ సాక్షి స్త్రైలను తన రక్తాన్ని చిందించినప్పుడు నేను నా

అంగీకారం చూపుతూ, అతణ్ణి చంపుతున్న వాళ్ళ దుస్తుల్ని కావలా కాస్తూ అక్కడే నిలుచొని ఉన్నాను' అని అన్నాను.

²¹అప్పుడు ప్రభువు నాతో, 'వెళ్ళు! నిన్ను దూరంగా యూదులుకాని వాళ్ళ దగ్గరకు పంపుతాను అని అన్నాడు.'

²²ప్రజలు, పాలు చెప్పింది అంతదాకా విన్నారు. కాని అతడు ఈ మాట అనగానే, బిగ్గరగా, 'అతడు బ్రతకటానికి వీల్లేదు, చంపి పారవేయండి!' అని కేకలు వేసారు. ²³వాళ్ళు తమ దుస్తుల్ని చింపి పారవేస్తూ, దుమ్ము రేపుతూ కేకలు వేసారు.

²⁴సేనాధిపతి పాలును కోట లోపలికి తీసుకు వెళ్ళమని ఆజ్ఞాపించాడు. ప్రజలు అతణ్ణి చూసి ఎందు కిలా కేకలు వేస్తున్నారో తెలుసుకోవటానికి పాలును కారడాలలో కొట్టుమని ఆజ్ఞాపించాడు. ²⁵అతణ్ణి కొట్టటానికి కట్టి వేస్తుండగా పాలు అక్కడున్న శతాధిపతి, 'నేరపుడని నిర్ణయం కాకముందే రోము పౌరుణ్ణి కొరడా దెబ్బలు కొట్టటం న్యాయమేనా?' అని అడిగాడు.

²⁶ఇది విన్నాక ఆ సేనాధిపతి, సహస్రాధిపతి దగ్గరకు వెళ్ళి పాలు అన్నది చెబుతూ, 'మీరేమి చేస్తున్నారో మీకు తెలుసా? అతడు రోము పౌరుడట!' అని అన్నాడు.

²⁷ఆ సహస్రాధిపతి పాలు దగ్గరకు వెళ్ళి, 'ఇప్పుడు చెప్ప! నీవు రోము పౌరుడివా?' అని అడిగాడు.

'ఔను!' పాలు సమాధానం చెప్పాడు.

²⁸సహస్రాధిపతి, 'నేను రోము పౌరుడవటానికి చాలా డబ్బు యివ్వవలసి వచ్చింది' అని అన్నాడు.

పాలు, 'నేను పుట్టినప్పటి నుండి రోము పౌరుణ్ణి!' అని అన్నాడు.

²⁹అతణ్ణి ప్రక్కలదగాలనుకొన్న వాళ్ళు తక్షణమే వెనుకంజ వేసారు. ఆ సహస్రాధిపతి కూడా తాను రోము పౌరుణ్ణి బంధించిన విషయం గమనించి భయపడి పోయాడు.

³⁰అతడు పాలుపై యూదులు మోపిన నిందకు సరియైన కారణం తెలుసుకోవాలనుకొన్నాడు. కనుక మరుసటి రోజు ప్రధాన యాజకుల్ని, మిగతా సభ్యుల్ని సమావేశం కమ్మని ఆజ్ఞాపించాడు. పాలును విడుదల చేసి వాళ్ళు ఎదులుకు పిలుచుకు వెళ్ళాడు.

23 పాలు మహాసభ వెళ్ళు నూటిగా చూసి, 'సోదరులారా! నేను ఈనూటివరకు నిష్కల్మషంగా జీవించాను. దీనికి దేవుడే సాక్షి' అని అన్నాడు.

²ఈ మాటలు అనగానే ప్రధాన యాజకుడైన అనీయ, పాలు ప్రక్కన నిలుచున్న వాళ్ళతో, 'అతని మూతి మీద కొట్టి నోరు మూయించండి' అని ఆజ్ఞాపించాడు. ³అప్పుడు పాలు అతనితో, 'దేవుడు నీ నోరు మూయిస్తాడు. నీవు సున్నం కొట్టిన గోడవి. ధర్మశాస్త్రం ప్రకారం నా మీద తీర్పు చెప్పటానికి నీవక్కడ కూర్చున్నావు. కాని నన్ను కొట్టుమని ఆజ్ఞాపించి నీవూ ధర్మశాస్త్రాన్నే ఉల్లంఘిస్తున్నావు' అని అన్నాడు.

⁴పాలు ప్రక్కన నిలుచున్న వాళ్ళు, “దేవుని ప్రధాన యాజకుని అవమానించటానికి నీకేంథ దైర్యం?” అని అన్నారు.

⁵అందుకు పాలు, “సోదరులారా! ప్రధాన యాజకు డని నాకు తెలియదు. మన లోకాల్లో యిలా వ్రాయ బడివుంది, ‘ప్రజానాయకుల్ని గురించి చెడుగా మాట్లాడ రాదు.’”*

⁶పాలుకు వాళ్ళలో కొందరు సద్దాకయ్యలని, మరి కొందరు పరిసయ్యలని తెలుసు. అందువల్ల అతడు ఆ మహాసభలో బిగ్గరగా, “సోదరులారా! నేను పరి సయ్యణ్ణి, నా తండ్రి పరిసయ్యుడు. నేను యిక్కడ నిందితునిగా నిలుచోవటానికి కాణాం చనిపోయిన వాళ్ళు బ్రతికి వస్తారన్నదే నాలోని ఆశ” అని అన్నాడు.

⁷అతడి మాట అనగానే, సద్దాకయ్యలకు, పరిసయ్య లకు సంఘర్షణ జరిగి వాళ్ళు రెండు భాగాలుగా చీలి పోయారు. ⁸సద్దాకయ్యలు మనుష్యులు బ్రతికి రారని, దేవదూతలు, ఆత్మలు అనేవి లేవని వాదిస్తారు. కాని పరిసయ్యలు యివి ఉన్నాయి అంటారు. ⁹సభలో పెద్ద అలజడి మొదలైంది. పరిసయ్యలకు సంబంధించిన కొందరు పండేతులు లేచి బిగ్గరగా వాదస్తూ,

“యితనిలో మాకే తప్పు కనిపించలేదు. దేవదూతలో తుక ఆతలో అతనితో మాట్లాడి ఉండవచ్చు!” అని అన్నారు.

¹⁰సంఘర్షణ చాలా తీవ్రంగా మారిపోయింది. ఆ రెండు గుంపులు కలిసి, పాలును చీల్చివేస్తారేమోనని సహస్రాధిపతి భయపడిపోయాడు.

అతడు తన సైని కులతో, “వెళ్ళండి! అతణ్ణి వాళ్ళనుండి విడిపించు కొచ్చి కోట లోపలికి తీసుకెళ్ళండి” అని ఆజ్ఞాపించాడు.

¹¹ఆ రాత్రి ప్రభువు పాలు ప్రక్కన నిలుచోని, “దైర్యంగా ఉండి, నా గురించి చిన్న యెరూషలేములో బోధించిన విధంగా రోములో కూడా బోధించాలి” అని అన్నాడు.

పాలును చంపటానికి కుట్ర

¹²మరుసటి రోజు యూదులు ఒక కుట్ర పన్నారు. పైగా, పాలును చంపేవరకు అన్నపానాలు ముట్టరాదని వాళ్ళందరూ ఒక ప్రమాణం తీసుకున్నారు. ¹³నలభై మంది కంటే ఎక్కువే ఈ కుట్రలో పాల్గొన్నారు.

¹⁴వాళ్ళు ప్రధానయాజకుల దగ్గరకు, పెద్దల దగ్గరకు వెళ్ళి, “మేము పాలును చంపే వరకు అన్నపానాలు ముట్టరాదని ప్రమాణం తీసుకున్నాం. ¹⁵కనుక మీరు మహాసభ వక్షన అతణ్ణి గురించి, ‘మేము యింకా విశదంగా తెలుసుకోవాలనుకొంటున్నాము’ అని అబద్ధాలు చెప్పి, ఆ సాకుతో పాలును పంపుమని సహస్రాధి పతిని అడగండి. అతడు ఇక్కడికి చేరకముందే అతణ్ణి చంపటానికి మేము సిద్ధంగా ఉంటాము” అని అన్నారు.

¹⁶పాలు మేనల్లుడు ఈ కుట్రను గూర్చి విని కోట లోకి వెళ్ళి పాలుతో చెప్పాడు. ¹⁷పాలు శతాధిపతిని పిలిచి, “ఈ యువకుణ్ణి సహస్రాధిపతి దగ్గరకు పిలుచు కెళ్ళు. అతనికి యితడు చెప్పవలసిన విషయం ఒక టుంది” అని అన్నాడు. ¹⁸శతాధిపతి ఆ యువకుణ్ణి

సహస్రాధిపతి దగ్గరకు పిలుచుకెళ్ళి, “చెరసాలలో ఉన్న పాలు నన్ను పిలిచి ఈ యువకుణ్ణి మీ దగ్గరకు పిలుచుకెళ్ళమన్నాడు. ఇతడు మీకొక విషయం చెప్ప దలిచాడు!” అని అన్నాడు.

¹⁹సహస్రాధిపతి ఆ యువకుని చేయి పట్టుకొని ప్రక్కకు తీసుకెళ్ళి, “నాకేం చెప్పాలనుకొన్నావు?” అని అడిగాడు.

²⁰ఆ యువకుడు, “పాలును గురించి యింకా విశ దంగా తెలుసుకోవాలనే సాకుతో యూదులందరూ కలిసి, పాలును రేపు మహాసభకు పిలుచుకు రమ్మని మీకు విజ్ఞాపన చెయ్యాలనుకొంటున్నారు. ²¹వాళ్ళు విజ్ఞాపనను అంగీకరించకండి. నలభై కంటే ఎక్కువ మంది పాలును పట్టుకోవటానికి కామకొని ఉన్నారు. అతణ్ణి చంపే దాకా అన్నపానాలు ముట్టమని ప్రమాణం తీసుకున్నారు” అని అన్నాడు.

²²సహస్రాధిపతి యువకుణ్ణి వెళ్ళుమని చెబుతూ, తనకివిషయం చెప్పినట్టు ఎవ్వరికీ చెప్పవద్దని జాగ్రత్త పరిచాడు.

పాలును కైసరియకు పంపటం

²³తదుపరి తన శతాధిపతుల్ని యిద్దర్ని పిలిచి, “రెండు వందల సైనికుల్ని, డెబ్బైమంది గుఱ్ఱపు రౌతుల్ని, బళ్ళెలు ఉయోగించే రెండు వందల సైని కుల్ని మీ వెంట తీసుకొని ఈ రాత్రి తొమ్మిది గంట లకు కైసరియకు వెళ్ళండి. ²⁴పాలుకు గుర్రాన్నిచ్చి రాష్ట్రాధిపతియైన ఫేలిక్సు దగ్గరకు క్షేమంగా పంపండి” అని ఆజ్ఞాపించాడు. ²⁵సహస్రాధిపతి యిలా ఒక ఉత్తరం వ్రాసి ఇచ్చాడు:

²⁶“గౌరవనీయులైన ఫేలిక్సు రాష్ట్రాధిపతికి, క్షౌదీయ లూసియ అభివందనాలు చెప్పి వ్రాయునది,

²⁷ఇతణ్ణి యూదులు పట్టుకొని చంప బొయ్యారు. కాని, నేను యితడు రోము పొరుడు అని తెలుసుకొని నా దళాలతో వెళ్ళి అతణ్ణి రక్షించాను. ²⁸వాళ్ళొందుకు అతణ్ణి ఆపరాధి అంటున్నారో తెలుసుకోవాలని అతణ్ణి వాళ్ళ మహాసభకు పిలుచుకు వెళ్ళాను. ²⁹వాళ్ళు, తమ ధర్మాశాస్త్రం విషయంలో యితణ్ణి అపరాధి అంటున్నారని నాకు తెలిసింది. కారాగారంలో ఉంచవలసిన నేరం కాని, మరణ దండన వేయ వలసిన నేరం కాని ఇతడు చేయలేదు. ³⁰వాళ్ళు ఇతణ్ణి చంపటానికి కుట్ర పన్నుతున్నారని తెలి పింది. అందువలన వెంటనే మీ దగ్గరకు పంపు తున్నాను. ఇతనిపై నేరారోపణ చేసిన వాళ్ళతో ఆ నేరారోపణ మీ సమక్షంలో చెయ్య వచ్చని చెప్పాను.

³¹సహస్రాధిపతి ఆజ్ఞాపించినట్లు సైనికులు పాలును రాత్రి వేళ తమతో పిలుచుకు వెళ్ళి అంతిపత్రికి చేరు కున్నారు. ³²మరుసటి రోజు రౌతుల్ని పాలు వెంట పంపి, సైనికులు కోటకు తిరిగి వచ్చారు. ³³పాలుతో

వెళ్ళిన వాళ్ళు కెసరియ చేరుకొని ఆ ఉత్సరాన్ని, పౌలును, రాష్ట్రాధిపతికి అప్పగించారు. ³⁴రాష్ట్రాధిపతి ఆ ఉత్సరాన్ని చదివి, “నీవు ఏ ప్రాంతం వాడవు?” అని పౌలును అడిగాడు. అతడు కిలికియ వాడని తెలుసుకొని, ³⁵“నీవే నేరారోపణ చేసిన వాళ్ళు యిక్కడికి వచ్చాక నీ విషయం విచారించాను” అని అన్నాడు. ఆ తర్వాత పౌలును హోరు భవనంలో ఉంచి కాపలా కాయముని భలులతో చెప్పాడు.

ఫేలిక్కు సమక్షంలో విచారణ

24 అయిదు రోజుల తర్వాత ప్రధాన యాజకుడైన అననీయ, కొంతమంది పెద్దలతో, తెర్తుల్లు అసబడే న్యాయవాదితో కలిసి కెసరియ చేరుకున్నాడు. పౌలు పట్ల తాము చేయదలచిన నేరారోపణల్ని రాష్ట్రాధిపతి ముందు ఉంచాడు. ²తెర్తుల్లు తన వాదనను ప్రారంభిస్తూ, “మీ పాలనలో చాలాకాలం శాంతంగా జీవించాము. ఇది మా అదృష్టం. మీ ముందు చూపువల్ల ఈ దేశంలో ఎన్నో సంస్కరణలు జరిగాయి. ³మహా ఘనత పొందిన ఫేలిక్కు ప్రభూ! మీరు చేసిన వాటిని అన్ని ప్రాంతాల్లో ఉన్న మా ప్రజలు, ఎంతో కృతజ్ఞులతో, సంపూర్ణంగా అంగీకరిస్తున్నారు. ⁴మిమ్మల్ని ఎక్కడాగా విసిగించటం మాకు ఇష్టం లేదు. కనుక కృష్ణంగా చెప్పతాము. మేము చెప్పేది మాపై దయవుంచి వినుమని విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాము. ఇతడు సమస్యలు, కష్టాలు కలిగిస్తాడని మాకు తెలిసింది. ప్రపంచంలో ఉన్న యూదులందరిలో ఇతడు అల్లర్లు లేపాడు. ఇతడు కుట్రలు పన్నే నజరేతు జాతికి నాయకుడు. ఇతడు దేవాలయాన్ని అవచిత్రం చెయ్యటానికి ప్రయత్నించాడు. ⁷*⁸మీరితట్టి విచారణ మేము చేసిన అరోపణల యొక్క నిజానిజాలు మీకే తెలుస్తాయి” అని అన్నాడు. న్యాయస్థానంలో యూదులందరూ ఈ ఆరోపణలు నిజమని చెబుతూ, తెర్తుల్లు వాదనను బలపరిచారు.

¹⁰రాష్ట్రాధిపతి పౌలును మాట్లాడుమని సంజ్ఞ చేసాడు. పౌలు ఈ విధంగా మాట్లాడటం మొదలు పెట్టాడు: “మీరు ఈ దేశంలో ఎన్నో సంవత్సరాలు న్యాయాధిపతిగా ఉన్నారు. అందువల్ల నేను ఆనందంగా నా నిర్దోషతనం నిరూపిస్తాను. ¹¹నేను ఆరాధించటానికి యెరూషలేము వెళ్ళి యింకా నెన్నడూ రోజులు కాలేదు. నేను చెబుతున్న దానిలోని నిజానిజాలు మీరు సులభంగా విచారించవచ్చు. ¹²నాపై నేరారోపణ చేసిన వీళ్ళు నేను మందిరంలో వాదిస్తుండగా చూసారా? లేదు. సమాజమందిరంలో కాని పట్టణంలో మరెక్కడైనా కాని, నేను ప్రజల్ని పురికొల్పటం వీళ్ళు చూసారా? లేదు. ¹³వీళ్ళు ప్రస్తుతం నాపై మోపుతున్న

నేరాలి నిరూపించలేరు. ¹⁴వాళ్ళు, దేన్ని వేరొక జాతిగా పరిగణిస్తారో దాన్ని నేను అనుసరిస్తున్నానని ఒప్పుకుంటాను. ఈ మార్గాన్ననుసరించి నేను మా పూర్వీకుల దేవుణ్ణి ఆరాధిస్తున్నాను. పె గా, దర్మశాస్త్రంలో వ్రాయబడనవాలని, మన ప్రవక్తలు వ్రాసిన వాటిని, నేను సంపూర్ణంగా విశ్వసిస్తాను. ¹⁵వాళ్ళలాగే నాకూ దేవుడంటే నమ్మకం ఉంది. వాళ్ళలాగే, సన్మార్గుడు, దుర్మార్గుడు బ్రతికినవారని నేను ఎదురు చూస్తున్నాను. ¹⁶అందువలన నా ఆత్మను దేవుని దృష్టిలో, మానవుని దృష్టిలో మలినం కాకుండా ఉంచుకోవటానికి ఎప్పుడూ మనసారా ప్రయత్నిస్తున్నాను.

¹⁷మీరే వాళ్ళకు డబ్బు దానం చెయ్యాలని, దేవునికి కానుకలివ్వాలని ఎన్నో విధజ్ఞ తర్వాత నేను యెరూషలేముకు వచ్చాను. ¹⁸నేనే కార్యాల మంది రావరణంలో చేస్తుండగా వాళ్ళు చూసారు. నేను శాస్త్ర యుక్తంగా ఖుభ్రమయ్యాను. నా వెంట ప్రజా సమూహం లేదు. నేను ఏ అల్లర్లు మొదలు పెట్టలేదు. ¹⁹కానీ అక్కడికి ఆసీయనుండి వచ్చిన కొందరు యూదులకు నేను నేరం చేసానని అనిపిస్తే, యిక్కడికి వచ్చి నేరారోపణ చేయవలసి ఉంది. ²⁰నేను మహాసభ ముందు నిలుచున్నప్పుడు నాలో ఏ అపరాధం కనిపెట్టారో ఇక్కడ నిలుచున్న వాళ్ళను చెప్పమనండి. ²¹జేసు! నేను ఒకటి చేసాను. వాళ్ళ సమక్షంలో నిలుచానని బిగ్గరగా ‘చనిపోయిన వాళ్ళు బ్రతికి వస్తారని నమ్మినందుకు మీ ముందు ఈ రోజు నేరస్థునిగా నిలుచున్నాను’ అని అన్నాను. ఇది తప్ప నేనేమీ చెయ్యలేదు.”

²²యేసు ప్రభువు మార్గం బాగా తెలిసిన ఫేలిక్కు సభను ముగిస్తూ, “సహాధిపతి అననీయ వచ్చాక నీ విషయం నిర్ణయిస్తాను” అని అన్నాడు. ²³తాది పతితో, “పౌలును కాపలాలో ఉంచు! కాని కొంత స్వేచ్ఛ నివ్వ. అతని స్నేహితులు అతనికి ఏదైనా ఇప్పటానికి వస్తే వాళ్ళనాపవద్దు” అని అన్నాడు.

²⁴కార్డి రోజుల తర్వాత ఫేలిక్కు తన భార్య ద్రుసిల్లతో వచ్చాడు. ద్రుసిల్ల యూదురాలు. ఫేలిక్కు పౌలును పిలిపించాడు. ‘యసుక్రిస్తులో విశ్వాసం’ అనే విషయాన్ని గురించి, పౌలు మాట్లాడాడు. ఫేలిక్కు నిన్నాడు. ²⁵పౌలు సన్మార్గాన్ని గురించి, మనో నిగ్రహాన్ని గురించి, రాసున్న తీర్పును గురించి చెప్పటం విని ఫేలిక్కు భయపడి, “ఇప్పటికే చాలించి, వెళ్ళు! నాకు వీలున్నప్పుడు నిన్ను మళ్ళీ పిలిపిస్తాను” అని అన్నాడు. ²⁶కాని తనకు లంచమిస్తాడని ఆశించి అతణ్ణి మాటమాటికీ పిలిపించి అతనితో మాట్లాడే వాడు.

²⁷రెండు సంవత్సరాలు గడిచాక పోర్కియు ఫేస్తు ఫేలిక్కు స్థానంలో వచ్చాడు. ఫేలిక్కు యూదులకు ఒక ఉపకారం చెయ్యాలనే ఉద్దేశంతో పౌలును కారాగారంలోనే ఉంచాడు.

ఫేస్తు సమక్షంలో విచారణ

25 ఫేస్తు ఆ ప్రాంతానికి వచ్చిన మూడు రోజుల తర్వాత కెసరియ నుండి యెరూషలేమునకు

వచనము 6-8 కొన్ని గ్రీకు ప్రతులు ఈ వచనాన్ని కూడా చేర్చాయి: “ఇతనిని బంధించి ఇతనిపై మా ధర్మశాస్త్రానుసారం తీర్పు చెప్పాలనుకొన్నాము. ⁷కాని సహాధిపతి యెన లూసియ తన బలగంతో వచ్చి ఇతనిని మా నుండి తీసుకొని పోయాడు. ⁸పె గా ఇతనిపై నేరారోపణ చేయువారిని మీ వద్దకు వెళ్ళమని కూడా ఆజ్ఞాపించాడు.”

వెళ్ళాడు. ²అక్కడ ప్రధాన యాజకులు, యూదుల పెద్దలు అతణ్ణి కలుసుకొని, పౌలును గురించి చెప్పారు. ³పౌలును వెంటనే యెరూషలేముకు పంపి తమకు ఉపకారం చెయ్యమని వేడుకలున్నారు. ఎవ్వరికీ తెలియకుండా పౌలును దారిలో చంపేయాలని వాళ్ళ కుట్ర. ⁴ఫేస్తు, "పౌలు కెసరీయలో బందీగా ఉన్నాడు. నేను కూడా అక్కడికి త్వరలోనే వెళ్ళున్నాను. ⁵మీలో ముఖ్యమైన వాళ్ళు నావెంట నస్తే, అతడు ఒకవేళ ఏదైనా నేరం చేసి ఉంటే అతనిపై మీ నేరారోపణలు అక్కడే చేయవచ్చు" అని అన్నాడు.

⁶అక్కడ వాళ్ళతో ఏనిమిది, పది రోజులు గడిపాక కెసరీయకు వెళ్ళాడు. వెళ్ళిన మరుసటి రోజు న్యాయసభను ఏర్పాటు చేసి పౌలును తన ముందుకు పిలుచుకు రమ్మని ఆజ్ఞాపించాడు. ⁷పౌలు కనపడగానే యెరూషలేము నుండి వచ్చిన యూదులు అతని చుట్టూచేరి అతనిపై తీవ్రమైన నేరాలు ఆరోపించారు. ఎన్ని నేరాలిని ఆరోపించినా, ఒక్క నేరాన్ని కూడా నిరూపించలేక పోయారు. ⁸తదుపరి పౌలు, తాను నేరస్థుడు కాదని నిరూపించుకోవటానికి ఈ విధంగా వాదించాడు, "నేను యూదుల ధర్మశాస్త్రాన్ని కాని, మందిర నియమాల్ని కాని అతిక్రమించ లేదు. చక్రవర్తికి ఎదురు తిరిగి ప్రవర్తించనూ లేదు."

⁹ఫేస్తు, యూదులకు ఉపకారం చేయాలని, పౌలుతో, "నిపు యెరూషలేము వచ్చి అక్కడ నా ఎదుట న్యాయస్థానంలో నిలుచోగలవా?" అని అడిగాడు.

¹⁰పౌలు ఈ విధంగా సమాధానం చెప్పాడు. "నేను ప్రస్తుతం చక్రవర్తి యొక్క న్యాయస్థానంలో నిలుచున్నాను. ఇక్కడే తీర్పు జరగాలి. నేను యూదులకు ఏ అన్యాయం చెయ్యలేదు. ఇది మీరు బాగా తెలుసు. ¹¹మరణదండన పొందవలసిన నేరం నేను ఒక వేళ ఏదైనా చేసివుంటే, మరణించటానికి నేను వెనుకంజ వేయను. కాని ఏళ్ళు ఆరోపించిన నేరాలు అసత్యమైతే నన్ను విశ్చక్యగించే అధికారం ఎవ్వరికీ లేదు. చక్రవర్తినే ఈ విషయంపై తీర్పు చెప్పమని నేను విన్నవించుకోవటాను."

¹²ఫేస్తు తన సలహాదార్లతో సంప్రదించి యిలా ప్రకటించాడు: "నిపు చక్రవర్తి సమక్షంలో విన్నవించుకోవాలని కోరావు. కనుక నిన్ను చక్రవర్తి దగ్గరకు పంపుతాను."

ఫేస్తు అగ్రిప్పను సంప్రదించటం

¹³కాద్రి రోజుల తర్వాత అగ్రిప్పరాజా, బెర్నికే, ఫేస్తును కలుసుకొందామని కెసరీయకు వచ్చారు. ¹⁴వాళ్ళక్కడ చాలా రోజులున్నారు. ఫేస్తు పౌలు విషయాన్ని రాజాగారితో చర్చిస్తూ, "ఇక్కడ, ఫేలిక్కు కారాగారంలో ఉంచిన వాడొకడున్నాడు. ¹⁵నేను యెరూషలేముకు వెళ్ళినప్పుడు ప్రధానయాజకులు, యూదుల పెద్దలు అతనిపై నేరారోపణ చేసి అతనికి మరణదండన విధించమని నన్ను కోరారు. ¹⁶నేను, 'నేనునారోపించబడిన వానికి తనపై నేరారోపణ చేసిన వాళ్ళను ప్రత్యక్షంగా కలుసుకొని, వాళ్ళారోపించిన నేరాలు

లకు ప్రతిగా తన రక్షణార్థం మూట్టాడే అవకాశం కలగాలి. దానికి ముందు అతణ్ణి అప్పగించటం రోమనుల పద్ధతి కాదు' అని జవాబు చెప్పాను. ¹⁷నాలో కలిసి వాళ్ళక్కడికి వచ్చారు. నేను ఆలస్యం చెయ్యకుండా మరుసటి రోజే సభసర్కాలు చేసి పౌలును సభలోకి పిలుచుకు రమ్మని ఆజ్ఞాపించాను. ¹⁸అతనిపై నేరారోపణ చేసిన వాళ్ళు లేని మూట్టారు. కాని నేనీసకన్ను ఏ నేరాన్ని అతనిపై ఆరోపించలేదు. ¹⁹దానికి ముగారు తామను సరించే మతాన్ని గురించి అతనిలో వాదించారు. చనిపోయిన యేసును గురించి తర్కించారు. కాని పౌలు యేసు బ్రతికే ఉన్నాడని వాదించాడు. ²⁰అలాంటి విషయాలు ఏ విధంగా విచారణ చెయ్యాలో నాకు తెలియదు. అందువల్ల నేను అతణ్ణి, 'విచారణ కోసం నిపు యెరూషలేము వెళ్ళావా?' అని అడిగాను. ²¹చక్రవర్తి తీర్పు చెప్పాలని, అంతదాకా తనను కారాగారంలో ఉంచమని పౌలు కోరాడు. ఆ కారణంగా అతణ్ణి కెసరు దగ్గరకు పంపేదాకా కారాగారంలో ఉంచమని ఆజ్ఞాపించాను" అని చెప్పాడు.

²²అగ్రిప్ప ఫేస్తుతో, "అతడు మూట్టాడే విషయాలు వినాలని నాక్కూడా ఉంది" అని అన్నాడు. "రేపు మీరతని మాటలు వింటారు" అని ఫేస్తు జవాబు చెప్పాడు.

అగ్రిప్ప సమక్షంలో పౌలు

²³మరుసటి రోజు అగ్రిప్ప, బెర్నికే మిక్కిలి ఆడంబరంగా సభలోకి వచ్చి సహస్రాధిపతులతో, పట్టణ ప్రముఖులతో కలిసి కూర్చున్నారు. ఫేస్తు ఆజ్ఞాపించగానే పౌలు సభలోకి తేబడ్డాడు. ²⁴ఫేస్తు యిలా అన్నాడు: "అగ్రిప్ప రాజా! సభికులారా! మీరు మాన్యున్న ఈ వ్యక్తిని గురించి యూదులు యెరూషలేములో, ఇక్కడ, ఇతడికే ఎక్కువ రోజులు బ్రతకటానికి వీలేదు" అని బిగ్గరగా కేకలు వేసి నాకు ఫిర్యాదు చేసారు. ²⁵మరణ దండన విధించవలసిన నేరమేదీ అతడు చెయలేదని నాకర్థమవంది. కాని అతడు చక్రవర్తికి విన్నవించుకొంటానని అన్నాడు. కనుక అతణ్ణి చక్రవర్తి దగ్గరకు పంపాలని నిశ్చయించుకున్నాను. ²⁶ఇతణ్ణి గురించి చక్రవర్తికి వ్రాయటానికి నాకేదీ కనిపించలేదు. అందువల్ల యితణ్ణి మీ ముందుకు పిలుచుకు వచ్చాను. అగ్రిప్ప రాజా! ముఖ్యంగా మీకోసం యితణ్ణి పిలిపించాను. మీ విచారణ వల్ల వ్రాయటానికి నాకేదీ నా కనిపించవచ్చు. ²⁷ఒక బందీని, అతడు చేసిన నేరం స్పష్టంగా చూపకుండా పంపటం న్యాయం కాదని నా అభిప్రాయం."

పౌలు తాను నిర్దోషినని వాదించటం

26 అప్పుడు అగ్రిప్పరాజా పౌలుతో, "నిపు చెప్పుకోదలచింది ఇక చెప్పుకోవచ్చు!" అని అన్నాడు. పౌలు తన చేతులెత్తి, తాను నిర్దోషినని నిరూపించుకోవటానికి ఈ విధంగా చెప్పటం మొదలు పెట్టాడు: ²⁸"అగ్రిప్ప రాజా! ఈ రోజు మీ ముందు నిలుచోని యూదులు నాపై ఆరోపించిన నేరాలు

అసత్యముని ఋజువు చేసుకోవటానికి అవకాశం కల గలం నా అదృష్టం. ³మీకు యూదులతో, వాళ్ళ ఆచారాలతో, వాళ్ళు తర్కించే విషయాలతో బాగా పరిచయముంది. కనుక యిది నిజంగా నా అదృష్టం. నేను చెప్పేది మీరు శాంతంగా వివాలని మనవి చేసు కుంటున్నాను.

⁴నేను చిన్నవాటినుండి ఏ విధంగా జీవించానో యూదులకందరికీ తెలుసు. నా దేశంలో గడిచిన నా బాల్యం మొదలుకొని యెరూషలేములో జరిగిన సంఘటనల దాకా జరిగినదంతా వాళ్ళకు తెలుసు. ⁵వాళ్ళు నన్ను ఎన్నో సంవత్సరాలనుండి ఎరుగుదురు. నేను, మన మతంలోని విష్టగల పరిచయ్యుల తగను అను సరిస్తూ జీవించానని వాళ్ళకు తెలుసు. కావాలనుకొంటే వాళ్ళే యిది నిజమని నాక్షణ్యం చెబుతారు. 'దేవుడు మన పూర్వీకులకు చేసిన వాగ్దానంలో' నాకు నమ్మకం ఉంది. అందువల్లే నేను ఈ రోజు చారీక్షకు నిలబడవలసి వచ్చింది. ⁷ఈ వాగ్దానం పూర్తి కావాలని మన పండ్లెండు గోత్రాల వాళ్ళు రాత్రింబగళ్ళు విశ్వాసంతో దేవుణ్ణి సేవిస్తూ ఎదురు చూస్తున్నారు. ఓ రాజా! ఈ ఆశ నాలో ఉండటం వల్లే యూదులు నన్ను నేరస్థునిగా పరిగణిస్తున్నారు. ⁸దేవుడు చనిపోయిన వాళ్ళను బ్రతికిస్తాడు. ఈ సత్యాన్ని మీరు ఎందుకు కాదంటున్నారు? ⁹ఒక్కప్పుడు నేను కూడా నజరేతు నివాసి యేను నామము లేకుండా చెయ్యటం నా కర్తవ్యంగా భావించాను. ¹⁰నేను యెరూషలేములో చేసింది అదే. ప్రధాన యాజకులు యిచ్చిన అధికారంతో నేను చాలామంది పరిగట్టుల్ని కారాగారంలో వేసాను. వాళ్ళను చంపటానికి నేను నా అంగీకారం కూడా తెలిపాను. ¹¹ఎన్నోసార్లు నేను ఒక సమాజ మందిరమునుండి మరొక సమాజ మందిరానికి వెళ్ళి వాళ్ళను శిక్షించాను. వాళ్ళతో బలపంతుంగా యేసును దూషించే చేసాను. పిచ్చి కోపంతో యితర పట్టణాలకు కూడా వెళ్ళి ఆ మార్గాన్ని అనుసరించే వాళ్ళను హింసించాను.

¹²ఒక రోజు నేను, ప్రధాన యాజకుల అధికారంతో, అనుమతితో డెమాస్ట్రసుకు వెళ్ళు న్నాను. ¹³నుమారు మద్యాహ్లాం వచ్చెందు గంటప్పుడు, ఓ రాజా! నేను దారిలో ఉండగా ఆకాశంనుండి ఒక గొప్ప వెలుగు రావటం చూసాను. ఆ వెలుగు సూర్యుని కన్నా యింకా ఎక్కువ వెలుగుతో వచ్చి నా మీద నాతో ఉన్న వాళ్ళ మీద ప్రకాశించింది. ¹⁴మేమంతా నేలపై పడిపోయాము. ఒక స్వరం హెచ్చి బాషలో నాతో ఈ విధంగా అనటం విన్నాను: 'శాలా! శాలా! నన్ను ఎందుకు హింసిస్తున్నావు? ఇలా చేయటంవల్ల నీకే నష్టం కలుగుతుంది.' ¹⁵నేను, 'మీరెవరు ప్రభూ!' అని అడిగాను. 'నేను నీవు హింసిస్తున్న యేసును' అని ప్రభువు జవాబు చెప్పాడు. ¹⁶ఇక లేచి నిలబడు, నిన్ను నా సేవకునిగా నియమించుకోవాలని అనుకున్నాను. నన్ను చూసిన ఈ సంఘటనను గురించి, నేను చూపబోయే వాటిని గురించి యితర్రకు చెప్పటానికి నిన్ను నియమించాలని నీకు ప్రత్యక్షమయ్యాను.

¹⁷నిన్ను నీ వాళ్ళనుండి, యూదులుకాని వాళ్ళనుండి రక్షిస్తాను.

¹⁸వాళ్ళు కళ్ళు తెరిపించి వాళ్ళను చీకటినుండి వెలుగులోకి పిలుచుకు రావటానికి నిన్ను పంపుతున్నాను. వాళ్ళను సైతాను ఆదీనం నుండి కాపాడి, దేవుని వెళ్ళు మళ్ళించటానికి నిన్ను పంపుతున్నాను. వాళ్ళు నన్ను విశ్వసించి తమ పాపాలకు క్షమాపణ పొందాలని, దేవుని ఎదుర్కొన్న వాళ్ళతో కలిసి తమ స్థానం పొందాలని యిలా చేస్తున్నాను.

¹⁹అందువల్ల ఆగ్రీపు రాజా! ఆకాశంనుండి వచ్చిన దివ్య దర్శనమును నేను అతిక్రమించలేను. ²⁰మారు మనస్సు పొంది దేవుని వెళ్ళు మళ్ళుమని, తమ నిజమైన పశ్చాత్తాపం మారుమనస్సు అన్న విషయం పనుల ద్వారా ఋజువు చేయమని ఉపదేశించాను. ఈ ఉపదేశం డెమాస్ట్రసు ప్రజలతో మొదలుపెట్టి యెరూషలేములోని ప్రజలకు, యూదయలోని యితర ప్రజలకు, యూదులుకాని వాళ్ళకు చెప్పాను. ²¹ఆ కారణంగా యూదులు నన్ను మందిరంలో పట్టుకొని చంపాలని ప్రయత్నించారు. ²²కాని దేవుని దయ ఈనాటికీ నా మీద ఉంది. కనుక చిన్నా, పెద్దా, అనే భేదం లేకుండా అందరికీ దీన్ని గురించి చెబుతున్నాను. మోషే మరియూ ప్రవక్తలు జరుగనున్న వాటిని గురించి ముందే ఈ విధంగా చెప్పారు: ²³'క్రీస్తు మరణించవలసి వస్తుంది. కాని బ్రతికి వచ్చిన వాళ్ళలో ఆయన మొదటివాడేతాడు. తన ప్రజలకు, యూదులుకాని వాళ్ళకు వెలుగునివ్వటానికి వచ్చాడని చెబుతున్నాను.' నేను వీళ్ళు చెప్పినవి తప్ప వేరే విషయాలు చెప్పటం లేదు."

²⁴శాల, తన రక్షణార్థం ఈ విధంగా మాట్లాడుతుండగా, ఫేస్తు, శాలతో వాదన ఆపమంటూ, ²⁵నీకు మతిపోయింది శాలా! నీ పాండిత్యం నిన్ను పిచ్చివాణ్ణి చేస్తుంది" అని బిగ్గరగా అన్నాడు. ²⁵శాల, "మనో ఘనత పొందిన ఓ ఫేస్తు! నేను పిచ్చివాణ్ణి కాదు. సక్రమంగానే మాట్లాడాను. సత్యం చెప్పాను. ²⁶రాజా గారికి యివన్నీ తెలుసు. నేను రాజాగారితో స్వేచ్ఛగా మాట్లాడగలను. ఇవి అతని దృష్టి నుండి తప్పించుకోలేవన్న నమ్మకం నాకుంది. ఎందుకంటే యివి రహస్యంగా సంభవించలేదు. ²⁷ఆగ్రీపు రాజా! మీరు ప్రవక్తలు వ్రాసిన వాటిని నమ్ముచున్నారా? అవును, నమ్ముచున్నారని నాకు తెలుసు" అని శాల అన్నాడు.

²⁸ఆగ్రీపు, "అంత సులభంగా నన్ను క్రైస్తవునిగా చెయ్యాలనుకుంటున్నావా?" అని అన్నాడు.

²⁹శాల, "సులభమో, కష్టమో! మీరే కాదు, ఈ రోజు నా మాటలు వింటున్న ప్రతి ఒక్కడూ ఈ సంకెళ్ళు తప్ప మిగిలిన వాటిలో నావలె కావాలని దేవుణ్ణి ప్రార్థిస్తున్నాను" అని అన్నాడు.

³⁰రాజా లేవగానే రాష్ట్రాధిపతి, బెర్నికే, మరియూ వాళ్ళతో కూర్చున్న వాళ్ళు లేచి నిలుచున్నారు. ³¹వాళ్ళా గది వదిలివెళ్ళా తమలో తాము, "ఇతడు మరణ దండన పొందటానికి కాని, కారాగారంలో ఉండవలసిన నేరం కాని ఏదీ చేయలేదు" అని అనుకున్నారు.

³²అగ్రస్తుతో, “ఇతడు చక్రవర్తికి విన్నపం చేయకుండా ఉండినట్లైతే విడుదలచేసి ఉండే వాణ్ణి!” అని అన్నాడు.

27 **పాటు రోముకు వెళ్ళటం**
 మేము ఇబ్రాహీం ఓడలో ప్రయాణం చేయాలని అధికారులు నిర్ణయించి పాటును, ఇతర ఖాదీలను ‘యూలి’ అనబడే శతాధిపతికి అప్పగించారు. ఇతడు చక్రవర్తి దళానికి చెందినవాడు. మేము అసీయ తీరాలకు వెళ్ళటానికి సిద్ధమవుతున్న ‘అద్రమత్తియ’ అనే ఓడనెక్కి ప్రయాణం అయ్యాము. మాసిదోనియ ప్రాంతంలోని థెస్సలోనికకు చెందిన అరిస్టార్కు అనే వాడు మా వెంట ఉన్నాడు. మరుసటి రోజు మేము సిదోను చేరుకున్నాము. యూలి, పాటు తన స్నేహితుల్ని కలుసుకొని సహాయం పొందేటట్లు అతనికి అనుమతిచ్చి అతనిని దయచూపాడు. ‘అక్కడి నుండి మళ్ళీ ఓడలో ప్రయాణం సాగించాము. ఎదురుగాలి వీచినప్పుడు. అందువల్ల కుప్రకు దక్షిణంగా గాలి వీచని నీళ్ళలో ప్రయాణం సాగించాము. నీటికియ, పంపూలియల దగ్గర ఉన్న సముద్రం మీద ప్రయాణం చేస్తూ ‘లుకియ’ ప్రాంతంలో ఉన్న ‘మూర’ అనే పట్టణాన్ని చేరుకున్నాము. ‘మా వెంట ఉన్న శతాధిపతి ఇబ్రాహీం వెళ్ళున్న ‘అత్రోగ్రాండ్రియ’ ఓడను చూసి, మమ్మల్ని ఆ ఓడలో ఎక్కించాడు.

⁷ఎదురు గాలి వీచుతుండటం వల్ల మా ప్రయాణం చాలా రోజుల వరకు మెల్లగా సాగింది. చాలా కష్టంగా ‘క్సిదు’ తీరాన్ని చేరుకున్నాము. ఎదురు గాలి వల్ల ముందుకు వెళ్ళలేక పోయాము. అందువల్ల దక్షిణంగా వెళ్ళి ‘క్రేతు’ ద్వీపాన్ని అడ్డంగా పెట్టుకొని ‘సల్తోనే’ తీరంగుండా ప్రయాణం సాగించాము. ఆ నీళ్ళలో మా ప్రయాణం కష్టంగా సాగింది. ఏదో విధంగా మంచి రేవులు అనే స్థలాన్ని చేరుకున్నాము. ఈ తీరం ‘లసెయ’ అనే పట్టణానికి దగ్గరగా ఉంది.

⁸అప్పటికే చాలా కాలం పుడూ అయిపోయింది. కాని ప్రయాణం చెయ్యటం ప్రమాదకరమైపోయింది. ఉపవాస దినం* చేసే దినం కూడా దాటి పోయింది. అందుకు పాటు వాళ్ళను జాగ్రత్తపడుమని చెబుతూ, ¹⁰“ప్రజలారా! ఈ ప్రయాణంలో మనకు కష్టాలు సంభవిస్తాయని నాకనిపిస్తోంది. ఓడను, సరుకును సప్తపోవలమే కాకుండా మన ప్రాణాలకు కూడా ప్రమాదం కలుగవచ్చు!” అని అన్నాడు. ¹¹కాని ఆ శతాధిపతి పాటు మాటలు విన్నక ఆ ఓడ యొక్క యజమాని మాటలు, నావికుని మాటలు విన్నాడు. ¹²వాళ్ళున్న రేవు చలి కాలంలో ఉండటానికి పనికిరాదు. కనుక అనేకులు ప్రయాణం సాగించమని సలహా ఇచ్చారు. చలికాలం గడవటానికి ‘ఫీనిక్య’ అనే రేవు చేరగలమని అంతా ఆశించారు. ఈ ఫీనిక్య రేవు క్రేతు ద్వీపంలో ఉంది. నెరుతి, వాయవ్య దిశలనుండి మాత్రమే ఆ రేవును ప్రవేశించటానికి వీలుంటుంది.

ఉపవాస దినం ఇది యూదులకు పవిత్రమైన దినము.

తుపాను

¹³దక్షిణ గాలి వీచగానే తమకు కావలసింది దారి కిందని వాళ్ళనుకున్నారు. లంగరు తీసి, ఓడను క్రేతు తీరం ప్రక్కగా వదులుతూ ప్రయాణం సాగించారు. ¹⁴అంతలోనే, ఊరకులోను అనబడే తీవ్రమైన తుపాను గాలి క్రేతు ద్వీపం మీదుగా వీచటం మొదలైంది. ¹⁵ఓడ ఆ తుపానుగాలికి కొట్టుకొని పోయింది. ఎదురు గాలివల్ల మా ఓడ ముందుకు పోలేక పోయింది. మేమేమీ చెయ్యలేక పోయాము. గాలి వీచిన వెళ్ళు మా ఓడ కొట్టుకొని పోయింది. ¹⁶కాద అనబడే చెన్న ద్వీపాన్ని అడ్డంగా పెట్టుకొని దాని ప్రక్కగా ప్రయాణం సాగించాము. ఓడకు కట్టబడిన పడవను చాలా కష్టంగా కాపాడగలిగాము. ¹⁷దానిని ఓడమీదికి ఎక్కించిన తర్వాత త్రాళ్ళు బిగించి ఓడను గట్టిగా కట్టారు. ఓడ ‘సూర్తిన’ ప్రాంతంలోని యిసుక తీవ్రల మిడికి వేడ్చుందని భయపడ్డారు. కనుక తెరవాపలు దించి ఓడను గాలి వీచే వెళ్ళు పోనిచ్చారు. ¹⁸మరుసటి రోజు, తుపానుగాలి తీవ్రంగా వీచటంవల్ల ఓడలోపున్న సరుకులు సముద్రంలో పడవేసారు. ¹⁹మూడవ రోజు ఓడలో ఉపయోగించే పనిముట్లను కూడా సముద్రంలో పడవేసారు. ²⁰సూర్యుడు కాని, నక్షత్రాలు కాని చాలా రోజుల దాకా కనపడ లేదు. ఆ తుపానుగాలి తీవ్రత తగ్గలేదు. మేము బ్రతుకుటకు ఆ ఆ యిక పార్శ్విగా వదులుకున్నాము.

²¹చాలా రోజులనుండి వాళ్ళు ఆహారం తినలేదు. పాటు వాళ్ళ మధ్య నిలబడి, “నా సలహా పాటించి మీరు క్రేతు నుండి ప్రయాణం చేయకుండా ఉండవలసింది. అలా చేసి ఉంటే మీకు కష్టంగాని, నష్టంగాని కలిగింది కాదు. ²²కాని, యిప్పుడు మిమ్మల్ని ఒకటి కోరుతున్నాను. ధైర్యంగా ఉండండి. మీలో ఒక్కరు కూడా ప్రాణాల్ని కోల్పోరు. కాని ఓడ మాత్రం సప్తమాత్రంతుంది. ²³నేను ఎవరికి చెందానో, ఎవరి సేవ నేను చేస్తున్నానో ఆయన దూత నిన్ను రాత్రి నా ప్రక్కన నిలబడి ఇలా చెప్పాడు: ²⁴‘పాటు! భయపడకు. విచారణకే నీవు చక్రవర్తి ముందు నిలబడతావు దేవుడు దయదలచి, నీ కోసం నీతో ప్రయాణం చేస్తున్న వాళ్ళు ప్రాణాలను రక్షించాడు. ²⁵అందువల్ల ప్రజలారా! ధైర్యంగా ఉండండి. నాకు దేవుని పట్ల నమ్మకం ఉంది. ఆయన చెప్పినట్టే జరుగుతుంది. ²⁶మనం త్వరలోనే ఒక ద్వీపానికి కొట్టుకుపోతాము” అని అన్నాడు.

²⁷పదునాలవ రోజు రాత్రి కూడా మేమింకా అద్రీయ సముద్రంలో గాలికి కొట్టుకొని పోతున్నాము. సుమారు అర్ధరాత్రి వేళ నావికులు భూమి దగ్గరకొచ్చిందని గ్రహించారు. ²⁸బుడుడు* నీళ్ళలోకి వేసి ఇరవై బారల లోతుందని తెలుసుకున్నారు. కొంతసేపైన తర్వాత మళ్ళీ బుడుడు నీళ్ళలోకి వేసి పదునెదు బారల లోతుం దని తెలుసుకున్నారు. ²⁹ఓడ, రాళ్ళకు కొట్టుకుంటుందని భయపడి ఓడ వెనుక భాగంనుండి నాలుగు లంగర్లు వేసారు. ఆ తదుపరి సూర్యుని వెలుగు కోసం ప్రార్థించారు. ³⁰నావికులు ఓడ ముందుభాగంనుండి లంగర్లు

బుడుడు నీళ్ళు లోతును కొలిచే పనిముట్టు.

నీళ్ళలోకి దింపుతున్నట్లు నటిస్తూ ఓడకు కట్టబడిన చిన్న పడవను సముద్రంలోకి దింపారు. తప్పించుకు వెళ్ళాలని వాళ్ళు ఉద్దేశ్యం. ³¹అప్పుడు పౌలు శతాధిపతితో, సెనికలతో, ఈ నావికులు ఓడలో ఉంటే తప్ప మీరు రక్షింపబడరు" అని అన్నాడు. ³²ఇది విని సెనికులు పడవకు కట్టిన త్రాళ్ళను కోసి ఆ పడవను నీళ్ళలోకి పోనిచ్చారు. ³³సూర్యోదయానికి ముందు పౌలు వాళ్ళు నందరినీ తినుమని చెబుతూ, "గడిచిన పదునాలుగు రోజుల నుండి మీరు ఆహారం ముట్టకుండా జీవించారు. ఏం జరుగనున్నదో మీకు తెలియదు. అయినా కాచుకున్నారు. ఇక మిమ్మల్ని కొంచెం తినుమని వేడుకొంటున్నాను. మిమ్మల్ని రక్షించుకోవాలంటే తినటం అవసరం. మీ తలలపై ఉన్న ఒక్క వెంట్రుక కూడా రాలిపోదు" అని అన్నాడు. ³⁵ఇలా చెప్పాక అతడు రొట్టెను తీసుకొని దేవునికి అందరి ముందు కృతజ్ఞతలు చెప్పి దాన్నుండి ఒక ముక్కను విరిచి తినటం మొదలు పెట్టాడు. ³⁶అప్పుడందరూ ధైర్యం తెచ్చుకొని ఆహారం పుచ్చుకున్నారు. ³⁷మా సంఖ్య మొత్తం రెండువందల డెబ్బది ఆరు. ³⁸వాళ్ళంతా తృప్తిగా తిన్నారు. ఆ తర్వాత ఓడలో ఉన్న మిగతా దాన్యాన్ని సముద్రంలోకి పారవేసి ఓడను తేలిక చేసారు.

ఓడ పగిలి పోవటం

³⁹సూర్యోదయమయింది. వాళ్ళకు భూమి కనిపించింది. కాని వాళ్ళు అది గుర్తించలేదు. ఇసుక ఉన్న తీరం యొక్క పాయి కనపడగానే ఓడను వీలైతే అక్కడ ఆపాలనుకున్నారు. ⁴⁰త్రాళ్ళు కోసిని లంగర్లను సముద్రంలోకి పడనిచ్చారు. చుక్కానుల త్రాళ్ళు విప్పారు. ఓడ యొక్క ముందుభాగంలో ఉన్న తెరిచాపను లోపే ఓడను తీరం వైపు పోనిచ్చారు. ⁴¹కాని ఆ ఓడ నీళ్ళలో ఉన్న యిసుకకు తగిలి భూమిలో చిక్కాకొని పోయింది. ఓడ యొక్క ముందుభాగం యిసుకలో చిక్కాకుపోవటం వల్ల ఓడ కదలేదు. అలలు తీవ్రంగా కొట్టటం వల్ల ఓడ యొక్క వెనుక భాగం ముక్కలై పోయింది.

⁴²నేరస్టులు ఈది పారిపోకుండా ఉండాలనే ఉద్దేశ్యంతో సెనికులు వాళ్ళను చంపాలని నిశ్చయించుకున్నారు. ⁴³కాని పౌలు ప్రాణాన్ని కాపాడాలనే ఉద్దేశ్యంతో ఆ శతాధిపతి సెనికులు చేయదలచిన దానిని చేయనివ్వలేదు. ఈద గిలిగిన వాళ్ళను, నీళ్ళలోకి దూకి ఒడ్డును చేరుకోమని ఆజ్ఞాపించాడు. ⁴⁴మిగతా వాళ్ళను చెక్కల సహాయంతో, ఓడ యొక్క విరిగిన ముక్కల సహాయంతో, ఒడ్డును చేరుకోమన్నాడు. ఈ విధంగా అందరూ క్షేమంగా తీరాన్ని చేరుకున్నారు.

మెలితే ద్వీపం

28 తీరం చేరుకున్నాక ఆ ద్వీపాన్ని 'మెలితే' అంటారని తెలుసుకున్నాము. ²ఆ ద్వీపంలో నివసించే వాళ్ళు మాపె చాలా దయచూపారు. అప్పుడు వర్షం కురుస్తూవుంది. చలి తీవ్రంగా ఉంది.

వాళ్ళు చలిమంటలు వేసి మమ్మల్ని కూడా రమ్మి న్నారు. ³పౌలు కట్టెలు ప్రోగుచేసి ఆ మోపును మంటపె వేసాడు. ఆ కట్టెల మోపునుండి ఒక పాము ఆ వేడికే తట్టుకోలేక వెలుపలికి వచ్చి, పౌలు చేతిని కరిచి దాని పళ్ళతో పట్టుకుంది. ⁴ఆ ద్వీపవాసులు పౌలు చేతికి పాము వ్రేలాడే ఉండటం చూసి తమలో తాము, "ఇతడు తప్పక ఒక హంతకుడే ఉండాలి! సముద్రమంటే తప్పించుకున్నాడు కాని, దేవుణ్ణిన్ని బ్రతుకనివ్వలేదు" అని అనుకున్నారు. ⁵కాని పౌలు, ఆ పామును మంటలోకి దులిపి వేసాడు. అతనికి ఏ హాని కలుగలేదు. ⁶వాళ్ళు అతని శరీరం వాచి పోతుందనో, లేక అతడు అకస్మాత్తుగా చనిపోతాడనో అనుకొని చాలా సేపు కాచుకున్నారు. అతనికి ఏ హాని కలగక పోవటం గమనించి, వాళ్ళు తమ మనస్సును మారుకొని, "అతడు ఒక దేవత" అని అన్నారు.

⁷ఆ ప్రక్కనున్న పౌలు 'స్పాస్' అనే అతనికి చెందినవి. స్పాస్ ఆ ద్వీపానికి అధికారి. అతడు మమ్మల్ని తన యింటికి అహ్వానించి మూడు రోజుల దాకా అతిథిసత్కార్యాలు చేసాడు. ⁸స్పాస్ తండ్రి జ్వరంతో, చీమునెత్తురు విరేచనాలతో మంచం పట్టి ఉన్నాడు. పౌలు అతణ్ణి చూడటానికి వెళ్ళాడు. దేవుణ్ణి ప్రార్థించి పౌలు తన చేతుల్ని అతని తలపై ఉంచాడు. వెంటనే అతనికి నయమే పోయింది. ⁹ఈ విధంగా జరిగిన తర్వాత ఆ ద్వీపంలో ఉన్న మిగతా రోగులు కూడా వచ్చారు. వాళ్ళక్కూడా నయమేపోయింది. ¹⁰ఆ ద్వీప వాసులు మమ్మల్ని ఎన్నో విధాలుగా గౌరవించి మేము ప్రయాణమయ్యేముందు మాకు కావలసిన సామగ్రినిచ్చారు.

రోముకు రావటం

¹¹చలికాలమంతా ఆ ద్వీపంలో ఉండి పోయిన ఒక ఓడలో మూడు నెలల తర్వాత ప్రయాణం చేసాము. అది అలెక్సాండ్రీయ నగరానికి చెందిన ఓడ. దాని పేరు "కవల దేవతలు." ¹²మేము 'సురకూపె' అనే పట్టణానికి చేరుకున్నాము. సురకూపెలో మేము మూడు రోజులుండి, మరల బయలు దేరాము. ¹³మేము రేగియ నగరానికి వచ్చాము. మరునటి రోజు నైరుతికి గిలి వీచటంతో మేము బయలు దేరగలిగాము. ఒక రోజు తరువాత మేము సాతియెలీ నగరం చేరాము. ¹⁴అక్కడున్న సోదరుల్లో కొందరిని కలుసు కున్నాము. వాళ్ళు మమ్మల్ని ఆహ్వానించి తమతో ఒక వారం ఉండుమన్నారు. ఈ విధంగా రోము చేరుకున్నాము. ¹⁵రోములో ఉన్న సోదరులు మేము వస్తున్నామని విన్నారు. మమ్మల్ని కలుసుకోవటానికి వాళ్ళు అప్పీయా ఫోరమ్, ట్రెయిన్ లాబెర్స్ అనే గ్రామాల వరకు వచ్చారు. వీళ్ళను చూడగానే పౌలు దేవునికి కృతజ్ఞతలు చెప్పకున్నాడు. అతనిలో ధైర్యం కలిగింది. ¹⁶మేము రోము పట్టణం చేరుకున్నాక పౌలును

అప్పీయా ఫోరమ్ రోము నగరము దగ్గర అప్పీయాకు వెళ్ళే మార్గములోనున్న ఒక సంత జరిగి గ్రామము. ట్రెయిన్ లాబెర్స్ అనగా మూడు నెలల గ్రామము.

